

תשורה

משמחת נישואין של
מנחם מענדל ושרה רחל מורין

כ"ג אדר ראשון תשע"ז - שנת הקהל!

יהי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

פתח דבר

ב"ה

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב **מנחם מענדל שיחי** עם כ"ג הכלה המהוללה מרת **שרה רחל תחי**, ביום החמישי פרשת ויקהל, שלשה ועשרים ימים לחדש אדר א', שנת חמשת אלפים ושבע מאות ושבעים ושש שנה לבריאת העולם - **שנת הקהל!**

התודה והברכה לכל קרובי המשפחה. ידידים ומכירים. שהאילו לבוא לשמוח אתנו ביום שמחת לבבנו. ולברך את החתן והכלה שיחיו, ואותנו כולנו. בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

על יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע בחתונת כ"ק אד"ש מה"מ והרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא - הננו בזה לכבד את המשתתפים בשמחתנו בתשורה מיוחדת.
'תשורה' זו כוללת:

א. שיחת אור ליום ועש"ק פרשת ויקהל, שבת שקלים, כ"ד אדר ראשון ה'תשנ"ב (בלתי מוגה) - שנאמרה היום לפני 24 שנה!

ב. תצלומי ה'תשורה' שחולקה ע"י אדמו"ר הרי"צ בחתונת כ"ק אד"ש מה"מ.

ג. מכתבי הרבי לחתונת הורי חתן וכלה וללידת החתן.

ד. אגרות קודש מכ"ק אדמו"ר מוהרי"צ וכ"ק אד"ש מה"מ מתוך ארכיונו של ר' יוסף חיים ראבינסאן - **בפירסום ראשון!**

ה. מכתבים ומסמכים בקשר להדפסת ה"שדי חמד", שנדפסו הודות לתרומתו החשובה של ר' יוסף הנ"ל.

ו. יומן י"ג - ל אדר ראשון תשנ"ב. תודתנו נתונה ל"מכון יומני בית חיינו" שהמציאו לידינו את היומן, מתוך ספר "יומן שנת ה'תשנ"ב בבית חיינו" שיזכירנו בקרוב.

ז. "דער רבי האט אלץ באווארנט" - ליקוט מיוחד בקשר עם כד שנה לכ"ז אד"ר תשנ"ב.

ח. 'חסיד בוער' – קורות חייו של סב הכלה, החסיד ר' גרשון חנוביץ (מאת דב לבנון, שבועון בית משיח גליון 935). אשר כידוע ומפורסם אשר בעת שמחת נישואין מגיעים אל שמחת החתונה נשמות האבות מן העולם האמת עד שלוש דורות למפרע, ולפעמים אף דורות רבים יותר.

...

הא-ל הטוב הוא יתברך. יזכנו אשר במהרה נשוב לחזות באור פני מלך חיים, ולשמוע דברי אלוקים חיים מפי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה" עד "קול מבשר מבשר ואומר הנה זה בא" כאשר יקוים היעוד "הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ במ עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה" בגאולה האמיתית והשלימה ע"י כ"ק אד"ש מה"מ תיכף ומי"ד ממ"ש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקיריהם ומכבדיהם

הורי הכלה

פסח יצחק וחנה שיינער

באלדער, קאלאראדא

הורי החתן

אליעזר וצירל רחל טורין

שיקאגא, אילינאי

ישנו כבר התחלת הענין דקיבוץ גלויות!

ב.

זוהי העת והזמן המסוגל ביותר וביותר לביאת הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש! וממילא נעשה הענין ד"ויקהל משה" בפשטות - שהקב"ה מלקט את כל בני ישראל ע"י משה רבינו בפשטות ש"הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון" - שיחת אור ליום ועש"ק פרשת ויקהל, שבת שקלים, כ"ד אדר ראשון ה'תשנ"ב - לאחר תפילת מעריב - בלתי מוגה

א. "פותחין בברכה!"

והנה, כל ענין קשור עם עבודת האדם, ויש דוגמתו בעבודת כל אחד ואחד מישראל. וממילא מובן, שיהודי צריך להשתתף בכל ענין בעולם, על-ידי קיום הענין כפי שהוא משתקף בעבודתו.

והרי הברכה הכי גדולה היא - שבעמדנו כבר כמה ימים בפרשת "ויקהל", הותחל כבר קיום ההבטחה דהקהלת כל בני ישראל מארבע כנפות הארץ, וכעת נמצאים אנו כבר - צריכים לקוות - בסיום הענין, ביום השישי לפרשת "ויקהל".

ומזה מובן לענינינו, שהענין ד"ויקהל" האמור, ישנו גם כן בעבודתו של כל אחד ואחד, ועליו להשתתף בזה, ואופן ההשתתפות צריך להיות מתוך שמחה וטוב לבב דוקא, ומתוך הרחבה:

וכפי שראינו זאת בפועל ובפשטות, ובעיני בשר, ולא רק בשבוע זה, אלא עוד הרבה לפני יום הראשון לפרשת "ויקהל" בשנה זו - שבכמה וכמה מבני ישראל נעשה כבר הענין ד"ויקהל", ה"קיבוץ גלויות" מכמה מקומות ומכמה מדינות - אל ארצנו הקדושה.

אחד הענינים בזה - על-ידי שהוא מתחיל את העבודה ד"ויקהל" עם עצמו, היינו, שהוא מקהיל יחד את כל עשר כחות הנפש שלו, שהם יהיו כולם באופן של "קודש" דבר שלם.

ו"קיבוץ גלויות" זה הי' דוקא "בחסד וברחמים": לא כפי שהי' בעבר, שהי' צורך לברוח בהחבא ("באֵהָאֵלְטֵן זִיךְ און אויסבאָהָאֵלְטֵן זִיךְ") מאותם מדינות [ועד שגם עתה נשארה עדיין מדינה אחת (או שתי מדינות), שהיציאה ממנה צריכה להיות על-ידי בריחה, והיא כרוכה בסכנה]. אלא ה"קיבוץ גלויות" שהי' עתה ברוב העולם, הי' דוקא באופן ד"בחסד וברחמים"!

וכמודגש גם כן בהתחלת פרשת "כי תשא" [שחלק זה שייך גם כן לשבת הבאה, שבת שקלים], שה"כופר נפשו" (ועל דרך זה "לכפר על נפשותיכם" בלשון רבים) של כל אחד ואחד מישראל הוא על-ידי נתינת "מחצית השקל", עשר גרה - ההקלה של כל עשר כחות הנפש שלו, עד שהם נעשים כולם באופן ד"שקל הקדש", באופן של שלימות.

ומכיון שכך הוא ברוב העולם, הרי "רובו ככולו" - שזה משפיע גם כן על אלו שצריכים עדיין לברוח מתוך סכנה, שבודאי ינצלו מסכנה זו, ואדרבה - יגיעו לארצנו הקדושה, ושם תהי' להם מנוחת הנפש ומנוחת הגוף אמיתית.

ג. ויש להוסיף עוד בעבודת האדם שהוא בדוגמת הענין ד"ויקהל" וה"קיבוץ גלויות" האמור - ההקלה והאחדות בין יהודי אחד לחבירו, על-ידי קיום מצות "ואהבת לרעך כמוך".

וגם ענין זה מודגש במיוחד בהתחלת פרשת כי תשא, פ' שקלים:

כולל גם - בנוגע לאלה שהגיעו כבר לארץ הקדש במשך הזמן עד עתה, שמיד בהגיעם אלי' הם קיבלו גם כן את מנוחת הנפש ומנוחת הגוף. ובפרט, בהשוואה למעמדם ומצבם במקומות ובמדינות שייצאו מהן.

בפסוקים "זה יתנו . . מחצית השקל בשקל הקדש, עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה להוי' . . העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל" - ישנו פלא גדול: לכאורה, מדוע הפסוק צריך להקדים ולהתחיל בשווי של שקל שלם - "עשרים גרה

וזהו שהתחלת הכתוב היא ב"עשרים גרה השקל, מחצית השקל תרומה להוי", כיון שהתחלת העבודה היא בהדגשת היהודי שהוא אך ורק "מחצית" משקל שלם. והדגשה זו היא גם במעשה בפועל (כאמור ד"עקימת שפתיו הוי מעשה"), ועד שהוא אומר ("הריני מקבל עלי") שכל-כולו מונח בזה ("אז אין דערויף לייגט ער זיך אריין").

ועד כדי כך, שהפסוק אומר "העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט" בהמשך אחד. כלומר, שבדיוק כמו שמונח אצלו בפשיטות, שלאחרי שהקב"ה ציוה שצריכים לתת עשר גרה הוא לא יתן פחות מזה, "לא ימעיט" רחמנא ליצלן וחס ושלום - כמו-כן צריכה להיות ההדגשה ש"לא ירבה" להיותו אך ורק "מחצית", שזהו תוכן העבודה ד"לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה".

וממילא מוכן, שבשלימות ד"העשר גרה" שבו ניכר בגילוי ובהדגשה - שזוהי לא שלימות של עשרה ענינים בפני-עצמם, אלא כפי שהם אך ורק חלק ו"מחצית" מ"עשרים גרה השקל". ובכדי להיות "שקל הקדש" שלם - עליו לקיים מצות "ואהבת לרעך כמוך", להתאחד עם עוד "מחצית", עם עוד יהודי, שאז נעשה משניהם יחד "שקל הקדש", דבר שלם.

ד. ונוסף למצוה זו עצמה ("ואהבת לרעך כמוך"), הרי גם את "מחצית השקל" הוא מנצל לקיום מצוה, ואדרבה, מזה דוקא הביאו את כל הקרבנות לבית המקדש כנ"ל.

ובהדגשה יתירה בעמדנו עתה בערב שבת פרשת שקלים, שבה יקראו את פרשת שקלים האמורה, אשר, משקלים אלו הביאו את כל הקרבנות, ובודאי נביא מהם גם כן את הקרבנות בבית המקדש השלישי, שגם הם צריכים להיות מנדבותיהם של ישראל דוקא.

ולכן גם כן קוראים פרשה זו בתורה - בכדי להזכיר ולעורר ולהדגיש לכל אחד ואחד מישראל עוד הפעם, שהכוונה בפרשת שקלים צריכה להיות בענינה העיקרי - שבהגיע ראש-חודש ניסן מתחילים להביא את הקרבנות התמימים והשלימים מ"מחצית השקל" - בבית המקדש השלם בתכלית

השקל", בה בשעה, שהפסוק עצמו מדגיש ש"העשיר לא ירבה גו", היינו, שצריכים לתת "מחצית השקל" דוקא ולא יותר!?

אלא, בזה ישנה הוראה בעבודתו של כל אחד ואחד מישראל, שהתחלת עבודתו צריכה להיות מתוך הידיעה שכל ענינו (כל עשר כחות הנפש שלו, עשר גרה) הם אך ורק "מחצית השקל", ובכדי להיות דבר שלם עליו להתאחד עם יהודי נוסף, ודוקא בזה היא שלימותו, שמשניהם יחד נעשה "שקל הקדש"!

וענין זה הוא בהדגשה יתירה כשמדובר אודות מנינים של ישראל, כפשוטו תוכן הפרשה. כלומר, גם כאשר יהודי נעמד למנין, ומנין הנעשה על-ידי הקב"ה בעצמו, אשר, תוכנו וענינו של ה"מנין" הוא, הדגשת המעלה במציאותו הפרטית של כל אחד ואחד מהמנינים (כמדובר כמה פעמים) - גם אז עליו לדעת, שגם מציאותו הפרטית היא מציאות אמיתית ושלימה אך ורק כשהוא מקיים את מצות "ואהבת לרעך כמוך", על-ידי שהוא מתאחד עם רעהו.

וכפי שאדמו"ר הזקן קבע זאת בהקדמה לעבודת התפילה, והכניס את זה בסידור התפילה, שמזה מוכן שזהו דבר השווה לכל נפש - שההקדמה לעבודה היא דוקא בקיום מצות "ואהבת לרעך כמוך".

ובזה גופא, הרי הוא מדייק, שענין זה מוכרח להיות גם-כן בדיבור ובפה ("נכון לומר"), ד"עקימת שפתיו הוי מעשה", היינו, שהתחלת העבודה היא בכך שיהודי מדגיש במעשה בפועל שלו - שהוא אך ורק "מחצית השקל", ובכדי להיות דבר שלם (שכן, כל יהודי צריך להיות "שלם") - עליו להתאחד עם יהודי נוסף!

ואדרבה - דוקא מה"מחצית השקל" של כל אחד ואחד מישראל הביאו את כל הקרבנות, שכל אחד מהם צריך להיות "תמים" ושלם דוקא, וכמו-כן עבודת הקרבנות והבאתם צריכה להיות בכלים שלימים ותמימים דוקא, שהם כל הכלים שהיו בעבודת הקרבנות, החל מהכלים שהיו במשכן, ואחר כך - בבית המקדש הראשון, ובבית המקדש השני, ועוד והוא העיקר - בבית המקדש השלישי והמשולש, "מקדש אדני-י כוננו ידיך".

שכל מציאותו בגילוי תהי' - עצמות ומהות!...
ז. ועוד - והוא העיקר, שזוכים לכל זה תיכף ומיד ממש.

ובמיוחד על-ידי ענין הצדקה שיתנו לכל א' מכם על מנת שישתמש בזה לנתינת הצדקה בפועל, ובהוספה מדילי, החל מנתינת הצדקה בערב שבת קודש, שכן, זהו זמן המסוגל לנתינת צדקה כמדובר כמה פעמים.

ועוד, והוא העיקר, שזוהי העת והזמן המסוגל ביותר וביותר לביאת הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש!

וממילא נעשה ענין ד"ויקהל משה" בפשטות - שהקב"ה מלקט את כל בני ישראל על-ידי משה רבינו בפשטות ש"הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון", ועל-ידי בחינת "משה רבינו" שישנה בקרב כל אחד ואחד מישראל, אנשים נשים וטף, עד שמהם כולם נעשה ה"קהל גדול ישובו הנה".

ויהי רצון, שיקויים ה"ויקהל" בפשטות, "קהל גדול ישובו הנה", ו"בנערינו ובזקנינו .. בבנינו ובבנותינו" - נמצאים כולנו בארצנו הקדושה, ובירושלים עיר הקודש, בהר הקודש, ובבית המקדש השלישי והמשולש.

ותיכף ומיד ממש - עוד במוצאי היום החמישי ובהתחלת היום השישי - נזכה להשלימות דאלף השישי, ששלימותו היא בהגאולה האמיתית והשלימה.

וזו נעשית גם כן הכנה קרובה "ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

ותיכף ומיד ממש - זוכים לכל ענינים אלו בפשטות!

[אחר כך נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל אחד ואחד מהנאספים שיחיו שני שטרות של דולר, לתת אותם (או חילופם) לצדקה, ובהוספה מדילי].

השלימות, שזהו דוקא ב"מקדש אדני-י כוננו ידיך", בבית המקדש השלישי והמשולש.

ה. והנה, מכיון שנמצאים אנו כבר בערב שבת קודש פרשת שקלים ועדיין נמצאים בגלות - נעשה גם כן מעין הענין ד"שקלים" (ועד שזו תהי' התחלת הענין, ובאופן של עשי' בפשטות), על-ידי שעושים כל א' מכם שליח לצדקה, שבזה משתפים אותו ומעוררים אותו על-דרך נתינת הצדקה.

והרי זהו תוכנה וענינה של פרשת שקלים - ענין הצדקה.

וזה מודגש גם-כן במנהג ישראל לתת לצדקה בקשר ובשייכות עם הזמן ד"אכתי עבדי אחשורוש אנן" (בערב פורים) - ג' "מחצית השקל" לצדקה, באופן של "שלושה" דוקא.

ומנהג זה כולל את כל ישראל, ועל כל פנים - כל אחד מבין עשרים שנה ומעלה, או החל מי"ג שנה.

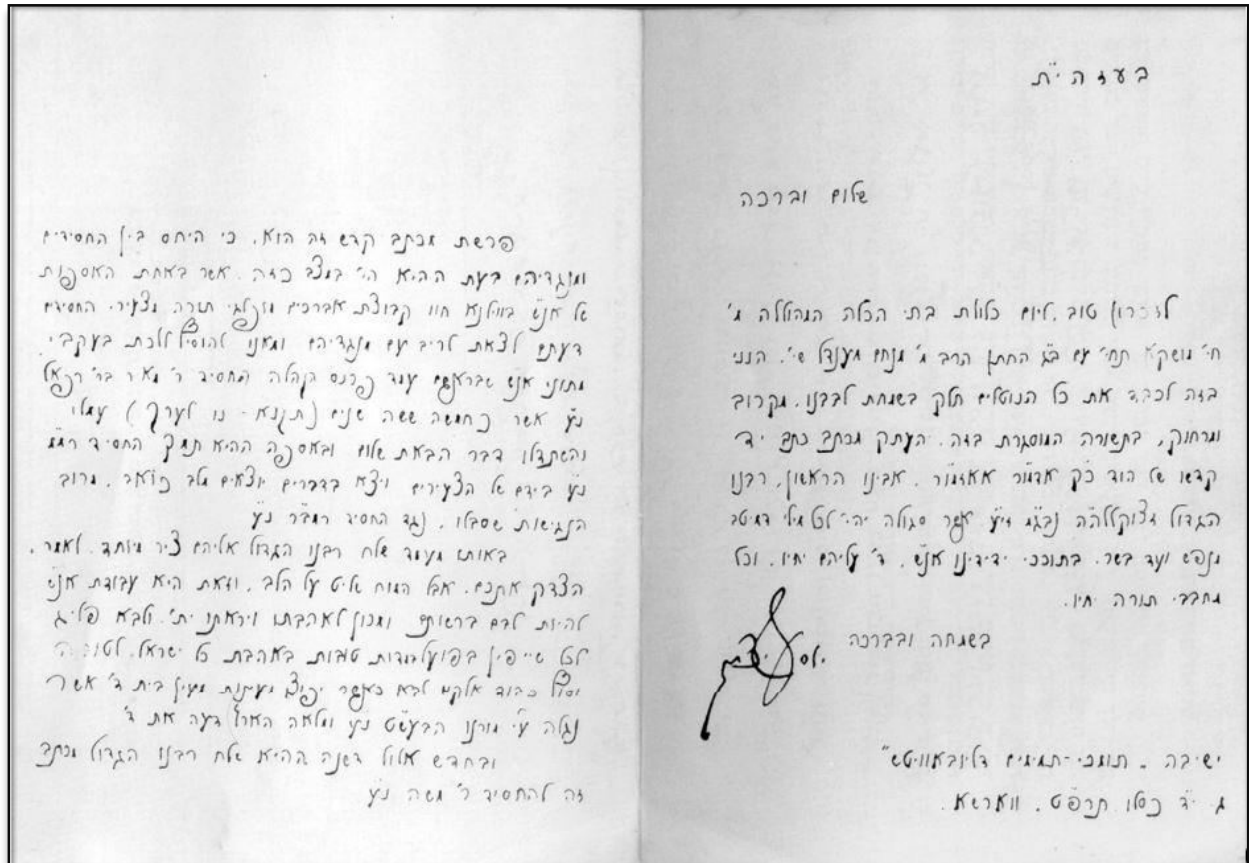
ומה טוב ומה נעים - שיחנכו גם-כן קטנים לתת ג' מחצית השקל מכספם שלהם, ובאופן, שההורים עוזרים להם, שיוכלו לתת זאת מתוך הרחבה, ושישאר להם עוד מספיק כסף לצרכיהם, כך שלא יחסר להם כלום.

ו. ועוד ועיקר - שהדיבור בכל ענינים אלו יזרז עוד יותר את קיומם במעשה בפועל - בגאולה האמיתית והשלימה, ובפרט לאחר ההכרזה שנמצאים כבר בערב שבת קודש פרשת שקלים!

ובזה מיתוסף עוד יותר - בכואנו מהשבת הקודמת, שבת פרשת "כי תשא את ראש בני ישראל" (שקלים), שבסיומה וחותרמה מסופר אודות "קרבן עור פני משה", שכן, ענין זה קשור עם מה שיתגלה לעתיד לבוא בכל אחד ואחד מישראל על-ידי ה"משה" שבקרב כל איש ישראל, וכל אשה ישראלית, כולל אפילו טף - שבכולם יהי' הענין ד"קרבן עור פני משה".

אלא שאז לא יהי' צורך בשום "מסוה", כיון שיקויים בכל העולם כולו היעוד ד"זהו עיניך רואות את מוריך", וזה יחדור בכל העולם כולו עד כדי כך,

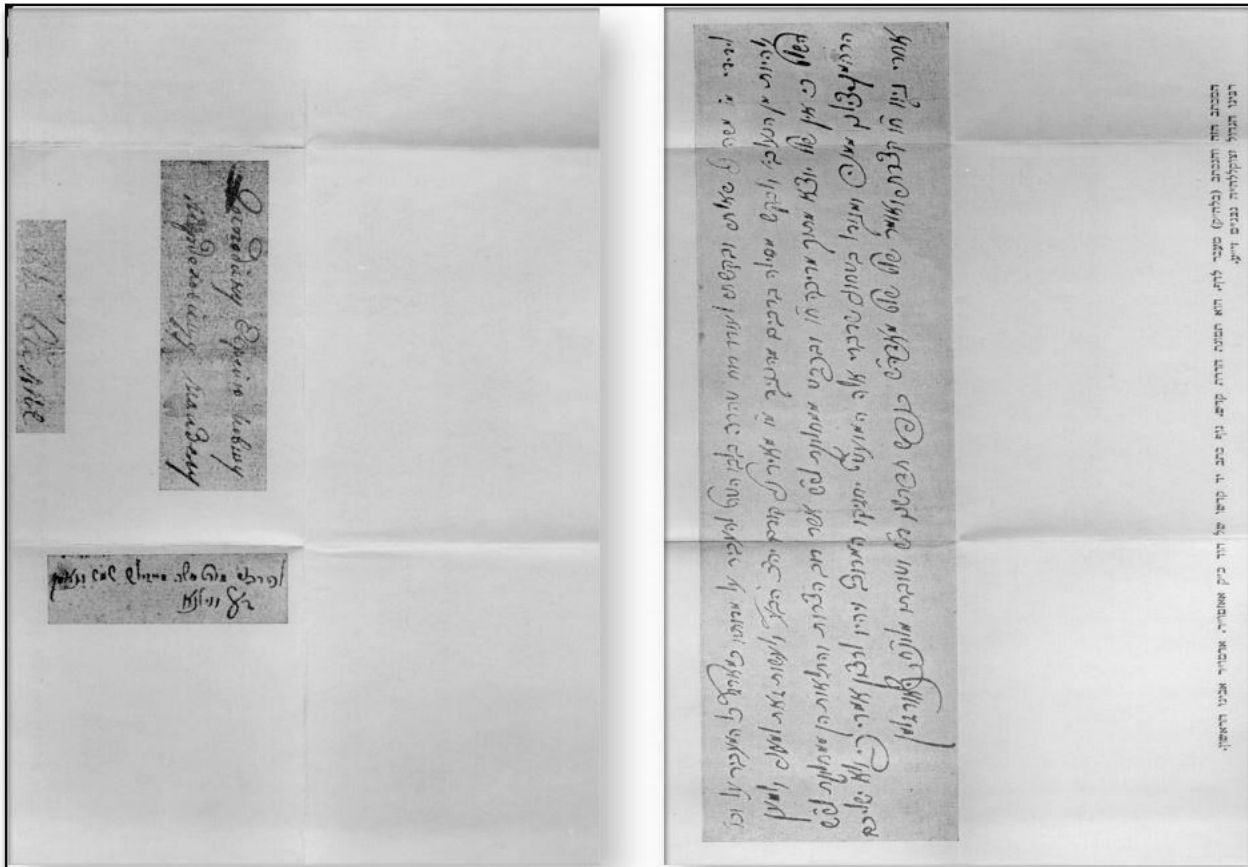
התשורה שחולקה בחתונת הרבי מה"מ שליט"א

באמצע סעודת החתונה של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, בי"ד כסלו תרפ"ט, שעה שהסיבו המסובים ליד השולחנות הערוכים, ציוה הרבי הריי"צ לאחד מתלמידי התמימים, לחלק בשמו, לכל אחד ואחד מהמסובים, תשורה מיוחדת:

גיליון שנכפל לשלושה חלקים. מצדו האחד של הגיליון נדפס צילום "תמונת הדרת-קודש. גוף כתב יד קדשו של כ"ק אדמו"ר. אדמו"ר אבינו הראשון. רבינו הגדול זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע", ומצדו השני, כלפי חוץ, נדפסו שלושה צילומי קטעים קטנים, האחד - כתוב בלשון הקודש - אף הוא בגווי"ק של אדמו"ר הזקן. השניים האחרים נכתבו ברוסית על-ידי אדם אחר.

לגיליון זה צורף גיליון נוסף שנכפל לשנים: מצד ימין נדפס צילום מכתבו של הרבי הריי"צ - הכתוב בכתב ידו של אחד המזכירים וחתום בגווי"ק של אדמו"ר הריי"צ - בו הוא מודיע כי מכתב של אדמו"ר הזקן שראה לכבד בו "את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק. . אשר סגולה יהי לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידינו אנ"ש, ד' עליהם יחיו, וכל מחבבי תורה יחיו". בצד השמאלי של הגיליון, נדפסה פשר פתשגן הכתב - אף זאת בצילום כתב-ידו של אותו מזכיר - בו מפרט הרבי את הנסיבות בגללן שלח רבינו הגדול את מכתבו הנ"ל.

לידידי מו' גושה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו הטהור] להעביר על מידותיו כמארז"ל כל המעביר על וכו' ולהיות מן הנעלבין] ולבקש מחילה ברבים מהנגיד מו' מאיר נ"י קודם יה"כ הבע"ל [יום הכיפורים הבא עלינו לטובה] ולעשות זאת למעני ולמען השלום] כי אין שלו' יוצא מתוך מריבה ח"ו ובפרט ממחלוקת לש"ש [לשם שמים] אשר רוב הצרות והתלאות הן ממחלוקת לש"ש הרחמן יצילנו נמנה ומגודל בטחוני שדברי אלה המועטים] יחזיקו המרובים] ויהיו לרצון אמרי פי ולא ישליכם אחרי גיוו ח"ו קיצרתי ואומר שלו' שלו' מאדה"ש [מאדון השלום] כנפש תדרשנו ד"ש [דורש שלומן] וטובתו מלונ"ח [מלב ונפש חפיצה] שניאור זלמן

תרגום הכיתוב בתמונה השמאלית למטה - בגוף כתב יד קודש אדמו"ר הזקן:

להרבי מו"ה מייזליש שמש ונאמן דק[הלת] ווילנא

שלוש השורות הנוספות, בשפה הרוסית, נכתבו על-ידי אחר:

לאדון יהודי משה מורדוכוביץ [בן מרדכי] מייזליש בוילנא

בנוסף לחלוקת ה'תשורה' בעת החתונה, שלח הרבי הריי"צ 'תשורה' זו לכמה מחסידיו, וכלשון הרבי באחד ממכתביו: ". אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר שלחו בתור מתנה לחסידים ואנ"ש בקשר עם חתונתי."

מכתבי הרבי מה"מ שליט"א לחתונת הורי החתן וכלה

טורין - בערג - שיקוגו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כ"א מני"א תשמ"ח
ברוקלין, נ. י.

האברך הווי"ח אי"א נוי"ב וכו'
מוה' אליעזר שי'
וב"ג תי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום י"א אלול הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושתה"י בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב
י"א אדר

מכתב כ"ק אדר"ש מה"מ לחתונת
הורי הכלה מיום ט"ז אדר ראשון
תשמ"ט.

שיינער - חאנאוויטש-

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, ט"ז אדר"ר תשמ"ט
ברוקלין, נ. י.

האברך הווי"ח אי"א נוי"ב וכו'
מוה' פסח יצחק שי'
וב"ג תי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום כ' אדי"ש הבע"ל,

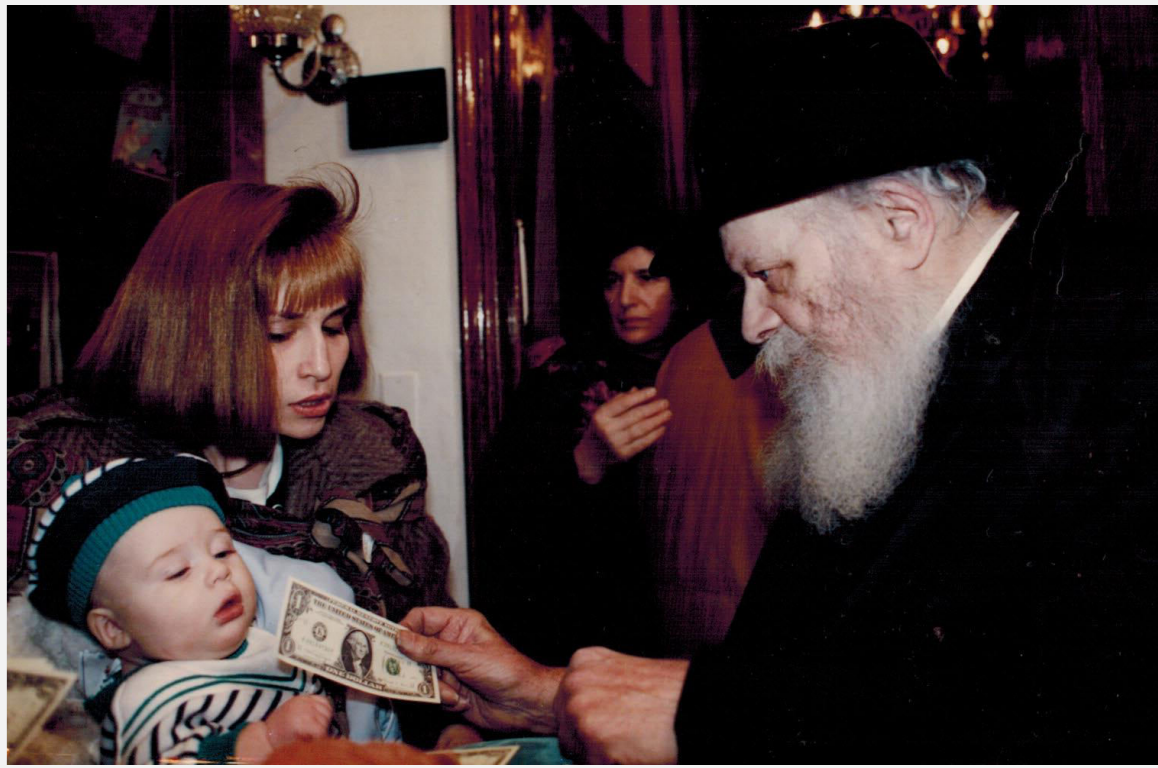
הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושתה"י בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

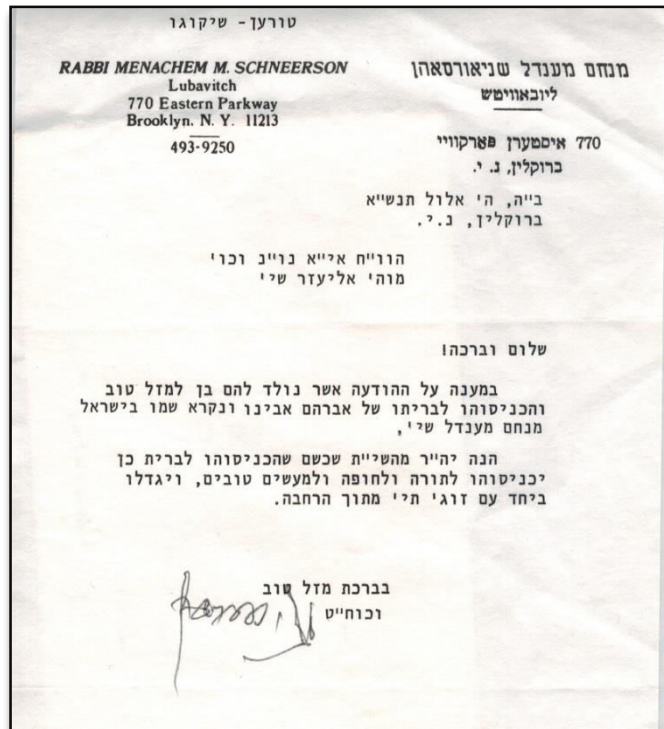
מכתב כ"ק אדר"ש מה"מ לחתונת
הורי החתן מיום כ"א מנחם-אב
תשמ"ח.

ליד החתימה הוסיף הרבי וכוח"ט
[=כתיבה וחתימה טובה].

החתן בחלוקת הדולרים אצל הרבי מה"מ שליט"א

החתן בזרועות אמו מול פני הרבי
מלך המשיח שליט"א בחלוקת
הדולרים ביום כ"א שבט תשנ"ב.

מכתב כ"ק אדר"ש מה"מ להולדת
החתן מיום ה' אלול תשנ"א.

אגרות קודש

ר' יוסף חיים ראבינסאן בעת חתונת בנו ר' ישראל זלמן בר"ח אלול תש"ט.

לידו יושב הרב שלמה אהרון קזרנובסקי, שהגיע במיוחד לשיקאגו בתור שליח של הרבי הרי"צ.

ר' יוסף חיים ראבינסאן הי' גביר משיקאגו שבמשך השנים הי' בקשר הדוק עם רבותינו נשיאנו - כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א. זכות גדולה נפלה בחלקו של ר' יוסף אשר לקח על עצמו לתרום סכומים נכבדים להמשך הוצאת ה"שדי

חמד" - ספר שזכה להערכה רבה בקרב רבותינו נשיאנו. במקביל, הוא גם שילם את התשלום האחרון של המשכנתא על רכישת 770 - בית משיח, "בית רבינו שבבבל".

כמו"כ הוא ייסד - ביו"ד שבט תשי"א - גמ"ח מיוחד עבור התמימים -

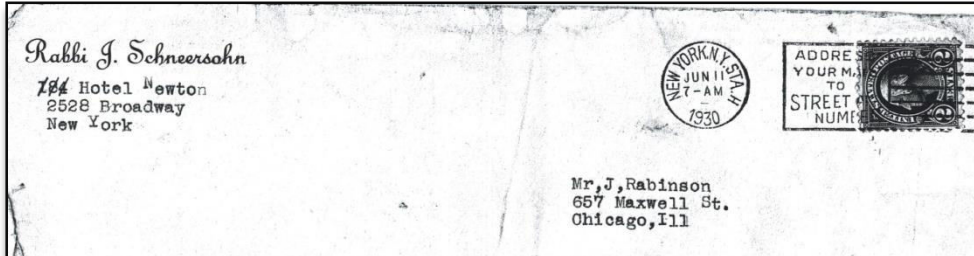
Lubavitch Student Gmilas Chesed Fund

אדמו"ר מוהריי"צ כותב עליו "ידידי הנכבד והכי נעלה בעל מדות תרומיות". פעם אמר עליו הרבי הרי"צ: "זוען יוסף טוט א גוטע זאך וועט זיין קאפ קלערער און די הארץ שטארקער!"

ר' יוסף נפטר ביום ג' חשון תשל"ג, ובארכיונו התגלה עשרות מכתבים מרבותינו נשיאנו אליו, ואנו שמחים לפרסם כאן חלק מהם **בפרסום ראשון!**

תודתנו נתונה לבנו ר' ישראל על שהואיל למסור לנו את המכתבים לתועלת הרבים.

אגרות כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע

I. SCHNEERSOHN
of Lubavitz

יוסף יצחק שניאורסאהן
מליובאוויטש

פ"ה י"ד סיון, תר"ץ
ניו יארק.

כבוד ידידי הנכבד והנעלה, בעל מדוח
תרומות, מחבב בני תורה אי"א מו"ה
יוסף שי'.

שלום וברכה!

אויף מיין בריעה האב איך פון אייך קיין ענטפער ניש געהאט.
איך אייך געשריבען אז מי קאן מיר שרייבען אין וואס פאר אשפראך עס זאל
ניש זיין, פראסט אידיש איז זייער גוט.
געוויס האט איהר איבער געגעבען מיין גרוסט אייערע כרידער שי'
און מר. כץ שי', וואס האט איהר אויפגעטאן איהר יונגע לייט האט געדארפט
מער טאן, ניש נאר יוצא זיין מיט אדאלפאר אנדבה און אגוס ווארט, דאס הייסט
מער ניש ווי ריידען.

מי דארף טאן, איהר יונגע לייט דארפט און מוזט וויסען אייער
חוב קדוש אויף ארגאניזירען זיך און שטארקען אידישקייט, אויף די געביטען
פון סהרת המשפחה, שמירת שבת, לימוד התורה, דעם כבוד גיט אוועק די עלטערע
מענטשען און די ארבייט געמט זיך.

איך שרייב איין אויספיהרליכען בריעה צו ידידנו מר. פלייער שי'
און שיק צו 2 ביכער געדרוקט אין ענגליש מכה סהרת המשפחה, בעט איך אייך,
די כרידער שי' און מר. כץ שי' און ארגאניזירט נאך יונגע לייט שי' וועלכע
זאהלען אין דעם ארבייטען ווי מר. פלייער שי' וועט אייך ערקלערען.

והנני יודים הדו"ש אהבה י"ג

מכתב מתקופת
ביקורו (הראשון)
של אדמו"ר הריי"צ
בארה"ב. הרבי
הריי"צ התאכסן
במלון ניוטאן
שכמנהטן בתקופת
אייר-סיון תר"צ,
ושוב בשבועות
האחרונים לשהותו
בארה"ב.
המכתב שלפננו
נכתב ביום י"ד סיון
תר"צ.

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLODUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליו באוויטש

ב"ה, כ"ז אלול, תש"ד
ברוקלין

ידידי וו"ח אי"א מו"ה יוסף שי'
שלום וברכה!

בנועם קראתי את מכתבו בדבר
התעסקותו בענין שמירת שבת ובענין בית
הספר, יחזק השי"ת את בריאותו ואת
בריאות בני ביתו יחיו ויתן לו פרנסה
טובה, והנני מברכם בברכת כתיבה וחתימה
טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיים
וברוחניים.

הדו"ש ומברכו

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLODUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליו באוויטש

ב"ה, א' מ"ח תש"ה.
ברוקלין.

ידידי הנכבד עסקן חרוץ
בהחזקת היהדות וו"ח אי"א
מוה"ר יוסף שי'

שלום וברכה,

בסענה על מכתבו בצירוף ההמחאה
ע"ס תשעים שקלים לטובת ישיבת תומכז תמימים
ליו באוויטש שהיא טובתו וטובת ב"ב יחיו
ויקיימו בהם הברכות בגשמיים וברוחניות,
על ידי ידידי עוז ויקירי וו"ח אי"א מוה"ר
יעקב שי' כ"ץ שלחתי דברי אליו בודאי יקיימם
ועל ידי ידידי עוז הרב הנודע לשם תהלה וו"ח
אי"א מוה"ר משה ליב שי' ראדשטיין מנהל אגודת
חב"ד בסטיגאנא והגליל יע"א אשלח דברי אליו,
והשי"ת יהי' בעזרו בגשמיים וברוחניים,
הדו"ש ומברכו

הרב משה לייב רודשטיין
נשלח ע"י אדמו"ר הריי"צ
לשיקגו לשמש כמנהל
אגודת חסידי חב"ד שיקגו
ומנהל תומכי תמימים שיקגו.

בשנת תש"ו חזר לניו-יורק,
וזכה לשמש כמזכיר אדמו"ר
הריי"צ וכ"ק אד"ש מה"מ.

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13. N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה ס' אייר תש"ח.
ברוקלין.

אל מרת רחל חתני

ברכה ושלום

ידידי בעלה שי' שאל במעלעפאן
אודות האפעראציע שאמר הדאקטאר לעשות. והשנתי
אשר כודאי שאלו אצל פראפעסאר מפורסם, נכון
לקיים כהוראתו והשי"ת יעזור שהאפעראציע
חתי' כשורה ותעלה ליפה וחרפא מהרה ויחזק
את בריאותה ובריאות בעלה ובריאות ילדיהם
יחיו ויצליחם בפרנסה טובה בהרחבה.

המנכ"ם

קאפאלי וברכות

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13. N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה כ"ו אד"ר תש"ח.
ברוקלין.

אל הכבוד מרת רחל חתני

נצטערתי לשמוע מפטירת אמה הכבודה ע"ה
חנצב"ה, המקום ינחם אותה בחוך אבלי ציון
וירושלים.
השי"ת יחזק את בריאות ידידי בעלה שי'
ובריאותה ובריאות ילדיהם יחיו ויחזק להם
פרנסה טובה בהרחבה בגשמי וחברות.

המנכ"ם *בבית אבות*

אמנם הידועים היוצאים בפתח

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

כ"ה אדר תש"ס.
ברוקלין.

ידידי הנכבד והכי נעלה בעל
מדות תרומיות וו"ח אי"א
מוה"ר יוסף שי' ראבינסאן.

שלום וכרחה!

ידידנו היקר והכי נעלה הרה"ג וו"ח אי"א מוה"ר שלמה
זלמן שליט"א העכט מסר לי את דברי ידידי הלבביים האמיתיים די אמת'ע
הארציקע און טיף איבערגעבענע רייד'ע. וואס אויף אזעלכע פנימיות'דיקע
געפילן זאגן די חז"ל האוונא דליבאי לא כתבי אינשי אזעלכע איבערליכע
הארץ געפילן קאנען זיך אין ווערטער ניס אויסשרייבן. אזא איבערליכער
געפיל-צוגעטראגענקייט איז זייער ווערטפול און באדארף בריינגען צו
פעולות טובות אין חיזוק התורה והמצות און אהבה ישראל, אז מען זאל
זוכן העלפן א אידן בכלל און א בן בני מורה בפרט.

ידידי יקירי הרה"ג העכט האט מיר דערציילט אין אייער
נאמען די פולע גוטע זאכן אין שמירת היהדות וואס עס בריינגט בעזה"י
אייער גוטע הילף וואס מען רעט אויף דער ראליא.

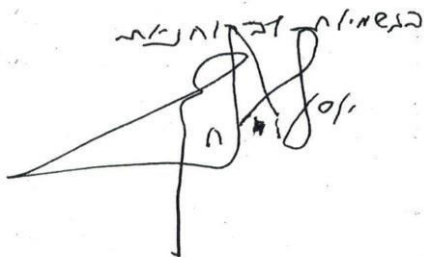
עס האט מיך זייער געפרייט צו הערן די בשורה טובה וואס
איר האט בעזרת השם יתברך זוכה געווען אויפצומאן אזא גרויסע זאך מסבן
אז אידן מענער פרויען און קינדער זאלן הערן א התעוררות ווארם, אז מען
זאל זיין שומרי מצוה.

עס איז זייער גויסיג אז מען זאל בעזרתו יתברך מאכן א
געוויסע פאסענדע צייט אין וואך, וואס ידידי הלמידי היקר הרה"ג העכט
זאל ריידן אויף דער ראדיא אז מען זאל הערן אין מערערע ערטער אין
לאנד און מאכן באקאנט דורך פערשידענע ארטיקע צייטונגן פון דעם.

איר ידידי היקר האט באמת א גרויסן זכות וואס איר האט
דאס ערמעגליכט.

ידידנו הרה"ג העכט האט מיר דערציילט די גוטע פירונג פון
אייערע ליבע קינדער יחיו וואס עס האט מיך זייער געפרייט השם יתברך
זאל אייך מיט אייער פרוי החי' און קינדער יחיו באגליקן אין געזונט,
גוטע שידוכים נחה אין אלעם זפרנסה בהרחבה גדולה, איר און אייער פרוי
חחי' זאלט אפולע גוטע זאכן טאן.

ידידו הדו"ש ומברכם

בשמחה

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

כ"ה, כ"ה ניסן תש"ט.
ברוקלין.

ידידי הנכבד והכי נעלה וו"ח
אי"א מוה"ר יוסף שיזאפינסאן

שלום וברכה!

ידידי הלמידי הרח"ג וו"ח אי"א
מוה"ר שלמה זלמן שליט"א העבט, כותב לי אודות
סיועו של ידידי שי' בסידור הסע'ג מחבתי
כנסיות דמחנמ'הט' למר מארגענסוי. לטובת אנ"ש
הפליטים ד' עליהם יחיו, תודה וברכה לידידי
שי' בעד זה והשי"ת יחזק את בריאותו ובריאות
בני ביתו יחיו ויתן לו פרנסה טובה בהרחבה

ידידו הדו"ש ומברכו

ברוך וברוך

יש לציין לאות יו"ד
בהחתימה של אדמו"ר הריי"צ
שנכתב בכתב אשורי - החל
מבסימכות ליו"ד שבט תש"ט,
שנה לפני ההסתלקות.

(ראה אג"ק הריי"צ ח"י עמ'
6 והתוועדות ש"פ וארא
תשי"א)

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

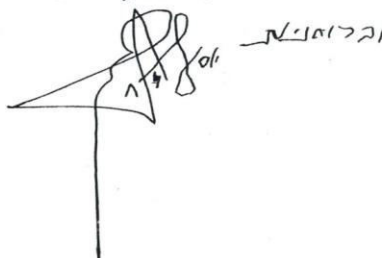
כ"ה, ראש חדש סיון תש"ט.
ברוקלין.

ידידי הנכבד והכי נעלה וו"ח
אי"א מוה"ר יוסף שי' ראבינסאן
ורעיתו הכבודה מרת רחל תחי'.

שלום וברכה!
אין ענטפער אויף אייער שרייבן
פון כ"ז אייר.

עס פרייס מיר זייער פון אייער
תשורה טובה וועגן די תנאים פון אייער זון
מר ישראל שי'. מזל טוב מזל טוב. השם יתברך
זאל געבן עס זאל זיין כשעה טובה ומוצלח
נגשמיות וברוחניות.

ידידו הדו"ש ומברכו

ברוך וברוך

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

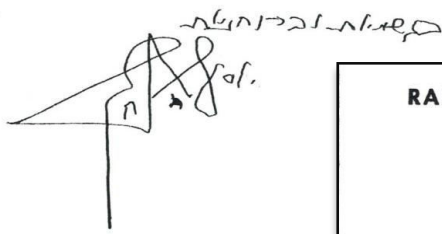
יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, נ' תמוז תש"ט.
ברוקלין.

ידידי הנכבד ו"ה אי"א
מוה"ר יוסף שי' ראָפּינסאָן.

שלום וברכה!
נכון הגיעני שילוחו על ידי ידידנו
הנכבד ו"ה אי"א מוה"ר יעקב שי' כ"ץ הסך מאָה
שקלים להקופה של צדקה שעל דעתי, תודה וברכה בעד
זה וישתדל לעזור אח מכיריו ומידעיו להשתתף
בזה בסכומים הגונים לקופת הצדקה שעל דעתי,
והשי"ת ישפיע לו שפע ברכה בפרנסה טובה בהרחבה
בגשמיות וברוחניות.

ידידו הדו"ש ומברכו בל טוב וברכה

בגאון אברותא

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

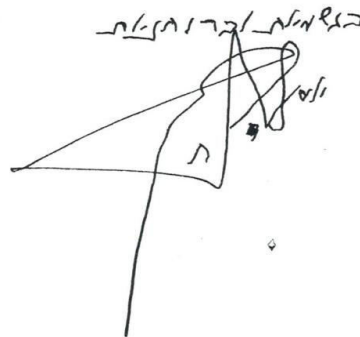
יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, י"א אלול תש"ט
ברוקלין.

אל הנכבד מר ישראל זלמן שי'
וב"ג הכבודה מרת עליזה תתי'

שלום וברכה!
ליום הגיגת כלולתם, הנני בזה לברכם
בברכה מז"ט, מז"ט יתן השי"ת ותהי' החתונה בשעה
טובה ומוצלחת וישתדרו בסדר חיים טובים ומאושרים
בפרנסה טובה בהרחבה ויבנו בית בישראל על יסודי
התורה והמצוה.

המברכם

בגאון אברותא

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

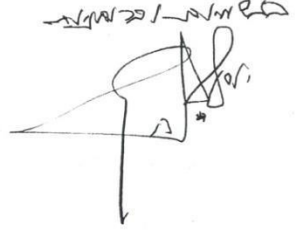
יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, כ"ז אלול תש"ט
ברוקלין.

ידידי הנעלה והכי נכבד ו"ח
איי"א מוה"ר יוסף שי' ראבינסאן

שלום וברכה!
לקראת השנה החדשה הבאה עלינו
ועל כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה לברך
אותו ואת רעייתו הכבודה ואת ילדיהם יחיו
בהון כללוח אנ"ש וכלל אחב"ד עליהם יחיו
בברכה כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

ידידו הדו"ש / מאת אברהם קרן זצ"ל

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

בי"ה, ערי"ה תש"ט.
ברוקלין

ידידי הנכבד והכי נעלה
ווי"ח אי"א מוה"ר יוסף שי'
ראבינסאן

שלום וברכה!
לקראת השנה החדשה הבאה עלינו
ועל כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה לברך
אותו ואת בני ביתו יחיו בברכה כתיבה וחתימה
טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

ידידו הדו"ש ומברכם
גאמ"ל / מאת אברהם קרן זצ"ל

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, יו"ד מ"ח תש"י
ברוקלין.

ידידי הכי נעלה והנכבד ו"ח
אי"א מוה"ר יוסף שי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו, השי"ת יחזק את
בריאותו ובריאות ב"ב יחיו ויתן לו פרנסה
טובה בהרחבה גדולה שיוכל לשלם כל חובותיו
ויצליחו בכל עניניו הכלליים ובעניניו הפרטיים
בהצלחה מופלגה.

שילוחו לקופח הצדקה שעל דעתי
בסך מאה שקל נכון הגיעני והשי"ת יצליחו.

ידידו הדו"ש ומברכ

ב"ה, יו"ד מ"ח תש"י
יוסף יצחק שניאורסאהן

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, כ"ב מ"ח תש"י
ברוקלין

ידידי הנעלה והכי נכבד ו"ח
אי"א מוה"ר יוסף שי רצפינסקי

שלום וברכה!

במענה על הידיעה אודות עניני עסקיו
בודאי קיבל ידידי מכתבי אליו בברכות מהאימות
לפי עניניו והשי"ת ימלאם כאמור ועל להבא יכתוב
ישר אלי ויודיעני על ידי ידידי הנעלה הר"י יעקב
שי"ת כץ והנני מחכה לידיעותיו הטובות.

הדו"ש ומברכו רצפינסקי

ב"ה, כ"ב מ"ח תש"י
יוסף יצחק שניאורסאהן

יוסף יצחק שניאורסאהן

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

כ"ה. כ' כסלו תש"י
ברוקלין.

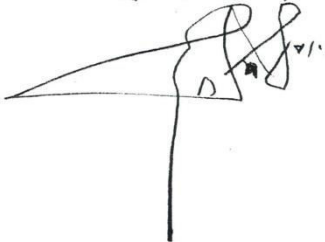
ידידי הנעלה והכי נכבד
ו"ח א"א מוה"ר יוסף שי

שלום וברכה!

במענה על כתבו מא' לחדש זה
אשר בנם מר חיים יהודא ליב שי' התארס
הנני בזה לברכם בברכה מז"ט יתן השי"ח
שיהי' בגדא סבא וחהי' החחונה בשעה טובה
ומוצלחת וידידי ורעיחו הכבודה חחי' יקבלו
מהם רוב נחת בגשם וברוח מתוך בריאות השלמה
ופרנסה טובה בהרחבה ויעזרהו להביא כפועל
בהקדם את הבסחתינו הטובות בעד מוסדותי הק'
שילוחו בסך מאה שקל לקופת הצדקה
שעל דעתי נכון הגיעני והשי"ח יצליחו.

ידידו הדו"ש ומברכם בל"א

הב"ח ב"ש א"א מוה"ר יוסף שי

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

כ"ה. כ' כסלו תש"י
ברוקלין.

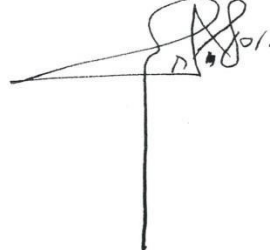
ידידי הנעלה והכי נכבד וו"ח
א"א מוה"ר יוסף שי' ראבינסאן

שלום וברכה!

במענה על כתבו על אודות זמן הנבלח
חחונת בנם הנכבד שי' למז"ט אם אפשר נכון לקבוע
על יום א' ב' אדר למז"ט ויעזור השי"ח אשר ככל
עח שיגביל ידידי חחי' החחונה למזל טוב בגשמיות
וברוחניות.

ידידו הדו"ש ומברכם בל"א

הב"ח ב"ש א"א מוה"ר יוסף שי

אגרות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Office Address:
 Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
 BROOKLYN 13, N. Y.
 HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
 ב"ה, כ"ד סבת ה'תשי"ב
 ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נוי"ב עוסק בצרכי צהבור
 וכנ" סו"ח יוסף שי'

שלום וברכה:
 אין האב באקומען די שטעקס פאר "סחנה ישראל" וואס
 איר האט איבערגעלאזן פאר אייער צוריקפארן, סלא זיין
 און אנצוהאלטן אייער גוטן סנהג.
 אויסער די מעשה הצדקה פון דער הסתתפות אין דער
 ברייטער און אלזייטיקער ארבעט פון "סחנה ישראל", וואס
 כל הסרבה הרי זה מסובח, און אויסער דער סעלה פון ניט
 פארקלענערן די סאס צדקה וואס מ'איז געווען געוואוינט
 צו געבן פריער, וואס די גרויסקייט דערפון איז איבעריק
 צו אונטערשטייבן,
 שאץ איך ספעציעל אפ אייער איצטיקע פעולה טובה
 וויסנדיק דעם נסיון וועלכן איר האט דערביי זיכער גע-
 האט - לויט דעם ווי איר זעט אן אייער סצב אין איצטיקן
 סאטענט.
 וואס שווערער דער נסיון, אלץ שטארקער דארף זיין
 די סדה פון אתכפיא (באצווינגען זיך בייצוקומען נסיונות).
 אויסער דער גרויסער סצורה וואס איז דערביי פארבונדן,
 ווירקט די פעולה פון אתכפיא אויף דער אויסבעסערונג און
 אויסאידלונג פון דעם "זיך". די סדה פון אתכפיא איז
 זייער טייער ביים אויבערשטן און עפנט אויסערגעווייב-
 ליכע צנורות מסטיך צו זיין ברכה והצלחה בגשמיות וברוח-
 ניות.

ברכה ליד גאלי דקינו אנאגן
 על איר מאכט עפעס צו עפעס
 משה'ר יוסף שי'

MENACHEM M. SCHNEERSON
 Office Address:
 Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
 BROOKLYN 13, N. Y.
 HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
 ב"ה, י"א ניסן ה'ת"ש"א
 ברוקלין

הח"ה אי"א נוי"ב וכו'
 משה'ר יוסף שי'

שלום וברכה:
 לכבוד חג הפסח, זמן חירותנו, האב עליכו ועל כל
 ישראל לטובה, שיק איך אייך מיינע בעסטע וואונשן פאר א כשרן
 און פרייליכן פסח.
 יעדן יאר בא זמן חירותנו, דארף יעדער איר דורכלעבן
 און אויפלעבן דעם אידעשן מיינ פון זמן חירותנו, וואס די
 כוונה פנימית דערפון איז געווען - בהוציאן את העם מצרים
 תעבדון את הא' על ההר הזה: פתן תורה. און די ווירקונג
 דערפון דארף זיך פילן אין טאג טעגליכן לעבען א גאנץ יאר,
 בלימטד התורה וקיום המצוות בכלל, און מיט א סיפן אתריות
 געפיל פאר חינוך הכשר בפרט, וואס קינדער זיינען געווען
 און זיינען תמיד די באראנטע פאר דעם קיום און אסת"ן
 חירות פון אונזער פאלק.
 וואס אדער איינעל יא'?
 בברכת חג סדר ושמח לו ולב"ב שי'

מכתב מיום י"א ניסן תשי"א, נדפס
 באג"ק ח"ד עמ' רמד. נוסח דומה נשלח
 לכמה. ליד החתימה הוסיף הרבי
 בכי"ק: וואס מאכט אייער אייניקל
 שיחי'?

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

מנחם מענדל שניאורסאהן

Office Address:

Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

ב"ה
ג' חנוכה תשי"ב
ברוקלין, נ.י.

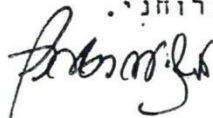
הו"ח אי"א נו"נ עוסק
בצרכי ציבור וכו'
מו"ח יוסף שי

שלום וברכה:

זייענדיק אויפן אהל פון כ"ק מו"ח אדמו"ר
זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע י"ט כחלו, האָט מיר זייער
געפּהייט צו באקומען די ידיעה וואָס הרחמ"א שי'
האדאקאט האָט פון אייך באקומען טעלעפאָניש, אז איר
האָט פּסכים געווען אָנצוהאלטן די וועכנטלעכע חמיכות
באר, "מחנה ישראל" אין דער כומע פון 50 דאלער א
וואָך.

זיכער האָט מען אייך פון דער מזכירות מיט
געטילט דעם דאטום פון אייער לעצטע צאָלונג אויף
דעם חשבון, כדי איר זאָלט קענען פּאַרזעאן צו שיקן
אייערע ביישטייערונגען דעגלמעסיק עפּ זאָל זיין א
דבר בעחו.

השי"ח וועט אייך זיכער באגליקן אין אייערע
ענינים בכלל ובפרט, בטוב גשמי ורוחני.

ובברכה חנוכה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch

770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ב"ה י"א שבט, ה'תשי"ב
ברוקלין, נ.י.

הו"ה אי"א נו"נ עוסק בצרכי ציבור
וכו' מו"ה יוסף שי'

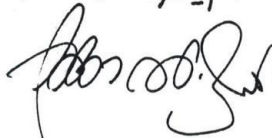
שלום וברכה:

בהמשך צו אונזער מעלעפאָנישן געשפרעך, פעלט אין
דער רשימה וואָס איר האָט צוגעשיקט די פּאָלגנדע:

מרכז לענייני היינדיק!

קאָמיטעי פאר פארטעהאנס און דזשואיש עדוקיישאָן
ביקור חולים
עזרת יתומים
הכנסת כלה
לשכה השאין.

ועל כלם פעלט אויך די מוסדות "אהלי יוסף יצחק
ליובאוויטש"; אונזער נעץ מוסדות אין צפון אפריקע וואָס
צילם שוין ב"ה ארום 35 מוסדות, ווי אויך די ישיבה
"אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש" אין מעלבאָרן, אַזימבאליע,
און א גאנצע נעץ מוסדות וואָס מיר גייען בעזרת השי"ת
גרינדן אין ארץ ישראל. צוליב זייער וויכטיקייט, קענען
זי אָבער ניט קומען אין אן אלגעמינע קאָנפּעס, און דארפן
זיין א קאָנפּעס פאר זיך.

בפ"ש וברכה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין נ.י.

ב"ה ג' סיון תשי"ב
ברוקלין

הו"ה אי"א נו"נ עוסק בצי"צ וכו'
מוה"ר יוסף שי'

שלום וברכה!

אלס צוגאָב צו דעם וואָס איך האָב גערעט מיט אייך
אין מעלעפאָן, וויל איך אויך שיקען מיין ברכה שריפטליך, אז איר
און אייערע בני בית שיהיו, זאָלם האָבען א פרייליכען יום טוב
שבועות, און הצלחה אין אלע אייערע ענינים בגשמיות וברוחניות,
און השם יתברך זאָל אייך העלפען אז פון היינט אָן און ווייטער,
זאָלם איר קענען פארטזעצען אייער צדקה ארבעט אין א גרעסערער
מאָס ווי ביז יעצט, אָבער דאָס זאָל זיין מיט מנוחת הנפש ומנוחת
הגוף.

איך שיק אייך די ברכה = אין דעם נוסח ווי מיין
שווער כ"ק אדמו"ר פלעגט בענטשן צו שבועות =
אז מיר אלע בחוץ כלל ישראל זאָלן זוכה זיין
לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין נ. י.

ביה, א' אלול תשי"ב
ברוקלין.

הו"ה אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ
וכו' מוה"ר יוסף שי'

שלום וברכה!

איך האב באקומען אייער בריף פון ב' ראה, און זיכער אז
אין צווישען צייט האָט איר שוין באקומען די טשעקס פון דער הלוואָה און,
האָפענטליך, אז אלעס וועט זיין אין אָרדענונג, און השי"ה זאל געבען עס
זאל זיין מיט הצלחה.

וועגען דעם וואָס איר שרייבט וועגען פּאַרטנערשיפ, איז, זעלבסט
פאַרשטענדליך, אז א שותף דארף האבען עפעס א דיעה, און דעריבער האב איך
ריידענדיק מיט איך אין טעלעפאָן, פאַרגעשלאגען איך, אז לויט מין מיינונג,
בכדי איר זאל ניט זיין צוטראָגען און פאַרלאָגט פון די געשעפט זאכען,
דארפט איר איינפירען לפחות א ביסקל סדר אין געשעפט, און צו דעם דארפמען
האָבען לפחות צוויי קעפ, וואָס מובים השנים מן האחד, און דעריבער איז געווען
מין פאַרשלאג, וועלכען איך ווידערהאַל דאָ, אז איר זאלט נעמען אויף זיך,
אז די קומענדע דריי חדשים זאלט איר ניט שרייבען קינע טשעקס, ניט קיין הלוואָ
טשעקס און ניט קיין צדקה טשעקס, אָן א פריערדיקער באַרטונג מיט ידידנו
הו"ה אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ מוה"ר יעקב שי' הכהן כ"ץ.
וואָס לויט ווי איר האט מיר דערציילט, דערציילט אים מי ווי ס'וועגען אייערע
געשעפטען, און באַראַט זיך מיט עס אָפטער, און ער העלפט איך ארויס אויך
אין א איינגע צייט, און היסענדיק אויף וויפיל מר כ"ץ שי' איז א בעל סוד -
רעכען איך, אז דער פאַרשלאג קען איך בריינגען נאָר נוצען אין פילע פרטים,
ווען ער וויל מען גענוי אייער צושטאנד, און אויב אפילו, ווי איר האט מיר
געזאָגט אין טעלעפאָן, אז איר וועט מוזען שרייבען טשעקס, וועט = אויב דאָס איז
אזוי = מר כ"ץ מסכים זיין אויף דעם, און, ווי געזאָגט, אז מר כ"ץ שי' איז א
בעל סוד, וועט קיינער פון דעם היסען, אָן אייער רשות.

איך ווידערהאַל נאָך אמאָל, אז אפילו ווען ניט די פראגע פון
פּאַרטנערשיפ, איז דורפאויס נויטיג צו טאָן דאָס, ביז עס וועט געבראכט
ווערען ארדענונג אין די טשעקס וואָס איר האט געשריבען, און בפרט, אז עס
איז דאָ א טראכט וועגען פּאַרטנערשיפ, גיט דאָס מיר די שטארקייט אויף צו
בעשטיין און ווידערהאַלען מערערע סאָל מין געזאָגטען פאַרשלאג.

איך האָף, אז אויב איר וועט נאָר איינשטימען אויף מין פאַרשלאג
וועט מר כ"ץ שי' ניט רעכענען זיך מיט זיין טרחה און צייט וואָס עס איז
פאַרבונדען מיט דעם, צוליב דער מובה פון די אלע ענינים, און השי"ה זאל
געבען הצלחה אין אלעס,

בברכה כחיבה וחתומה טובה - האמה (אזערוו) אלווה

רַבֵּי נַמְקֵן = שִׁיקָגָא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה י"א' אלול תשי"ד
ברוקלין

הו"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ
מוה"ר יוסף ש"י

שלום וברכה!

נאכן לאנגען איבעררייס, בין איך געווען צופרידען צו באקומען
אייער בריף פון יום ג', אין וועלכען איר שרייבט וועגען די פערשידענע שוועריקייטן
וואס איר האט אין געשעפט, און זיכער וועט השי"ת העלפען-אויב מען וועט נאך *
גיין אין דעם דרך הישר וועט דאס זיין בהצלחה, ס'י בגשמיות און ס'י ברוחניות,
און צו ממלא זיין משאלות לבבו לטובה, אין טאן צדקה וחסד ווי עס פאָדערט זיך.

און אין די טעג פון חדש אלול חדש הרחמים, אס' לויט ווי רבנו
הזקן שרייבט (אין לקו"ח פ' ראה דף לב' ע"ב) האט יעדערער א צומריט צו דעם
מלך מלכי המלכים הקב"ה און ער = ברוך הוא = נעמט אויף יעדערן בסבר פנים
יפות, זאל אזוי אויך זיין מיט אייערע בקשות און איר מיט אייערע אלע זאָלט
האַפען א כתיבה וחתמה טובה בגשמיות וברוחניות.

בברכה כוה"ט

ראבינסאן = שיקאגא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

בי"ה. כ"ג אלול תשס"ו
ברוקלין

הווי"ח אי"א נוי"נ עוסק בצי"צ
סוה' יוסף שי'

שלום וברכה!

נאך א איבעררייס פון שווייגען, בין איך געווען צופרידען צו באקומען אייער בריף מיום הראשון, און זעלבסט פארשטענדליך, אז בא געלעגענהייטן בין איך מזכיר אייך אויף דעם ציון הק' פון מיין שווער כ"ק אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע צו דעם וואס איר באדארפט בגשמיות וברוחניות, און בפרט, אז איר האט זוכה געווען צו געבענטשט ווערען פון עם אליין אין פילע ענינים און צווישן זיי אויך אין ענינים פון פרנסה, און לויט ווי איך האב שוין אייך געזאגט סערערע מאל, פארקרימט זיך דאס-וויילע איר זוכט ניט פרנסה, נאר הלואות. ויהי רצון אז פון דעם נייעם קומענדען יאר הבא עלינו לטובה און פון דער הכנה צום נייעם יאר וועלכעס הויבט זיך אן פון ר"ח אלול, זאלט זיך ענדערען אט די געוואנהייט, און דער עיקר-אז עס זאל זיך ענדערען אויך די נויטיקייט אין דעם, דאס הייסט אז איר זאלט האבען פרנסה בהרחבה, און זאלט קענען טאן צדקה לויט אייער הארץ פארלאנג, און דוקא אויף גוטע ענינים, וועלכע די תורה הק' רופט זיי אן גוטע.

זיכער היט איר אפ די תקנה צו זאגען דעם יום תהלים = ווי דער תהלים איז פארטיילט אויף די טעג פון חודש = יעדער מאל נאכן דאוונען אין דער פריה, און פארן דאוונען אין די וואכען טעג גיט איר א צוויי דריי סענט אין א צדקה פושקע, זומא-טוב-אויף צדקה בחשאי.

לויט אייער בקשה וועל איך מזכיר זיין די אלע וועלכע איר דערמאנט אין אייער בריף אויף דעם ציון הק' פון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, און השי"ת זאל העלפען איר זאלט קענען אנזאגען גוטע בשורות אויך ווערען זיין.

Handwritten signature

בברכה לפרנסה ולכתיבה וחתימה טובה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ. י.

בי"ה. ערב ראש השנה, ה'תשמ"ו.
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
מוה"ר יוסף שי'

שלום וברכה!

ע"י הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ וכו'
מוה"ר שלמה זלמן שי' העכט, קבלתי הפ"נ שלו, וקראתי
היום = ערב ר"ה = על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר
זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

ולקראת השנה החדשה הבאה עלינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי לו
ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה
ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

ברכה
שלמה

ראבינסאן - שיקאגא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

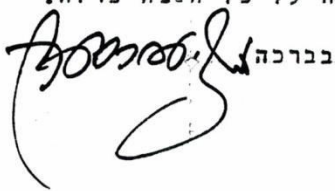
ב"ה יב" כסלו תשס"ז
ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
מוה" יוסף שי

שלום וברכה!

נאך א לאנגען איבעררייס בין איך געווען צופרידען צו באקומען
אייער בריף פון יום ד' ויצא, ויהי רצון אז די קומענדע בריף זאלן זיין
געשריבען ניט נאר מיט מער בטחון אויף דער צוקונפט נאר אויך מיט גוטע
בשורות וועגען דער געגענווארט, און אזוי ווי מיר געפינען זיך איצטער אין
דעם חדש כסלו צווישען יו"ד און י"ט כסלו די טעג פון גאולה און נסים און
אין גיכען אויך די חנוכה טעג, און לויט דעם נוסח וואס מיר זאגען שעשה
נסים לאבותנו בימים ההם בזמן הזה, זאלן טאקע בזמן הזה ממש אויך זעהען
נפלאות השם בטוב הנראה והנגלה, און זענען און מצליח זיין אונז צו אויסניצן
אלץ וואס השם יתברך גיט אין א גוטען אופן בגשמיות וברוחניות גם יחד.

געוויס האט איר באקומען א גרוס פון דאנען דורך די שלוהים
הרבנים שליט"א, און אויך האט זיך משתתף געווען אין דער התועדות מיט זיי,
און וועט זיך משתתף זיין בפרט אין דער התועדות פון יט" כסלו, און השי"ת
זאל אייך מצליח זיין צו ממשיך די שמחה על כל השנה כולה.

בברכה

ראבינסאן-שי קאגא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה. סז" שבט תשס"ז
יריקלין

שלום ובריכה!

נאך א ליינגערען איבעררייס - און האטט איך פרעג זיך און באקום פון צייט צו צייט גרוסען פון אייך - בין איך געווען צופרידען צו באקומען אייער בריף געשריבען פון דינסטאג, און בעת רצון בין איך מזכיר אייך און אייערע בני בית, אויף דעם ציון הק"ו פון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, און לויט ווי איר שרייבט, צו אייגענער פרנסה און ניט אויף די זאך פון הלואות,

און עס וואלט געווען אגלייכע זאך, ~~אז~~ דעדר וואכען טאג פאר'ן דאוונען, אריינגעבען - בלי נדר - ~~אפאר~~ סענט אין א צדקה פושקע, וואס דאס וועט צואיילען ברכת השי"ת בפרנסה בהרחבה, און לויט ווי געזאגט אויבען - צו מסיח דעת פון הלואות אפילו ווען זיי זיינען אויף גוטע באדינגונגען.

בייגעלייגט איז דאס פון די ~~און~~ ~~און~~ לעצטעס ערשיינענע, וואס זיכער וועט דאס אייך אינטערעסירען.

בברכה לפרנסה ולבשורות טובות

רבינסון-שיקאגא
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשי"ח
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ עוסק
בצ"צ כו"מ מו"ה יוסף שי

שלום וברכה!
ולקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל
ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי
לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומחוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכה

רבינסון-שיקאגא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשי"ז
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ
עוסק בצ"צ מו"ה יוסף שי

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל
ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי
לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומחוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכה

ראב"מ נמאן-שיקאגא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כו' איר תשי"ח
ברוקלין

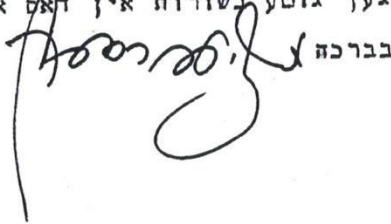
הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' יוסף שי'

שלום וברכה!

מ'האט מיר איבערגעגעבן די טעלעפאן ישע ידי'ע אירע, בהנוגע די פארהאנדלונגען וועגען דעם נייעם פלאץ.

ובעת רצון וועל איך מזכיר זיין איך אויף דעם ציון הקי' פון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, צו דעם וואס איר נויטיגט זיך בכלל, און צו הרחבת הפרנסה בפרט, און השם יתברך זאל איך העלפען צו אנזאגען גוטע בשורות, און אויך-וועגען אידישען נחת, צוזאמען מיט אייער פרוי חיי"י, פון קינדער און קינדס קינדער-שיחיו-געזונטהייט און גוטער שטימונג.

און געפינענדיק זיך אין דער צייט צווישן פסח, זמן חירותנו, פרייהייט פון אלע ענינים וועלכע מאכען איינג און שמערן, און דערנענטערנדיק זיך צו שבעות זמן מתן תורה, חרות על הלוחות אי"ת חרות אלא חירות, זאל אויך איך השי"ת העלפען צו אנזאגען גוטע בשורות אין דאס אלץ אויבען געזאגטע.

ברכה

ראבי נסאן

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ה כסלו תשי"ט
ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה יוסף שי'

שלום וברכה!

בנושם קבלתי הפ"ש על ידי השלוחים הנכבדים הו"ח אי"א
מזקני רבני אנ"ש הר"ג והר"ה זכו' הרש"ל שליט"א הלוי
והר"א שליט"א,

ובעה רצון יקרא הפ"נ על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר
דצוקללה"ה נבג"מ זי"ע-בהמשך לו מהאים לתוכן כתבו.
ויה"ר שיקויט גם בזה מענינא דיומא דימי הנוכה, דמוסיף
והולך מיום ליום עד כי גדל מאד,
וכהוראת יום השמיני, זאת הנוכה - כמבואר בכ"מ ומהם
בד"ה ברוך שעשה נסים ספ"ד כאדמו"ר הצ"צ.

Handwritten signature
בברכה לבסו"ט

נ.ב.
צוליב א סיבה האט זיך אפגעהאלטען דער בריף, און אין הוישען צייט
איז אנגעקומען אייער בריף פון פושטיק ויגש, אין העלען איר שרייבט אויך
וועגען דעם זעהען אין הלום זכו', און פרעגט מין מינונג אין דעם.

לדעתי, איז דאס א אנדייטונג, אז איר דארפט איינשמעלען א שיעור קבוע
ספעציעל אין דעם חלק תורה, וואס כ"ק מו"ח אדמו"ר האט גערעט זיינע מאמרים
ודרושים, וואס דאס איז דער חלק תורה פון חסידות, און אויב איר האט שוין
א קביעות עחים אין דעם, איז דאס א באחיז, אז עס איז ניט גענוגענד, און
דארפט צוגעבען אין דעם, ויהי רצון אז איר זאלט אנוואגען א גוטע בשורה
אויך אין דעם.

רָאָבִי נִסְאָן = שִׁי קֵאָגָא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, ה' טבת תש"כ
ברוקלין

הו"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ
מוה' יוסף ש"י

שלום וברכה!

נאך א ליינגערן איבעררייס, בין איך געווען צופרידען
צו באקומען א גרוס פון איך, דורך הו"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ מוה'
יעקב ש"י הכהן מיץ דאס בייגעלייגטע לכבוד הנוכח, וועלכעס איז
איבערגעגעבען געווארען צו דער לשכת השא"י, פון וועלכעס עס ווערען
געשטיצט און געהאלפען ענינים און מענשן, און פרסום, וואס דאס איז
איינע פון די העכסטע מעלות אין צדקה גופא, וואס צדקה איז שקולה
כנגד כל המצות,

ויהי רצון אז מתוך מנוחה שמחה וטוב לבב, זאלט איר
צוגעבען אין ענינים פון תורה ומצות, האַבען א קביעות אין לימוד
תורה, און פארשטענדליך אויך אין לימוד תורת התסידות, וואס דאס
וועט גרינגער מאכען דעם ערפילען פון אייער פארלאנג צו מרבה זיין
במצות הצדקה.

ויהי רצון איך זאל זוכה צו באקומען אין גיכען פון
איך א גוטע בשורה, אז אלץ וועט ערפילט געווארען בפועל ממש, און ווי
געזאגט אויבען-מתוך שמחה.

וויבאלד איר דערמאנט ניט וועגען אייער פאמיליע שיהיו,
נעם איך אן אז אלע זיינען אין גוטען געזונט, ויהי רצון אז אויך
אין דעם זאלט איר שטענדיג אנזאגען גוטע בשורות.

בברכה לבשו"מ

ראבינסאן-שיקאגא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ט אלול תש"כ
ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מו"ה יוסף שי

שלום וברכה

אין ענטפער אויף אייער ידיעה וועגען
די תנאים פון אייער טאכטער מרה שרה הי"מ
ב"ג סי' בשעה טובה ומוצלחה,

השם יתברך זאל געבען עס זאל זיין
בשעה טובה ומוצלחה, און צו א בנין עדי עד אויף
די פונדאמעטען פון חורה ומצוה, ווי זיי ווערען
באלוינטען פון מאור שבתורה וואס דאס איז חורה
החסידות.

און איר זאלט האבען פון זיי אמת'ע
איינישע נחת.

ברכת מזל טוב וכח"כ וחתימה
טובה

ראבינסאן-שיקאגא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, נר ראשון דחנוכה ה'תשכ"א
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה יוסף שי

שלום וברכה!

איך בין געווען צופרידען צו באקומען א
גרוס פון אייך דורך הו"ח אי"א נו"מ כו'
הר"א סימפסון והר"ק רומאנאו - שליט"א,
וועלכע האבן אויך איבערגעגעבען אייער בקשת
ברכה פ"נ,

און בעת רצון וועט מען מזכיר זיין אייך
און אייערע בני בית שי' אויף דעם ציון הק'
פון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע,
לויט דעם אינהאלט פון אייער בקשה.

מיר געפינען זיך דאך איך די סגולה טעג,
ימי חנוכה, וואס די מצוה פון די טעג איז,
אנצינדען ליכט און באלייכטען, און צוגעבען
איך דעם פון טאג צו טאג,

ויהי רצון אז אזוי זאל אויך זיין איך
אייערע ענינים, און זאלט אנזאגען גוטע בשורות
איך פרייד און גוטען געזונד.

ברכה צו א פרייליכן חנוכה
והרחמי רב

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

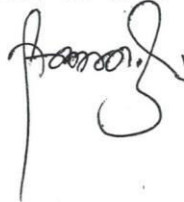
מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשכ"ב
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ זכו'
מוה' יוסף שי'

שלום וברכה!
פלאצן נעגן

ולקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
ברכה לך ולכל אשר לך, ברכה כחיבה וחתומה
טובה לשנה טובה ומחוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכה

דאבינסאן שיקאגא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ט"ו טבת תשכ"א
ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
מוה' יוסף שי'

שלום וברכה!

אין ענטפער אויף אייער ידיעה
וועגען די קביעות פון די חתונה פון אייער
טאכטער מרת שרה הי' מיט ב"ג שי' ליום ג',
ער"ח שבט ה'תשכ"א.

דער אויבערשטער זאל העלפען
עס זאל זיין בשעה טובה ומוצלחת, און זיי זאלען
בויען א ביח בישראל בנין עדי עד, אויף די
פונדאמענטען פון תורה ומצוה, ווי זיי ווערען
באלוינטען פון מאור שבתורה וואס דאס איז
חורת החסידות.

און איר מיט אייער פרוי זאלען
האבען פון זיי אמאך אמת'ע אירישע חסיד'ישע
נחה.

בברכה מזל טוב מזל טוב

<p>CLASS OF SERVICE</p> <p>This is a full-rate Telegram or Cablegram unless its deferred character is indicated by a suitable symbol above or preceding the address.</p>	<h1>WESTERN UNION</h1> <p>W. P. MARSHALL, PRESIDENT</p>	<p>SYMBOLS</p> <p>DL=Day Letter</p> <p>NL=Night Letter</p> <p>LT=Int'l Letter Telegram</p> <p>VLT=Int'l Victory Ltr.</p>	<p>FX-1201</p>
<p>The filing time shown in the data line on telegrams and day letters is STANDARD TIME at point of origin. Time of receipt is STANDARD TIME at point of destination.</p>			
<p>PA 196</p>		<p>1953 MAR 29 PM 7 23</p>	
<p>YZP048 NL PD=BK BROOKLYN NY 29=</p>			
<p>J ROBINSON=</p>			
<p>657 MAXWELL ST CHGO= <i>GM</i></p>			
<p>CHAG KOSHER VSOMEACH VCHEIRUS AMITIS BGUR=</p>			
<p>MENACHEM SCHNEERSON=</p>			
<p>THE COMPANY WILL APPRECIATE SUGGESTIONS FROM ITS PATRONS CONCERNING ITS SERVICE</p>			

מברק מהרבי מי"ג ניסן תשי"ג לר' יוסף ראבינסאן לקראת חג הפסח
 חג כשר ושמח וחירות אמיתי בגו"ר.
 מנחם שניאורסאהן

<p>BROOKLYN, N. Y. <i>Feb 8 1960</i> No. <i>K</i></p>	
<p>Commercial Bank of North America</p> <p>EASTERN PARKWAY AT KINGSTON AVENUE</p>	
<p>DAY TO THE ORDER OF <i>Gmilath Chesed</i></p> <p><i>Sight and 00</i></p>	<p>1-315 260</p> <p>\$ <i>18</i>⁰⁰/₁₀₀</p> <p>100 DOLLARS</p> <p><i>M. Schneerson</i></p>

Lubavitcher Student Gmilas Chesed Fund
 Established by Joseph Robinson
 נתוסדה יו"ד שבט, ה'תשי"א
 770 Eastern Parkway • Brooklyn, N. Y. 11213

נדבה של הרבי לקופה שייסד ר' יוסף

הדפסת ה"שדי חמד"

בשנת תש"ט החלו לצאת לאור הכרכים הראשונים, אך העבודה הרבה עיכבה את הוצאת הספרים הבאים. בין כך ובין כך הסתלק אדמו"ר הריי"צ ביום י' בשבט תש"י ועול הנהגת החסידים הוטל על הרבי. סדר יומו של הרבי השתנה אפוא לחלוטין; אף על פי כן הרבי המשיך להשקיע מאמצים כדי שהסדרה תמשיך לצאת לאור עולם.

אחד המכשולים הגדולים שעמדו בדרך, הוא השגת תרומות שיכסו את עלות ההדפסה. לשם כך היו זקוקים לתרומות נכבדות.

התרומה הראשונה הגיעה עוד בטרם החלה ההדרת הספר והכנתו לדפוס. התורם היה הגביר צבי אליעזר קרויזר, שקיבל על כך מכתבי תודה מאדמו"ר הריי"צ ומהרבי.

עם התקדמות העבודה בעזרת חשובי החסידים, הגיע הרבי אל הגביר יוסף ראבינסאן, אשר לקח על עצמו לתרום סכומים נכבדים להמשך הוצאת ה"שדי חמד".

מאורע מיוחד שקשור לכך, נרשם ביומני הימים ההם.

היה זה בערב ראש חודש סיון תש"י, הרבי נסע ל'אוהל', וכנהוג באותם ימים, נסעו עמו חסידים ותמימים רבים, ובהם גם הנדיב מר רובינסון שבאותה עת כבר תרם 25,000 דולר עבור הדפסת ה"שדי חמד". במהלך התפילות ב'אוהל' פנה הרב ישראל גייקובסון, יו"ר אגודת חסידי חב"ד בארה"ב, אל מר רובינסון וביקשו שיבטיח ב'אוהל' כי הוא מקבל על עצמו להשלים את הדפסת יתר כרכי ה"שדי חמד". מר רובינסון בהתעוררות-לב ניאות לכך, והבטיח זאת כשבידו הוא אוחז את אחד מכרכי ה"שדי חמד".

בלילה, ליל ראש חודש סיון תש"י, ישב הרבי להתוועדות מיוחדת כשלצידו יושב מר רובינסון. במהלך דבריו התייחס הרבי לתרומה הנכבדה שתרום הגביר לכיסוי המשכנתא של בית חיינו. באמצע ההתוועדות פנה מר רובינסון אל הרבי וביקש שילמד בהתוועדות מתוך ספרי ה"שדי חמד". הרבי אמר כי מחבר ה"שדי חמד" היה גאון וצדיק, למרות שלא זכה להיות חסיד, ובאמת ראוי היה לקבוע התוועדות מיוחדת לרגל הופעת הספרים. הרבי הוציא מכיסו את מפתח חדרו, נתנו לתמימים ר' צבי הירש גנזבורג ע"ה, ויבלחט"א ר' יהודה לייב גרונו, והורה להם להביא מחדרו כרך אחד של ה"שדי חמד". על השאלה איזה כרך? השיב הרבי: "איזה שיעלה בידכם..."

התמימים הביאו את הספר והרבי נתנו בידי מר רובינסון וביקשו לפתוח אותו באיזה מקום שירצה ולתת לו את הספר. מר רובינסון פתח בערך 'אתרוג'. הרבי עיין מעט בספר והחל לדבר על כך שאדמו"ר הריי"צ היה קונה את האתרוג מהרב ישראל ג'ייקובסון [שעסק במכירת אתרוגים ובהתוועדות ישב לצד הרבי], ואדמו"ר הריי"צ לא הקפיד לשלם על אתרוג לפני סוכות, כפי שכותב גם ה"שדי חמד". לאחר מכן החל הרבי לבאר את הענין באריכות על פי נגלה כדרכו בקודש.

(ראה עוד במאמרו של שניאור זלמן ברגר ב'בית משיח' - 'הרבי מדפיס את ה"שדי חמד').

הנה כמה מכתבים ומסמכים בקשר להדפסת ה"שדי חמד", שכאמור נדפסו הודות לתרומתו החשובה של ר' יוסף.

SHULSINGER BROTHERS

LINOTYPING AND PUBLISHING CO.
21 EAST 4th STREET NEW YORK 3, N. Y.

GRamercy 5-3637

February 6, 1948

Rabbi M. Schneersohn
Merkos L'Inyonei Chinuch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y.

My dear Rabbi Schneersohn:

As per our telephone conversation, we herewith wish to submit our estimate for the printing of "SEDI CHEMED" in accordance with the following specifications:

Size: 8 x 11
No. of pages: 500
No. of copies: 2,000
Stock: 50 lb. offset
Price: Including binding of 1,000 copies - \$3500.00
Including binding of all 2,000 copies - \$3700.00

We thank you for this opportunity to offer you our quotation on the above job. Please be assured that we shall do this job to your full satisfaction as witnessed by the work which we have done for you in the past.

Yours very truly,
SHULSINGER BROTHERS

Samuel Shulsinger
Samuel Shulsinger

SS:ESS

*a card
a book*

Tel. PResident 4-0507

"KEHOT"
Publication Society

770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y.

ה"ח
הוצאת ספרים
"ק ה ת"
770 איסטן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

August 21, 1950

Mr. Joseph Robinson
c/o Mr. Jacob Katz
846 West Roosevelt Road
Chicago, Ill.

Dear Mr. Robinson:

Through our distinguished friend, Rabbi S. A. Kazarnovsky, we have duly received your contribution of \$10, which, we understand, is to be considered as the first instalment of a contribution of \$5000 towards the last volumes of the Seder Chemed Talmudic encyclopedia, now being readied by the printers. We trust that, since he who wishes to do a good deed is helped by G-d to accomplish it, you will be in a position to pay out the balance of \$4990 at an early date, so that your help will indeed be very timely.

We thank you most heartily for your consistent interest and cooperation, and may the Almighty bless you and yours with all good, physically and spiritually.

With kindest regards and sincere wishes of a kesivo vachasimo toivo,

Cordially yours,

Rabbi M. A. Hodakovs

RMAH:n

Robinson-Horowitz Wedding

י"ג אלול, התש"ט — September 6, 1949
CHICAGO, ILL.

My dear Mr. - - -

The Robinson-Horowitz wedding left an unforgettable impression upon all those who were privileged to be present. Since you were one of the honored guests, you will surely remember the presentation I had the honor to make, at this distinguished celebration, of the first volume of the world renowned Talmudic encyclopedia "SEDEI CHEMED," which had just come off the press.

This monumental work was well nigh annihilated by the Nazi hordes in Europe. Yet, its importance to rabbis, students, reference libraries and Talmudic literature in general is so immense, that our beloved and revered late Lubavitcher Rabbi of sainted memory instructed his KEHOT PUBLICATION SOCIETY to re-publish it.

Through the generous co-operation of our distinguished and far-sighted friend Mr. Joseph Robinson, this gigantic work has now been published in eight volumes, with two supplementary volumes due to come off the press soon. It is an entirely new, revised and re-arranged edition, with new indexes and keys, supplements, etc.

We are sending you one volume of this great Talmudic encyclopedia, feeling certain that you will wish to be associated with this great venture. The funds from the sale and distribution of the encyclopedia will be used for the publication of other great works for which there is a crying need. The cost of one volume is \$10, and of the set of eight - \$75, this being the first edition, de luxe. You will be glad to have it in your library, or it will make a prized gift to any Torah institution.

We are taking the liberty of reserving a set for you, and are awaiting your confirmation and generous contribution.

For the first anniversary of the wedding, it is planned to perpetuate the names of the honored guests at the wedding who participate in this important undertaking, which is truly a public service.

Wishes for you and yours,

Cordially,

Rabbi S. A. Kazarnovsky

Check payable to KEHOT PUBLICATION SOCIETY,
Parkway, Brooklyn 13, N.Y.

TEL. PRESIDENT 4-10507
4-1214
9-1-4680

מרכז לעניני חנוך

MERKOS L'INYONEI CHINUCH INC.

CENTRAL OFFICE
770 EASTERN PARKWAY - BROOKLYN 14, N. Y.

July 27, 1950

Dear Mr. Robinson:

As per request, please find enclosed two copies of proposed text of letter to be sent to the guests of the wedding. I hope the text meets with your approval.

We are now awaiting the guest list, when the matter will be carried out.

With all good wishes,

Cordially,
Nissan J. Mindel
Nissan J. Mindel

0907
TEL. PRESIDENT 4-1814
8-4400

מרכז לעניני הנוך
MERKOS L'ONESHOMI CHINUCH INC.
CENTRAL OFFICE
770 EASTERN PARKWAY . BROOKLYN 13, N. Y.

8 Adar I, 5711
Brooklyn, N.Y.

COPY

Rabbi Kreiswirt
c/o Mr. M. J. Robinson
657 Maxwell Street
Chicago, Ill.

Dear Rabbi Kreiswirt:

Under separate cover we have sent you a set of nine volumes of the SEDEI CHEMED Talmudic encyclopedia.

This is a gift from our distinguished friend, Mr. Joseph Robinson of your city.

Kindly acknowledge receipt of same to this office and oblige.

With all good wishes,

Sincerely yours

Rabbi M. A. Hodakows
Director

RMAH:n

0907
TEL. PRESIDENT 4-1814
8-4400

מרכז לעניני הנוך
MERKOS L'ONESHOMI CHINUCH INC.
CENTRAL OFFICE
770 EASTERN PARKWAY . BROOKLYN 13, N. Y.

8 Adar I, 5711
Brooklyn, N.Y.

COPY

כבוד הנחלה הישיבה המרכזית
המרכזית המיסים ברוקליין

שלום וברכה:

בזה הננו להודיע לכם כי שלחנו לכם את ספר "שדי חמד" -
השעה חלקים.
תשורה היא מאת ידידנו הנקלה ה"ה א"ה א"ה א"ה יוסף ר' -
רעבינסקי.
ומסובב לאשר למשרדנו קבלה המפרים הנ"ל, וה"ה מראש.

בכבוד וברכה

הרב ח.מ.א. חקוב
מנהל

0907
TEL. PRESIDENT 4-1814
8-4400

מרכז לעניני הנוך
MERKOS L'ONESHOMI CHINUCH INC.
CENTRAL OFFICE
770 EASTERN PARKWAY . BROOKLYN 13, N. Y.

8 Adar I, 5711
Brooklyn, N.Y.

COPY

הרה"ג והרה"ח ה"ה א"ה א"ה א"ה נ"ה וכו'
המורש"י ש"י העלם

שלום וברכה:

בזה הננו להודיע לכם כי שלחנו בהבילה מיוחדת
את ספר "שדי חמד" - השעה חלקים,
תשורה היא מאת ידידנו הנקלה והנכבד ה"ה א"ה א"ה וכו'
מו"ה יוסף ר' רעבינסקי, בן עירו.
ונא לאשר קבלה המסלוח למשרדנו, וה"ה מראש.

במ"ש ובכבוד וברכה

הרב ח.מ.א. חקוב
מנהל

0907
TEL. PRESIDENT 4-1814
8-4400

מרכז לעניני הנוך
MERKOS L'ONESHOMI CHINUCH INC.
CENTRAL OFFICE
770 EASTERN PARKWAY . BROOKLYN 13, N. Y.

8 Adar I, 5711
February 14, 1951

COPY

Rabbi M. B. Sacks
3610 W. Douglas Blvd
Chicago, Ill.

Dear Rabbi Sacks:

Under separate cover we have sent you a set of nine volumes SEDEI CHEMED Talmudic encyclopedia.

This is sent to you as a gift from our distinguished friend Mr. Joseph Robinson of your city.

Upon receipt of the above, kindly acknowledge same to this office.

With all good wishes,

Sincerely yours,

Rabbi M. A. Hodakows
Director

RMAH:n

תורה ומצוות

יומן י"ג - 5 אדר ראשון תשנ"ב

יום שני, י"ג אדר ראשון

לפנות בוקר יצא לאור (מוגה) קונטרס פורים קטן תשנ"ב, ובו מאמר ד"ה "ואתה תצוה" מש"פ תצוה, י' אדר תשמ"א. מספר עמודים 12, ותאריך הפתח דבר הוא: "יום א' פ' כי תשא ה'תשנ"ב".

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:35!

כשיצא מחדרו הק' לנסוע למקוה – בשעה 1:40, נתן את הסידור לחתן ובירכו, ונתן לו ולמשפחתו מטבעות לצדקה.

בצאתו למכונת אחז כ"ק אדמו"ר שליט"א את המאמר הנ"ל, ונתנו לריל"ג באומרו: "אזוי ווי סאיז דאך פורים קטן, וועט מען טיילן דעם קונטרס" [מכיון שזה הרי פורים קטן, יחלקו את הקונטרס הזה], אח"כ המשיך ללכת קצת ואמר: "און צוויי דאלאר" [ושני דולר], והמשיך עוד קצת ואמר: "און לעקאח אויכעט!" [ולעקאח ג"כ].

מהמקוה חזר בשעה 2:45, ובינתיים עשתה לה השמועה כנפיים במהירות רבה, ונודע בכל המקומות הקרובים והרחוקים אודות חלוקת הקונטרס והלעקאח שתתקיים הערב.

לאוהל נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 3:25, ולפני כן בירך נוסעים וחילק להם ולשאר העומדים בקרבת מקום מטבעות לצדקה. בין הנוסעים הי' ר' דוד שי' נחשון, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו שתי מטבעות ואח"כ עוד שתיים – א' עבור ר' אבי שי' טאוב וא' לתת לצדקה באה"ק.

מהאוהל חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 6:35 לערך, ובשעה 6:40 נכנס לתפילות מנחה ומעריב כשמעודד את שירת הניגון של "ויהי בימי אחשוורוש". כשעלה על הבימה לא הסתובב, אך עודד את השירה פעם אחת בחוזק. על הבימה הוכן מראש הסטנדר השני (של השיחות). **יום שני, י"ג אדר ראשון**

לפנות בוקר יצא לאור (מוגה) קונטרס פורים קטן תשנ"ב, ובו מאמר ד"ה "ואתה תצוה" מש"פ תצוה, י' אדר תשמ"א.

מספר עמודים 12, ותאריך הפתח דבר הוא: "יום א' פ' כי תשא ה'תשנ"ב".

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:35!

כשיצא מחדרו הק' לנסוע למקוה – בשעה 1:40, נתן את הסידור לחתן ובירכו, ונתן לו ולמשפחתו מטבעות לצדקה.

בצאתו למכונת אחז כ"ק אדמו"ר שליט"א את המאמר הנ"ל, ונתנו לריל"ג באומרו: "אזוי ווי סאיז דאך פורים קטן, וועט מען טיילן דעם קונטרס" [מכיון שזה הרי פורים קטן, יחלקו את הקונטרס הזה], אח"כ המשיך ללכת קצת ואמר: "און צוויי דאלאר" [ושני דולר], והמשיך עוד קצת ואמר: "און לעקאח אויכעט!" [ולעקאח ג"כ].

מהמקוה חזר בשעה 2:45, ובינתיים עשתה לה השמועה כנפיים במהירות רבה, ונודע בכל המקומות הקרובים והרחוקים אודות חלוקת הקונטרס והלעקאח שתתקיים הערב.

לאוהל נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 3:25, ולפני כן בירך נוסעים וחילק להם ולשאר העומדים בקרבת מקום מטבעות לצדקה. בין הנוסעים הי' ר' דוד שי' נחשון, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו שתי מטבעות ואח"כ עוד שתיים – א' עבור ר' אבי שי' טאוב וא' לתת לצדקה באה"ק.

מהאוהל חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 6:35 לערך, ובשעה 6:40 נכנס לתפילות מנחה ומעריב כשמעודד את שירת הניגון של "ויהי בימי אחשוורוש". כשעלה על הבימה לא הסתובב, אך עודד את השירה פעם אחת בחוזק. על הבימה הוכן מראש הסטנדר השני (של השיחות).

בתפילות נכח קהל גדול שהגיע לקבלת המאמר, ביניהם רבים מאנ"ש והתמימים מערי השדה: בוסטון, ניו הייווען, וכן תלמידי ישיבת מוריסטאון ועוד.

בקדישים הביט כ"ק אדמו"ר שליט"א במבט מיוחד על שני ילדי לאפיון שיחיו שעמדו ליד הכותל המזרחי ואמרו קדיש, וענה אחריהם "אמן".

למשב"ק ר' שלום דובער שי' גאנזבורג נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א קונטרס נוסף. לר' י.כ. (ועוד) הנהן בראשו הק'. כשעבר ר' מרדכי שי' ריבקין, דיבר אתו כ"ק אדמו"ר שליט"א לרגעים אחדים.

במשך החלוקה הי' נראה כ"ק אדמו"ר שליט"א אויפגעלייגט ["בהתרוממות"], וחיך לרבים מהעוברים – אנשים, נשים ובפרט טף. כמו"כ עודד את השירה בשמחה רבה (כדומה למעמד "כוס של ברכה") ובמיוחד לעבר ילדים, ובפרט בניגונים: "האדרת והאמונה" בניגון המאָרש הצרפתי, "ניעט ניעט ניקאָוואָ", "ופרצת" ו"ויהי בימי אחשוורוש".

בסיום החלוקה הכניס כ"ק אדמו"ר שליט"א קונטרס לסידורו, חילק לעוד כמה שלא קיבלו, הכניס עוד קונטרס לסידורו וחילק שוב לעוד כמה שלא קיבלו, פתח שוב את הסידור (הי' נראה שרוצה להכניס עוד א', אך) ומיד סגרו, וכרגיל שאל האם יש עוד מי שלא קיבל.

כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא מביהכ"נ בשעה 10:01 כשמעודד את השירה "יחי אדוננו מורנו ורבינו" בשמחה רבה. בדרך הגיעו עוד אנשים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הוציא את הקונטרסים מסידורו וחילקם, ואח"כ נתן הריל"ג לכ"ק אדמו"ר שליט"א עוד כמה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א חילקם. בדלת היציאה נעצר וחילק שוב לעוד כמה שהגיעו, ואז הכניס קונטרס לתוך הסידור ויצא.

מיד לאחר מכן נערכו השולחנות לחגיגת סיום הרמב"ם, כשבמרכזו אורח מאה"ק – סגן השר חה"כ ר' אליעזר שי' מזרחי.

בפתח החגיגה הוזמן ר' י.כ. ללמוד עם המסובים את המאמר הטרי שז"ע זכינו לקבל מכ"ק אדמו"ר שליט"א. בטוב טעם ובהסברה בהירה ביאר, ככל שהרשה הזמן, נקודות מעניינות מהמאמר.

אחריו הוזמן המגיד שיעור בשיעורי הרמב"ם ר' שמועל שי' הבר לסיים את הלכות מעשר שני ונטע רבעי, והרב זכרי' שי' גורי הוכבד בהתחלת הלכות ביכורים.

לאחר מכן הזמין המנחה את האורח ר' אליעזר שי' מזרחי לשאת דברים. הלה פתח בענין המובא במאמר הנ"ל שדוקא

בסיום קדיש בתרא ניגש לסטנדר של השיחות כשעדיין ממשיך להביט על הילדים הנ"ל עד שסיימו את הקדיש, ואחרי הכרזת הגבאי פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת שיחה: **"אָזוי איז דאָך [היות ו] פותחין בברכה ובטוב, און מיגייט דאָך אַריין אין [ונכנסים ל] יום שהוכפל בו כי טוב, און דאָס [ובזה] גופא אין דער סדרה וואָס הייסט [בסדרה שנקראת] כי תשא את ראש בני ישראל".**

בשיחה דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות הקביעות בימי השבוע – יום שלישי שהוכפל בו כי טוב, והקביעות בימי החודש – י"ד בחודש שבו מתחיל הענין של מילוי הלבנה. כן התייחס לחודשים הבאים: ניסן – ניסי ניסים נעשו לו ובו עתידין להיגאל (וכבפעמים הקודמות הבהיר שאין הכוונה שימתינו עד ניסן, אלא שימי חודש ניסן יהיו ממילא ימי גאולה), ואייר – ד' רגלי המרכבה.

השיחה ארכה כ-10 דקות, מהשעה 7:05 עד 7:15, ובסיומה ירד מהבימה וניגש לשולחן חלוקת הדולרים, והחל בחלוקת קונטרס פורים קטן ה'תשנ"ב לכאור"א.

כריכת הקונטרס הוא קשה ובצבע סגול בהיר, ועליו מודפס באותיות כחולות בולטות "קונטרס פורים-קטן – תשנ"ב". לקונטרס מצורף חתיכת לעקאָף (בתוך שקית ניילון קטנה) ושני שטרות של דולר לצדקה – כל זה בתוך נרתיק פלסטיק שקוף.

לכו"כ ילדים שביקשו אודות משיח צדקנו ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א בחיך: **"אמן"**, וכן לרבים שביקשו ברכה או שבירכו את כ"ק אדמו"ר שליט"א ענה: **"אמן"** או **"ברכה והצלחה"** וכיו"ב. לכמה מהתינוקות הניף כ"ק אדמו"ר שליט"א מולם את הקונטרס ע"מ להפנות את תשומת לבם.

לר' דוד שי' נחשון נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א עוד קונטרס באומרו: **"פּאַר [עבור] טאַוב"**. לר' גרשון בער שי' יעקבסאָהן נתן עוד קונטרס באומרו: **"פּאַרן צייטונג [עבור העיתון]"**. לר' אברהם שי' העכט חיך חיוך רחב. עבר ר' יקותיאל שי' ראָפּ והציג את הרב משה שי' הגר (ראש ישיבת סערט-ויזניץ "יחל ישראל" מחיפה, אחיו של האדמו"ר מסערט-ויזניץ), וכ"ק אדמו"ר שליט"א בירכו: **"ברכה והצלחה"**, וכשהלה הושיט את ידו, לחצה כ"ק אדמו"ר שליט"א והוסיף: **"יָאָרִיך ימים על ממלכתו"**. כשעבר צ'אַרלי שי' עודד לעברו כ"ק אדמו"ר שליט"א בחוזק. כשעברו חתן וכלה שמתחתנים הלילה, נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכ"א מהם שני קונטרסים.

לאוהל נסע בשעה 3:25, וכשיצא חילק מטבעות לצדקה לאלו שעמדו שם. מתוך המכונת נופף בידו לשלום.

מהאוהל חזר בשעה 6:15, ובשעה 6:26 נכנס לתפילות מנחה ומעריב כשמעודד את שירת הניגון של "ויהי בימי אחשוורוש".

לפני קדיש בתרא הסתובב והביט על הרמקול כסימן לאמירת שיחה. באמצע הקדיש ניגש לסטנדר השני, ולאחרי הכרזת הגבאי פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחה שארכה כ-11 דקות.

בשיחה דיבר על ענינו של שושן פורים וההוראה מזה. התוכן העמוק של השיחה נסב בענין ההפיכה לטוב; בתחילה התייחס לכך שהיום נקרא בשם **שושן** פורים, דבר המדגיש שגם בחו"ל נוהג הענין, ובהמשך ביאר שזה קשור לענין ה"אתהפכא", וכן לביאור בסמיכות "ארור המן" ל"ברוך מרדכי", ע"ד מעלת התשובה המהפכת את היפך הטוב לטוב מיד. כן התייחס (בהתבטאו "**כאן המקום להזכיר**") לענין החינוך של ילדים קטנים – "חנוך לנער על פי דרכו", שבה נעוץ ההמשך של כל ימי חייו.

במשך השיחה הזכיר את ענינו של משיח עליו נאמר "מצאתי דוד עבדי

בשמן קדשי משחתי", והסביר את מעלת המשיחה למרות שהיא דבר חיצוני ביחד למזון שנעשה "דם ובשר" של האוכל, ולגבי "כלו כל הקיצין" אמר כי כבר את הקץ הראשון שהי' בכרית בין הכתרים הקב"ה בעצמו דילג והקדים.

בסיום השיחה ירד מהבימה וחילק לכאו"א שני דולרים לצדקה.

במשך החלוקה הי' כ"ק אדמו"ר שליט"א במאור פניו, ועודד את השירה לעבר כמה מהילדים העוברים. כשעברו בני ר' שלמה שי' קונין וביקשו ברכה עבור אביהם, ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: "**אמן**".

בסיום החלוקה הכניס כ"ק אדמו"ר שליט"א שני דולרים לסידור, חילק לעוד כמה שלא קיבלו ואח"כ הכניס עוד שני דולרים, חילק למזכירים ויצא מביהכ"נ בשעה 7:05 כשמעודד את השירה "פרזות תשב ירושלים" בידו הק'.

ע"י פעולת הביטול והכתיתה ("כתית") מגיעים לדרגות הכי עליונות, בחי' מאור, ולא עוד אלא ש"ויקחו אליך" – שהדבר מוסיף גם במשה רבינו עצמו. קווי הפעולה חייבים להתפרס על פני ג' השלימיות של העם, הארץ והתורה, אמר, ואסור לוותר על אף אחד מהם.

הוא סיפר על אהדה רבה בקרב הציבור היהודי בארץ ובתפוצות על עבודתו עד עתה, וכפי שהגדיר זאת א' שנפגש עמו לפני זמן ככנסת: שני דברים הכנסת לנו לראש, פוליטיקה נקי' ושלמות הארץ עם תורת ישראל. היו אסיפות ודיונים בענין שלמות הארץ, אך הצד השני ניסה משך כל זמן הדיונים משרות והצעות שונות, אך אני לא שמתי לבי לזאת ביודעי ששליחות מוטלת על כתפיי ומוטל עלי לקיימה.

הנ"ל סיים באיחול שנזכה ללמוד שוב פעם את המאמר ולהגיע לדרגה של "כתית", ובטח שע"ז כל הפעולות יוסיפו לא רק בנו אלא גם במשלח.

אח"כ הוזמן ר' חזקי' שי' לוי – שליח כ"ק אדמו"ר שליט"א באיטליה, שנשא מילים קצרות אודות ההוראה לפועל בסיום המאמר, שעבודתנו צריכה להיות בעיקר הכוחות הגלויים, ואילו את כח המס"נ זן ומפרנס אותנו נשיא דורנו.

בסיום ההתועדות, בסביבות השעה 1:00 בלילה, יצא הקהל בריקוד חסידי נלהב לזירוז הגאולה תיכף ומיד ממש.

התמימים חיכו שעות ארוכות ל"קידוש לבנה" עם כ"ק אדמו"ר שליט"א, אך בשל השמים המעוננים לא התאפשר הדבר.

יום שלישי, י"ד אדר ראשון – פורים קטן

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:08. בסיום התפילה הכריז הגבאי על זמן תפילת מנחה "כשהיו מוכנים" (ומכך הובן שכ"ק אדמו"ר שליט"א נוסע היום לאוהל).

בשעה 2:15 נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקוה, וכשיצא חילק מטבעות לצדקה לאלו שעמדו שם. מהמקוה חזר בשעה 3:10.

בשעה 2:15 נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקוה, וכשיצא חילק מטבעות לצדקה למזכירים ולאילו שעמדו שם. לא' מהם אמר: "ברכה והצלחה", וכן סימן בידו לשלום (כשהמטבעות בידו). מהמקוה חזר בשעה 3:10.

לאוהל נסע בשעה 3:20, וכשיצא חילק מטבעות לצדקה לעומדים שם.

מהאוהל חזר בשעה 6:35, וכשיצא מהמכונית החזיק בידו ספר "רמב"ם לעם".

בשעה 6:43 נכנס לתפילות מנחה ומעריב כשמעודד בחוזק את השירה בניגון "ויהי בימי אחשוורוש". כשעלה על הבימה עודד פ"א בחוזק, אך לא הסתובב כרגיל.

באמצע קדיש בתרא פנה לעבר הרמקול לאות על אמירת שיחה [זה הלילה השלישי ברציפות השבוע שאומר שיחה!], ובסיום הקדיש ניגש לסטנדר השני ופתח בשיחה שארכה כ-8 דקות, מהשעה 7:02 עד 7:10. רוב השיחה הי' כשעיניו הק' עצומות.

בשיחה דיבר אודות פרשת השבוע, שבראשיתה מדובר על הירידה הגדולה ביותר שאין כמוה – במעשה העגל, ובהמשך הפרשה מסופר על העלי' הבאה כתוצאה מכך – עלי' שאין כמוה. וכך גם בנוגע לגלות שעל ידה באה הגאולה – עלי' נצחית ללא הפסק כלל, ועד "יראה אל אלקים בציון".

אחרי השיחה ירד מהבימה וניגש לשולחן החלוקה, וחילק לכאו"א שני דולרים לצדקה במשך כ-8 דקות.

לכמה ילדים שביקשו אודות משיח ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן", ולכו"כ מהעוברים אמר: "ברכה והצלחה". לבניו של ר' שלמה שי' קונין, שביקשו ברכה עבור הספרים, ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן". כמו"כ בירך יהודי נוסף שביקש ברכה.

בסיום החלוקה הכניס כ"ק אדמו"ר שליט"א שני דולרים לסידורו, חילק לעוד כמה שלא קיבלו והכניס עוד שני דולרים, חילק לעוד כמה שלא קיבלו והכניס שוב פעם שני דולרים (פעם שלישית – שלא כרגיל כלל), ויצא מביהכ"נ בשעה 7:22 כשמעודד בידו הק' את השירה "שישו ושמחו בשמחת הגאולה בעוז. טרם צאתו בירך נוסעים, וכן למעלה ליד המעלית.

הלילה בשעה 10:00 בדיוק, החלו הריקודים ברחבי ביהכ"נ ב-770 מתוך שמחה וטוב לבב. בראש הרוקדים היו

עד הלילה לא יצא עדיין כ"ק אדמו"ר שליט"א לקידוש לבנה, מפני שהשמים היו מעוננים.

יום רביעי, ט"ו אדר ראשון – שושן פורים קטן

הבוקר נתלו מודעות על קירות 770 וברחבי השכונה, וז"ל:

ב"ה

בהתאם למענת

כ"ק אדמו"ר שליט"א

ערב פורים קטן:

"הזמן גרמא להרבות בשמחה

ובכפליים "ששים יום"

אזכיר על הציון"

יתקיימו שירים וריקודים בכלי זמר

כל ערב

החל מיום ד' שושן פורים קטן

בבית רבינו

770 איסטערן פארקוויי משעה

10:00 בערב עד 12:00

כיבוד קל

וועד המארגן.

[מענה הנ"ל הי' על דו"ח האסיפה ע"ד התגלות מלך המשיח במוצש"ק פרשת יתרו ב-770 – ראה יומן התאריך הנ"ל].

היום יצאה לאור השיחה המוגהת "משיחות ש"פ תצוה". הפתח דבר נושא את התאריך "פורים קטן ה'תשנ"ב".

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:05, כשמעודד את שירת הקהל בניגון של "ויהי בימי אחשוורוש" (זהו הניגון המושר לאחרונה בדרך כלל).

הש"ץ בתפילה הי' הת' משה שי' גראנער (שהתפלל ליואריצייט אביו ר' מרדכי אברהם ישעי' ז"ל). הוא התחיל לשיר "שיבנה ביהמ"ק" (כשהקהל הצטרף) וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בידו הק' על הסטנדר, וכן בסיום התפילה שרו "אל תירא" וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד, ואחרי "אך צדיקים" החל לעודד יותר בחוזק והמשיכו לשיר "כי אלקים יושיע ציון".

גם היום הודיע הגבאי אחרי התפילה על מועד תפילת מנחה "כשהיו מוכנים" (היינו שכ"ק אדמו"ר שליט"א נוסע היום לאוהל). [זהו היום השלישי ברציפות שכ"ק אדמו"ר שליט"א נוסע לאוהל, בנוסף למנהגו לנסוע גם מחר – יום חמישי!]. אח"כ יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מביהכ"נ בשעה 10:43 כשמעודד את השירה בניגון הנ"ל.

לפני קדיש בתרא הסתובב והביט על הרמקול כסימן לשיחה [זו הפעם הרביעית השבוע ברציפות!]. באמצע הקדיש ניגש לסטנדר השני, ואחרי הכרזת הגבאי פתח בשיחה שארכה כ-11 דקות כשבחלקה גדול היו עיניו הק' עצומות.

בשיחה דיבר בעיקר, כאתמול, על ההוראות שיש ללמוד מפרשת השבוע (אותה הגדיר כ"ק אדמו"ר שליט"א היום כפרשה נפלאה שכל הענינים כלולים בה. בסיום התייחס לעניני ערב שבת, והזכיר אודות המנהג להעביר את הפרשה "שנים מקרא ואחד תרגום" כבר בערב שבת.

בסיום השיחה ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א מהבימה וחילק לכאן"א ג' דולרים לצדקה במשך כ-10 דקות.

כשעבר ר' לוי שי' חזקי' (מאיטליה) נתן לו כ"ק אדמו"ר שליט"א עוד שלושה דולרים. ילד א' נתן לכ"ק אדמו"ר שליט"א ציור גדול (שהוא צייר – כנראה). כשעבר השר ח"כ ר' אליעזר שי' מזרחי, חיך אליו כ"ק אדמו"ר שליט"א חיך רחב.

בסיום החלוקה הכניס כ"ק אדמו"ר שליט"א את הציור הנ"ל לסידורו, חילק לעוד כמה ואח"כ הכניס לסידורו ג' שטרות, ונטל עוד ג' שטרות והחזיקם מעל סידורו ויצא מביהכ"נ בשעה 7:02 כשמעודד את השירה "שובה ה'" בידו הק' בעוז, וכן פנה ועודד בחוזק לעבר העומדים על הבימה.

[הסופרים ומונים את האירועים ציינו הערב כי זה השבוע הרביעי בו זוכים לשפע המיוחד של לא פחות מארבע שיחות קודש בימי השבוע, והשבוע השלישי ברציפות בו חלוקת השטרות של יום חמישי היא משולשת – ג' שטרות לכאן"א].

בלילה התקיימה התוועדות חסידים וסעודת מצוה לכבוד סיום הלכות ביכורים והתחלת הלכות שמיטה ויובל ברמב"ם, והפעם בקיצור – כדי שלא לעכב את הריקודים שהתחלתם נקבעה לשעה 10:00 כאתמול.

ה"סיום" נפתח בשמיעת חזרה משיחת הק' הערב, ובהמשך סיים את ההלכות ר' יהודה שי' קעלער (מחבר ספר "מנחת יהודה וירושלים"), שהמשיך לנאום בארוכה בענינים שהזמ"ג.

תלמידי התמימים של 770, "חובבי תורה", וכן קבוצה גדולה של תמימים שהגיעו מ"אהלי תורה". גם מקומם של קהל אנ"ש שיחיו לא נפקד, וכמו"כ הצטרפו גם קבוצות שהגיעו משכונות אחרות, ביניהם תלמידי ישיבות אחרות.

התזמורת הלהיבה את הקהל, ולמקום הובאו גם כמה בקבוקי משקה לתוספת דירבון. באמצע מעגל הריקודים עמד ר' חיים שי' הורוויץ (טאָשקענטער) – מזקני החסידים (הלה כבר עבר את שנות התשעים לאויש"ט), והיוה דוגמה למופת של חסיד שמח ובעל רגש.

מזמן לזמן הופסקו הריקודים לרגעים ספורים ע"מ לקיים את ג' הקוים – תורה: "חזרה" משיחת הקודש של הלילה הושמעה פעם א' באידיש מפי ר' חיים שלום דוכער שי' ליפסקער ופעם א' באנגלית מפי ר' שלמה שי' מאיעסקין, עבודה: תפילה ובקשה על הגאולה, וגמ"ח: נתינת צדקה. הפסקות אלו נוצלו ג"כ לאמירת "לחיים" וטעימה קלה.

גם לאחר שהתזמורת חדלה מלנגן בשעה 12:00 (כמתוכנן), המשיך חלק ניכר מרוקדים לרקוד ללא ליאות.

יום חמישי, ט"ז אדר ראשון

בתפילת שחרית, בקריאת התורה כיסה כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעת אמירת חצי קדיש את ספר התורה שחלקו נשאר מגולה.

לאחר גלילת הס"ת, סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א למגביי שיהפוך את הס"ת כך שפני הספר יהיו לעבר הקהל.

בתפילה נכח האדמו"ר ממאקאָוואַ, קרית אתא.

בצאת כ"ק אדמו"ר שליט"א מביהכ"נ, בירך נוסעים לדרכם.

בשעה 1:25 לערך נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקוה, וחזר בשעה 2:15.

לאוהל נסע בשעה 2:35 וחזר בשעה 6:05, ובשעה 6:17 נכנס לתפילות מנחה ומעריב כשמעודד את שירת הקהל בניגון "ויהי בימי אחשוורוש". כשעלה על הבימה לא הסתובב כרגיל ואף לא עודד את השירה, אך הביט לעבר הרמקול וכן הנהן בראשו לא' שנופף לעברו לשלום.

חסיתי" וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה כרגיל, ובסופו בניגון "ווי וואָנט משיח נאָו" – עודד באופן חזק מאוד.

הלילה אחרי התפילה התכנסו חברי הקבוצה מטורונטו לסעודת שבת במלון שבשכונה, ונשאו לפנייהם דברי תורה והתעוררות חה"כ ר' אליעזר שי' מזרחי ומארגן הקבוצה ר' ישראל שי' לנדא.

יום שבת קודש פרשת כי תשא, ה"י אדר ראשון

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:20.

ב"שיבנה ביהמ"ק" עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בחוזק שוב ושוב, וחזרו על הניגון כשלוש פעמים. "האדרת והאמונה" שרו כרגיל לאחרונה בניגון המאָרש הצרפתי, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בידו הק' על הסטנדר, ובסופו המשיך לעודד במשך זמן וחזרו על הניגון פעמיים. "א-ל-אדון" שרו בניגון "ויהי בימי אחשוורוש".

בדרכו לעלי' לתורה, עודד לעבר א' הילדים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתועדות בשעה 1:45. בכניסתו עמדו שני גוים שחורים (שא' מהם קצין בכיר במשטרה) עם ילדיהם, שהגיעו זה עתה במיוחד מקליפורני' כדי לראות את כ"ק אדמו"ר שליט"א, וכשעבר כ"ק אדמו"ר שליט"א חיין אליהם ונופף להם בידו הק' לשלום.

אחרי ברכת בופה"ג ומזונות, שרו כרגיל "עס קומט שוין די גאולה" [כבר מגיעה הגאולה] וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בתנועות חזקות כו"כ פעמים, ובפרט לעבר האורחים שיחיו שעמדו בפירמידה המערבית (שבמשך כל ההתועדות ליוו את הניגונים מתוך התלהבות גדולה). באמצע הניגון נתן חתיכת מזונות לילדי שאָרף שיחיו (גם השבת עמדו ילדי לאָפּיין שיחיו סמוך לכ"ק אדמו"ר שליט"א, וכן אביהם שי' עמד בקרבת מקום).

שיחה א' ארכה כ-20 דקות, ובה דיבר על ההוראה מפרשת כי תשא הכוללת את כל סדר ההשתלשלות – מהתורה שלפני בריאת העולם ועד לגאולה האמיתית והשלימה שבסוף כל העיניים (ובעניני התורה – לוחות הראשונות, שברי הלוחות ולוחות שניות), ושצ"ל "נשיאת ראש" בכל העיניים.

אחרי השיחה שרו "כי אלקים יושיע ציון", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה מפעם לפעם בחוזק רב (וכשעודד לעבר האורחים, נוספה בשירתם התלהבות רבה).

אח"כ פנה הקהל השבע בגשמיות ורוחניות לריקודים בשמחה וטוב לבב.

יום שישי, טו"ב אדר ראשון

כבר בתפילת שחרית הבוקר הורגשה היטב נוכחותם של קבוצות האורחים הגדולות שהגיעו לשהות בשבת במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א:

קבוצה מטורונטו (של יותר ממאה איש) בראשות השלוחים ר' ישראל שי' לנדא – מנהל המרכז לישראלים בעיר, ועמו ר' אברהם יעקב שי' שעכטער והרב שפאָלטער שי', קבוצה מקליפורני' (לוס אנג'לס) בראשות השליח ר' משה שי' בריסקי והת' שלמה שי' ביסטריצקי, קבוצה נוספת מקליפורני' (בעווערלי הילס) בראשות השליח ר' בנימין שי' ליסבון, קבוצה מהולנד (להם דאגו קבוצת תמימים הלומדים ב-770 והוריהם השלוחים בהולנד), קבוצה מאנגלי' (מביה"ס התיכון "קולדז'ש קרמל") בראשות השליח ר' רוני שי' גרינבערג, קבוצה של זוגות מניו הייווען בראשות תלמידי השלוחים שם, וקבוצה מצרפת.

חלק מהקבוצות הנ"ל היו משתתפי "פגישה" של צא"ח המנהולת כמו תמיד ע"י ר' כתריאל שי' קסטל ופרופ' יעקב שי' חנוכה.

לפני תפילת מנחה המתינו בג"ע התחתון שני חתנים. כשיצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו הק', שאל את הריל"ג מי מהם מתחתן ראשון, ומשנענה, נתן את הסידור לראשון ובירכו: "אויסבעטן אַלע גוטע זאַכן" [לבקש את כל הדברים הטובים] ונתן לו שני מטבעות לצדקה. גם לחברו נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א מטבעות ובירכו כנ"ל, ואח"כ אמר לכ"א מהם: "מזל טוב", וסיים לשניהם יחד: "בנין עדי עד".

כשיצא מג"ע התחתון, המשיך לחלק מטבעות לצדקה לילדים שעמדו שם, וגם בכניסתו לביהמ"כ בשעה 3:15 חילק לכל אורך הדרך. בעלותו לבימה הסתובב ועודד כרגיל את שירת הקהל בניגון של "ויהי בימי אחשוורוש".

לאחרי התפילה הכריזו קבלת שבת לשעה 6:00. בצאתו בשעה 3:30 עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה בניגון מאָרש ר"ח כסלו, והניף את ידו הק' בעידוד מיוחד לקבוצת האורחים מלוס אנג'לס שעמדו ליד פתח ביהמ"כ.

ליל שבת קודש

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לקבלת שבת בשעה 6:30.

ב"לכה דודי" ניגן הש"ץ ר' שמואל מ.מ. שי' בוטמאן (שעבר לפני התיבה לרגל יאָרצייט אמו ע"ה) במגינת "בך ה'".

סגן שר הבריאות חה"כ ר' אליעזר שי' מזרחי ועוזרו ר' שמעון שי' כהן; הנ"ל ביקש משהו מכ"ק אדמו"ר שליט"א, וכ"ק אדמו"ר שליט"א השיב: **"ברכה והצלחה, פארן גאנצע** [עבור כל ה] **כנסת"** וחיך אליו חיוך רחב.

ר' זלמן שי' ליבעראוּוּ מבית חב"ד פלאַטבּוּש – עבור התועדות בפלאַטבּוּש.

ר' ארי' אברהם שי' גוטפריד – עבור "שבתון" לעולי רוס' שיתקיים בטורונטו.

ר' יצחק מאיר שי' הורוויץ – עבור אסיפה מטעם ארגון פרי' שתתקיים כאן בשכונה. איתו עלה ר' זלמן שי' שגלוב מהארגון הנ"ל וקיבל "לחיים" מכ"ק אדמו"ר שליט"א.

ר' דוד שי' ראַסקין (י"ר צא"ח) ור' שמואל מ.מ. שי' בוטמאן (מנהל צא"ח) – עבור ה"פגישה".

המזכיר הריל"ג שי'.

אחרי החלוקה התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלווי"צ ז"ל, ועודד את השירה מפעם לפעם בחוזק רב. אח"כ הביט לעבר הש"ץ, והלה התחיל לנגן "יהי רצון . . . שיבנה ביהמ"ק" וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בתנועות חזקות ובפרט לעבר האורחים שיחיו.

אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה.

ההתועדות היתה קצרה יחסית, והסתיימה בשעה 3:00.

בתחילת תפילת מנחה הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א והביט על הקהל לשמאלו לרגע.

לכהן שעלה לתורה נענע כ"ק אדמו"ר שליט"א בראשו. בשעת קריאת התורה, עקב כ"ק אדמו"ר שליט"א באצבעו אחרי הבעל קורא מלה במלה מתוך הסידור.

כ"ק אדמו"ר שליט"א עלה לשלישי. בשעת הגלילה נישק את הס"ת פעמיים: פעם אחת לפני הלכשת המעיל, ופעם שני' אחרי הלכשת המעיל.

ב"שים שלום" עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה כשמרים את ידו הק' מהסטנדר כמה פעמים, ואח"כ המשיך לעודד בב' ידיו הק' על הסטנדר והביט לעבר ילדי שאָרף ולאָפּיין שיחיו.

בסיום התפילה המתינו שילדי לאָפּיין שיחיו יסיימו לומר קדיש, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הסתובב קצת והביט לעברם.

הכריזו תפילת מעריב לשעה 6:20, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה על מקומו, ויצא מביהכ"נ בשעה

שיחה ב' ארכה כרבע שעה, ובה דיבר אודות ההוראה מחודש אדר ש"מרבין בשמחה" ומפורים קטן שקשור עם מש"כ "מי יקום יעקב כי קטן הוא", ו"זה הקטן גדול יהיה" (שמגיעים ל"פורים גדול"), ושאינן זה רק "יהיה" בלשון עתיד אלא כיון שפורים קטן כבר עבר לפני כמה ימים, הותחל כבר הענין של "גדול יהיה" בעבר.

בהמשך השיחה דיבר אודות המשך הפרשיות עד "ויקרא אל משה" באל"ף זעירא, שזה קשור עם האל"ף של דברי הימים "אדם שת אנוש" שלכמה מסורות הוא אל"ף רבתי, ובדוגמת זה יש ג"כ בעבודתו של כאו"א מישראל, וביחד עם האל"ף בינוני ושלושותן יחד – "חוט המשולש".

אחרי השיחה שרו "שובה ה'". כ"ק אדמו"ר שליט"א טעם מהמזונות, ועודד את השירה בעוז ובפרט לעבר האורחים שיחיו.

שיחה ג' ארכה כמה דקות ובה הזכיר אודות חלוקת המשקה, ושהכל צ"ל קשור בענין גשמי וממילא מציע שאלו העולים מלמטה למעלה (לקבלת המשקה המשמח) יכריזו באופן שהנוכחים יקבלו חשק ("**אָנכאַפּן חשק**") וילמדו מפעולותיהם של מכריזים, ועד שהעלי' שלהם תהי' התחלת העלי' של בני ישראל מהגלות אל הגאולה.

אחרי השיחה העמיד הריל"ג 15 בקבוקים. כ"ק אדמו"ר שליט"א מזג תחילה מכל הבקבוקים לגביעו, ואח"כ מזג מגביעו לכל בקבוק, ומהבקבוק לכוסו של המקבל.

בין המקבלים היו:

ר' פנחס שי' צימענט – עבור פתיחת בית חב"ד חדש באַרקאַנסאַוּ.

ר' ישראל שי' גולדשטיין – עבור דינער שיתקיים ברנצ'ו ברנרדו, קליפורניה; כ"ק אדמו"ר שליט"א בירכו: **"ברכה והצלחה"**.

ר' יוסף יצחק שי' גופין – עבור התועדות בבית חב"ד הרטפורד.

ר' שלמה שי' איידלמאַן – עבור סמינר "דעת" במלון "גלי צאַנז" נתניה.

שני תמימים הנוסעים לשליחות לסמרקנד; כ"ק אדמו"ר שליט"א ענה להם: **"לחיים ולברכה"**.

ר' ישראל שי' לנדא – עבור התועדות בטורונטו.

ר' מנחם שי' גערליצקי – עבור סיומי הלכות ברמב"ם שיתקיימו השבוע.

פעסיא לאה לאפיין הי"ד שמתקיימת היום בשעה 12:00, ובשעה 11:00 ייצאו אוטובוסים לבית החיים (יצוין כי ביוזמת כמה מתושבי השכונה ובעידוד בד"צ השכונה, הוקם ועד מיוחד שיארגן קרן לעזרת המשפחה ועל היוזמה הי' מענה מיוחד מכ"ק אדמו"ר שליט"א), ועל תפילת מנחה "כשיהיו מוכנים".

בצאתו מביהכ"ס (בשעה 10:37), עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה בניגון של "זיהי בימי אחשורוש". מיד אח"כ פתח קהל האורחים במעגלי ריקודים סוערים (כשהם סוחפים איתם גם את קהל המקומיים), וכך נמשך למשך שעה ארוכה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא לתפילת מנחה בגן עדן התחתון בשעה 1:20. כשיצא, נתן את הסידור לחתן ובירכו בנוסח הרגיל, והוסיף: **"בשעה טובה ומוצלחת"**, וגם נתן לו ולבני משפחתו מטבעות לצדקה. אח"כ חילק מטבעות לצדקה לכל המתפללים בג"ע התחתון (כולל משפחת חתן בר-מצוה שהשתתפה במנין).

אחרי תפילת מנחה, סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א למשב"ק ר' שלום בער שיי' גאנזבורג שיכנס לחדרו הק'. לאחר שנכנס הלה, אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: **"מען האַט שוין לאַנג קיין רעמונט ניט געמאַכט, זאָלסט דו זעהן טאָן אַלץ וואָס מ'דאַרף און זאָלסט ניט שפּאַרן קיין געלט"** [כבר זמן רב שלא שייפצו, תדאג לעשות כל מה שצריך ואל תחסוך בכסף]. הלה לא הבין ושאל היכן צריכים לשפץ, וכ"ק אדמו"ר שליט"א חזר על דבריו הק' (אם כי במילים אחרות). כשהלה אמר שעדיין אינו מבין היכן לשפץ, אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: **"וואָס פּאַרשטייסט דו ניט, איך רייך דאָך צו דיר קלאַר!"**⁴ [מה אינך מבין? אני הרי מדבר אליך ברור] [וראה לקמן מוצש"ק כ"ה וכ"ז אדר ראשון].

בשעה 1:50 לערך יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לחלוקת דולרים ונמשכה עד לשעה 6:05. בין העוברים בלטו קבוצות האורחים הגדולות שזכו ליחס מיוחד.

3:25 כשממשיך לעודד את השירה בשמחה רבה לכל הצדדים. בדרכו עודד את השירה לעבר ר' אליעזר שיי' מזרחי, המשיך ללכת ושוב פנה ועודד לעבר הנ"ל. כן עודד במאור פנים מיוחד לעבר קבוצת אורחים שעמדה לאורך דרכו עד הגיעו לחדרו.

מוצאי שבת קודש

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת מעריב בזאָל הקטן למעלה בשעה 6:20.

בסיום התפילה הביט לעבר ילד שעמד לידו ואמר קדיש. בצאתו בדרך נוסעים לדרכם בנוסח הרגיל: **"פּאַרט געזונטערהייט, מזאָל הערן** [סעו לשלום, שנשמע] **בשורות טובות"**.

הלילה התאספו חברי הקבוצה מאנגלי למסיבת מלוח, שבין השאר הי' גם לערב ניגוני חב"ד כאשר הרב ברסטון שיי' מנעים את הערב בנגנו באורגן ממיטב ניגוני חב"ד.

כמו"כ התקיימה מסיבת מלוח חגיגית עבור חברי הקבוצה מטורונטו. בראשיתה שמעו "חזרה" מפורטת מההתוועדות של שבת, ואח"כ נאם בפניהם מר עמי שיי' פייקובסקי שסיפר על הקירובים המיוחדים להם זכה מאת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

בהמשך ריתק ר' י.ב. את הקהל בדברים למשך שעות ארוכות. בין השאר דיבר על עצם הנסיעה לכ"ק אדמו"ר שליט"א, שאז מטבע הדברים נדלקת בחזקה האש היהודית, אלא שכדי שהאש תאחז בפתילה מוכרח להיות ה"שמן", ובעניינינו – הרי זה הציות למבצעיו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א שיי' קיומם אנו מבטיחים קיום מתמיד ונצחי לאש היהודית.

קהל ישב להתוועדות עד שעות הלילה המאוחרות, ולפני סיום קיבל כל אחד על הצמו החלטה טובה כמתנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א לכבוד י"א ניסן הבעל"ט.

יום ראשון, י"ט אדר ראשון

תפילת שחרית היתה בזמן הקבוע. אחרי התפילה הכריז הגבאי ר' יהושע שיי' פינסון ע"ד הקמת המצבה של מרת

⁴ ע"פ "בקודש פנימה" עמ' 60, ויתכן שהי' זה ביום ראשון שלפנ"ז, אך הי' זה בתקופה זו עכ"פ.

להיות בציפי' והייחול לביאת המשיח – מיהו אותו משיח אליו אנו מצפים? האם המשיח הפרטי שיביא עמו הנאות גשמיות או רוחניות בבחי' "קרבת אלקים לי טוב", או המשיח שבהתגלותו יעביר את רוח וגו' ומלאה הארץ דעה את ה'.

בפתיחת ספר עבודה כובד ר' יהודה שי' קעלער, ובסיום דבריו פצח הקהל בשיר וזמרה "שיבנה בית המקדש..." ואח"כ המשיכו-הסבו בהתוועדות יחד זמן מה.

יום שלישי, כ"א אדר ראשון

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 9:58. בסיום התפילה הכריז הגבאי זמן תפילת מנחה לשעה 3:15 כרגיל, אבל אחרי התפילה נודע שכ"ק אדמו"ר שליט"א ייסע היום לאוהל.

בשעה 1:15 לערך נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקוה. כשיצא, נתן מטבע לצדקה לא' מהפועלים של הבני' שעבדו ביציקת בטון ליד מקום חניית הרכב (הפועל שלא הבין מה הכוונה, קיבל את הסבר המזכיר). לאחר שנכנס לרכב, נופף לשלום לעבר הפועלים. חזר מהמקוה כעבור שעה לערך.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נסע לאוהל בשעה 2:35, ולפני שיצא נתן את הסיידור לחתן הת' יוסף יצחק (בר"א) שי' מייזליש ובירכו ואת בני משפחתו וגם נתן להם מטבעות לצדקה. כשיצא, חילק מטבעות לצדקה לאלו שעמדו שם.

כ"ק אדמו"ר שליט"א חזר מהאוהל בשעה 6:20, ובידו הק' ספר "רמב"ם לעם". כעבור כמה דקות נכנס לתפילות מנחה ומעריב, וכשעלה על הבימה לא הסתובב לעבר הקהל ולא עודד את השירה.

אחרי התפילה עמדו ליד המעלית למעלה החו"כ מייזליש שיחיו ומשפחותיהם. כשיצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מהמעלית בירכם בחיוך ובפנים מאירות: "מזל טוב, מזל טוב, מזל טוב".

ככלל יום שלישי, התקיים גם הלילה בשעה 9:00 שיעור ע"י ר' י.כ. הפעם נמסר השיעור על ההדרן שי"ל לקראת כ"ב שבט, ומספר הנוכחים הי' רב במיוחד.

יום רביעי, כ"ב אדר ראשון

היום בבוקר יצא לאור (מוגה) "קונטרס משיחות (ליל ויום) ג', (ליל ויום) ועש"ק וש"ק פ' תצוה, ז', יר"ד ו"א אדר ראשון ה'תשנ"ב" (זאת בנוסף על הקונטרס שיצא לאור שבוע שעבר).

בשעה 6:15 לערך נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מעריב בזאל הקטן למעלה, ובכניסתו הסתובב והביט על השעון.

אחרי התפילה כשיצא מביהכנ"ס, עמד ר' יהודה ליב שי' זאייאנץ וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לו: "א' ישר כח פאר די תניאס" [ישר כח עבור ספרי התניא] (הנ"ל הביא לכ"ק אדמו"ר שליט"א בחלוקת הדולרים כמה מהדורות חדשות של ספר התניא). אח"כ בירכו ואת שאר הנוסעים כרגיל.

יום שני, כ' אדר ראשון

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:25, ובעלותו לבימה פנה לעבר הקהל ועודד בידו הק'. אחר קריאת התורה סימן באצבעו למגבי' הספר שיסובב את פני הס"ת לעבר הקהל. כשחזר כ"ק אדמו"ר שליט"א למקומו נגע בפרוכת כפי שנוהג לאחרונה.

בצאתו מהתפילה בירך נוסעים לדרכם.

בשעה 2:00 לערך נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקוה, ובצאתו חילק מטבעות לצדקה לאלו שעמדו שם. חזר כעבור כשעה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נסע לאוהל, לכוש במעיל, בשעה 3:15. בעמדו בחוץ ליד המכונית בירך נוסעים (ביניהם סגן השר חה"כ ר' אליעזר שי' מזרחי), וכן חילק מטבעות לצדקה לאלו שעמדו שם.

בהתיישבו במכונית נופף בידו לשלום לעומדים שם (ביניהם כמה מהתמימים).

בשעה 6:30 חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א מהאוהל, ואחרי כמה דקות נכנס לתפילות מנחה ומעריב. בצאתו, עודד את השירה בניגון של "זיהי בימי אחשוורוש". למעלה ליד המעלית בירך כ"ק אדמו"ר שליט"א נוסעים.

בלילה התקיימה סעודת מצוה והתוועדות חסידים לכבוד סיום הלכות שמיטה ויובל וספר זרעים והתחלת ספר עבודה והלכות בית הבחירה.

את ההתוועדות פתח המנחה ר' יקותיאל שי' רא"פ. בסיום ההלכות כובד ר' אברהם שי' מייזליש, ובסיימו את ההלכות דיבר בהתעוררות על ההשפיעה הכבירה והכוחות העצומים שממשיך בנו כ"ק אדמו"ר שליט"א לקראת הגאולה הקריבה ובאה. בין הדברים אמר שבימינו זוכים אנו שרבים נמנים על אותו "שבט לוי" שנדכה רוחו אותו, ובזמן שירד מרע"ה ממהר היו שם היחידים שנותרו עמו, ועתה החל קיום הייעוד של "ונהרו אליו כל הגוים". כמו"כ דיבר על הגישה שצריכה

החלוקה ארכה כ-5 דקות, ובסיומה הכניס כ"ק אדמו"ר שליט"א שני דולרים לסידור ואח"כ חילק לעוד כמה שהגיעו זה עתה, ויצא מביהכ"נ בשעה 7:06 כשמעודד את השירה בידו הק' בחוזק. גם הסתובב לאלו שעמדו על הבימה ועודד לעברם את השירה.

בצאתו בירך נוסעים. אחד מהם ביקש ברכה לענין כלשהוא, וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה לו: **"בקרוב"**.

גם למעלה ליד המעלית בירך נוסעים.

הלילה התחדשו שוב הריקודים ב-770 (לאור תשובת כ"ק אדמו"ר שליט"א), ובלילה בשעה 9:45 לערך התחילה התזמורת לנגן ורקדו עד השעה 11:00 (וכך יהי' מעתה בכל ערב אי"ה). מכונית מיוחדת עם רמקול הסתובבה הלילה ברחבי השכונה להכריז על כך.

במהלך הערב (בהפסקה באמצע הריקודים) הושמעו מספר נקודות מהתוועדות השבת האחרונה ע"י ר' חיים שלום דובער שי' ליפסקער.

יום חמישי, כ"ג אדר ראשון

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:25.

בבוקר עבר ליד 770 ההלווי' של הת' נפתלי איסר ב"ר יצחק ע"ה בארבער, שנהרג ר"ל ל"ע בתאונת דרכים. תנצב"ה, ובקרוב ממש נזכה לקיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר".

בשעה 1:30 לערך, נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקוה. כשיצא נתן את הסידור לחתן שמתחתן הלילה, וגם נתן לו מטבעות לצדקה. כ"ק אדמו"ר שליט"א חזר מהמקוה כעבור 45 דקות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נסע לאוהל בשעה 2:30, וטרם צאתו נתן את הסידור לחתן נוסף. כשיצא חילק מטבעות לצדקה לילדים, וסימן לכמה ילדים שעמדו מרחוק שיתקרב לקבל מטבע לצדקה.

בשעה 5:50 לערך חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א מהאוהל, ובשעה 6:05 נכנס לתפילות מנחה ומעריב. כשעלה על

גם יצא לאור כבכל שבוע קונטרס מהתוועדות שבת קודש, וכולל "משיחות לילות ג', ד', ה', ועש"ק ויום השבת קודש פרשת כי תשא, י"ד-י"ח אדר ראשון ה'תשנ"ב".

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:20, ובצאתו בירך את הנוסעים לדרכם.

תפילת מנחה התקיימה בזמן הרגיל. כשיצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מגן עדן התחתון, חילק מטבעות לצדקה לנשים וטף שעמדו שם, וגם הכניס שני מטבעות לקופת הצדקה בשני הפתחים שבה (למעלה ובצד). אח"כ בביהכ"נ למטה חילק מטבעות לצדקה לילדים לכל אורך הדרך, וגם הכניס מטבעות לשתי קופות צדקה שעמדו על אחד השולחנות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא בשעה 3:29 ועודד בדרכו את השירה בניגון "ויהי בימי אחשוורוש". ליד היציאה בירך נוסעים לדרכם, ביניהם קבוצה גדולה של אורחים מהולנד ומאנגלי' ששהו כאן בימים האחרונים.

כשיצא מהמעלית למעלה בירך נוסעים, ואז חיפש בכיסו וחילק מטבעות לצדקה לילדים שעמדו שם (דבר נדיר מאוד – שמחלק מטבעות לצדקה אחרי התפילה).

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת מעריב בשעה 6:50. כשיצא מחדרו נופף לשלום

לילדה שעמדה ליד המעלית, ובכניסתו לביהכ"נ לחץ את ידם של שני אנשים (חסידי פולין) שהושיטו לו לשלום. בדרכו לבימת התפילה עודד את השירה בניגון "ויהי בימי אחשוורוש", וכשעלה על הבימה עודד פעם אחת אך לא הסתובב.

באמצע קדיש בתרא סימן באצבעו על גב ידו כאות לחלוקת דולרים, ונטל את סידורו לקראת סיום הקדיש. באמצע הכרזת הגבאי (ע"ד תפילת שחרית) כבר פסע ממקומו, וחילק לכאו"א שני דולרים לצדקה במאור פנים מיוחד.

כשעבר ר"א שי' מייזליש בירכו כ"ק אדמו"ר שליט"א: **"מזל טוב"** (לרגל חתונת בנו שי' שהיתה אמש).

לכמה שביקשו ברכות ענה: **"אמן"**, וכן חיך לכו"כ ילדים (ובמיוחד הפעוטות).

"איך בין געבאָרן געוואָרן אין אַ פרייטיק, און אַז מיווערט געבאָרן אין אַ פרייטיק איז מען אין אַלץ שפעט, און איך בין אין אַלץ שפעט, און איך קען קאָר ניט אָן יאָגן" [נולדתי ביום שישי, וכשנולדים ביום שישי – מאחרים בכל, ואני בכל מאחר, ואיני מספיק להשיג את מבוקשי], ואמר עוד דברים.

לאחר הפסקה מסוימת של זמן, אזר המשב"ק הנ"ל עוז ושאל: כיצד יכול כ"ק אדמו"ר שליט"א לומר כ"ק? אין אדם בעולם שפעל כמו כ"ק אדמו"ר שליט"א; כ"ק אדמו"ר שליט"א הפך את העולם עד שאי אפשר להכירו. כל בעלי התשובה שנעשו בזכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א – כ"ק אדמו"ר שליט"א סובב ממש את העולם וכו', וכאשר הזכיר הלה את בעלי התשובה, ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: "נו, גוט [טוב]" ונראה הי' שנחה דעתו הק"י.

יום שישי, כ"ד אדר ראשון

תפילת שחרית היתה כרגיל. בסיום התפילה הכריז הגבאי על זמן תפילת מנחה – "כשיהיו מוכנים".

לפני נסיעתו למקוה בשעה 1:05 נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א את הסיידור לשני חתנים שהמתינו בגן עדן התחתון. מהמקוה חזר בשעה 2:00 לערך.

לפני נסיעתו לאוהל, בשעה 2:05, נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א את הסיידור לחתן נוסף, בירכו בנוסח הרגיל ונתן לו ולבני משפחתו מטבעות לצדקה, וכן למזכירים שעמדו במקום. גם כשיצא חילק מטבעות לצדקה לאלו שעמדו שם.

כ"ק אדמו"ר שליט"א חזר מהאוהל בשעה 4:45, ונודע כי בחזרו שאל את המזכיר האם כבר הגיעה הקבוצה מפאריז (ראה לקמן). בשעה 5:30 לערך (הדלקת הנרות בשעה 5:26) נכנס לתפילת מנחה בזאל למעלה, ובדרכו נפנף כמה פעמים בידו הק' לעבר ילד קטן שעמד שם.

הכריזו קבלת שבת לשעה 6:15.

לקראת שבת זו הגיעו כמה קבוצות של אורחים: שתי קבוצות מצרפת שהגיעו עם הרב הלל שי' פעוונער – רב קהילת חב"ד בפריז ושליח נוסף מפריז, קבוצה נוספת של ילדים שהגיעה ממונטריאול – קנדה, עם השליח ר' מנחם מענדל שי' ראסקין, וקבוצת אורחים מפיטסבורג. נוכחותן של הקבוצות הורגשה במהלך השבת ב-770, ותוכניות מיוחדות אורגנו עבורם במשך השבת ולאחריה.

הבימה לא הסתובב אלא הביט לעבר הסטנדר השני (המיועד לאמירת שיחות) שעמד בצד.

אחרי תפילת מעריב הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר מקום הרמקול לסימן על שיחה, ומיד הכינו את הסטנדר השני.

בסיום הקדיש (בעת הכרזת הגבאי) פסע לעבר הסטנדר, ופתח בשיחה.

השיחה ארכה 12 וחצי דקות, ובה דיבר אודות ה"ויקהל" של קיבוץ גלויות כבר עתה, בקיבוץ כמה גלויות לאה"ק מלבד כמה מדינות, וגם ממדינות אלו יה"ר שיצאו בקרוב וכו' [היו שקישרו זאת למה שפורסם לאחרונה בעיתונים אודות מבצע העלאת יהודי תימן לאה"ק]. בהמשך אמר כי ה"כלי" לענין זה הוא אהבת ישראל, הרמוזה בנתינת מחצית השקל (פרשת שקלים).

בהמשך השיחה התבטא: "ועוד והוא העיקר, אַז דאָס איז אַ [שזוהו] עת המסוגל ביותר וביותר אַז זאָל זיין דער [שתהי' ה] גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש".

אחרי השיחה ירד מהבימה וחילק לכאו"א שני דולרים לצדקה.

כשעבר הרה"ח ר' יששכר דוב שי' ווייס, חיך אליו כ"ק אדמו"ר שליט"א חיוך רחב, וכן לעבר החזן ר' משה שי' טלישבסקי.

לכמה שביקשו ברכות וכן לילדים שבירכו ענה "אמן". להרבה ילדים חיך.

בסוף החלוקה שארכה כ-12 דקות הכניס שני דולרים לסיידור, חילק לעוד כמה שהגיעו והכניס עוד שני דולרים לסיידור, ויצא מביהכ"נ בשעה 6:50 כשמעודד בידו הק' בחוזק את השירה "שובה ה'", וגם הסתובב לאלו שעמדו על הבימה ועודד לעברם את השירה.

מאוחר יותר התקיימה מסיבת סיום הלכות ברמב"ם – קצרה בכמות אך רבה באיכות, כדי לאפשר לקהל להתחיל את הריקודים בקשר לקבלת פני משיח.

גם הלילה התקיימו ריקודים בתזמורת ב-770, והמשקה שחולק לקהל הרוקדים תרם לחימום האווירה ולהגברת השמחה.

בא' מימים אלו שהה בחדרו הק' המשב"ק ר' שלום בער שי' גאנזבורג, במסגרת עבודתו. לפתע החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לדבר, תוך שהוא הולך הלוך ושוב בתוך החדר:

(2) ע"פ "בקודש פנימה" עמ' 32.

כשעלה למפטיר נישק כ"ק אדמו"ר שליט"א את הס"ת הראשון שהי' לימינו עם טליתו ואח"כ ניגש לבימה לעליה.

ב"ברכת החודש" הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר בימת הקריאה (שלא כרגיל כלל) וכרגיל הניח את הטלית מאחורי אזנו הק' כשהש"ץ הכריז את זמן המולד, ואח"כ פנה חזרה.

לאחרי התפילה הכריז הגבאי על המבצע המיוחד שאורגן לקראת שבת זו, בקשר להקהלת קהילות [ראה יומן יום שישי]. ועל הריקודים המתקיימים ב-770 מדי לילה מהשעה 9:45 עד 11:00, ובמוצ"ש – מהשעה 9:00 עד 11:00.

לפני ההתוועדות הכריז ר' יקותיאל שי' רא"פ על הריקודים שיתקיימו הלילה ב-770, וביקש מכל הקהל לבוא ולהשתתף.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתוועדות בשעה 1:43 בדרכו למקומו ענה "לחיים" לאורחים שעמדו בצד הדרך עם כוסיות מושטות בידיהם. במשך זמן כניסתו לביהכ"נ עד הגיעו למקומו שרו את הניגון של "ויהי בימי אחשורוש".

לאחרי הברכה על היין והמזונות שרו כרגיל "עס קומט שוין די גאולה וכו'". וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה מפעם לפעם ובפרט לעבר האורחים שי' שעמדו בעיקר על הפירמדה המערבית.

שיחה א' ארכה כ-45 דקות, ובה דיבר על פרשת השבוע "ויקהל" – הקהל בני ישראל לארץ ישראל בשנים האחרונות כהכנה לגאולה, ועל ההוראה מ"ויקהל" – אהבת ישראל והשפעה בדרכי נועם ובדרכי שלום דוקא, ולא להשתמש במילים חריפות. כן דיבר על אמירת "מודה אני" מיד כשניעור משנתו (כולל השינה של "חבלי הזמן") עוד לפני אמירת "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך", וביאר את הענין של "מחצית השקל" – עשרים גרה השקל" ולא "עשר גרה", ועוד ריבוי ענינים נפלאים.

באמצע השיחה הזכיר את ביקורו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ בארץ הקודש, שזה הי' במקום שלא התאפשר לו לבקר על הציונים ברוסטוב ובליובאוויטש, וכתחליף לכך בא להשתטח על קברי אבות.

אחרי השיחה טעם כ"ק אדמו"ר שליט"א מהמזונות. שרו "שובה ה' עד מתי" וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה ובפרט לעבר האורחים שיחיו. בקטע הידוע עודד בידו השמאלית בתנועות חזקות לעבר האורחים ואח"כ בידו הימנית לעבר כל הקהל, ובאמצע התחיל לעודד בבי' ידי

לפני כניסת השבת נתלו בביהמ"ד מודעות אודות מבצע הקהלת קהילות שיתקיים השבת במתכונת מורחבת – בקשר לפרשת "ויקהל משה" – להקהיל קהילות בכל שבת ושבת – בשכונות הסמוכות לקראון הייטס וברחבי העיר. רשימה מפורטת של שמות ההולכות והמקומות צורפה למודעה.

ליל שבת קודש

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לקבלת שבת בשעה 6:20 ב"לכה דודי" ניגן הש"ץ ניגונים שמחים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בידו הק' על הסטנדר בחוזק (ובמיוחד לקראת הסיום) כשהוא מרים ידו הק' מהסטנדר מפעם לפעם, ובקטע האחרון נמשכה השירה במשך זמן.

יום שבת קודש פרשת ויקהל-שקלים, כ"ה אדר ראשון, מבה"ח אדר שני

בבוקר נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לאמירת תהילים בשעה 8:35 לערך, ונשאר לעמוד במשך כל הזמן. היו שהבחינו כי הפעם אמר את התהילים במתינות מיוחדת ובאיטיות מה.

כשהש"ץ סיים את התהילים אחז כ"ק אדמו"ר שליט"א בפרק קי"ט (אות רי"ש), השתהה מעט ובשעה 10:05 לערך יצא מביהכ"נ כשהוא מעודד את השירה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:37.

ב"שיבנה ביהמ"ק" עודד את השירה. "האדרת והאמונה" שרו כרגיל בניגון המארש הצרפתי, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בידו הק' על הסטנדר, ובסופו סימן לחזור על הניגון עוד פעמיים. ב"א-ל אדון" עודד את השירה.

ב"ממקומך" שרו ניגון "לכתחילה אריבער" וכ"ק אדמו"ר שליט"א סימן לחזור על קטע הידוע עוד פעם אחת (היינו: ג"פ).

הת' מ. שי' הבר והת' א. שי' עברי הנוסעים בשליחות כ"ק אדמו"ר שליט"א למרוקו.

ר' שמואל שי' פלוטקין – עבור התוועדות בכרדיצ'וב.

ר' ציון שי' גבריאילוב.

אחרי החלוקה התחיל לשיר את ניגון ההקפות לאביו הרלוי"צ ז"ל, ובאמצע התחיל לעודד בתנועות מהירות מאוד בידו הימנית כו"כ פעמים, והשירה התגברה. במשך השירה טעם כ"ק אדמו"ר שליט"א מהמזונות.

אח"כ היתה שיחה רביעית שנמשכה כמה דקות, ובה דיבר שוב על ההוראה משבת פרשת שקלים וההוספה בצדקה.

מיד לאחרי השיחה הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:23 לערך.

אח"כ נעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה. קראו בס"ת של משיח וכ"ק אדמו"ר שליט"א עלה שלישי. כשהניח המגבי' את הס"ת על שולחן הקריאה, אחז כ"ק אדמו"ר שליט"א במפת השולחן שלא תגלוש. ב"שים שלום" עודד את השירה בכ"י ידיו הק' על הסטנדר.

בסיום התפילה אמרו ילדי לאפיין קדיש, ובאמצע הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א לפתע לעברם, והביט עליהם עד שסיימו את הקדיש ואז פנה לעבר הגבאי שהכריז על זמן תפילת מעריב לשעה 6:30.

טרם צאתו עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר אנשים שאמרו "לחיים" וכן לעבר ילדי לאפיין, ויצא מביה"כ בשעה 3:45 כשהוא מעודד את השירה בידו הק' בחוזק.

מוצאי שבת קודש

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת מעריב בזא"ל הקטן למעלה בשעה 6:28 והביט על השעון. ביציאתו בירך נוסעים לדרכם.

בלילה בשעה 9:00 החלו הריקודים לקבלת פני משיח עם תזמורת ב-770, כשפעם מצטרפים אל קהל הרוקדים הקבוע – מהמקומיים – גם האורחים שבאו לשהות ב-770 בשבת ז. הריקודים נמשכו כמתוכנן עד השעה 11:00, ובסיומם ביקשו המארגנים להזכיר לקהל על מועדי הריקודים מידי יום, ולפרסם זאת בקרב הציבור.

בשעות הלילה יצא לאור דף ה"תקציר" מהתוועדות השבת (היו"ל ע"י "פאקס א שיה"ה") מוגה ע"י כ"ק אדמו"ר

הק' כו"כ פעמים בחוזק רב. הקהל כולו פרץ בשירה אדירה בכל כוחו, וכך נמשך הדבר משך רגעים ארוכים ובשמחה רבה.

שיחה ב' ארכה כ-10 דקות, ובה דיבר אודות ההוראה שיש לקחת משבת ז – פרשת ויקהל ופרשת שקלים – שיש לתת צדקה ללא חשבונות כמה כבר נתן וכמה נשאר לו לתת, כי "כל אשר לאיש יתן בעד נפשו". כמו"כ חזר על הביאור של "מחצית השקל" – ע"ד "מחציתו חמשים ומאתיים", וכן אמר שיש לקבל החלטות מפורטות בענייני תומ"צ.

אחרי השיחה שרו את הניגון של "זיהי בימי אחשוורוש" וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה כמה פעמים, בעיקר לעבר האורחים שיחיו.

שיחה ג' ארכה כמה דקות, ובה דיבר אודות העלי' מלמטה למעלה של אלו שהכינו משקה המשמח, ומהם יראו וכן יעשו.

אחרי השיחה העמיד הריל"ג 12 בקבוקים והסדר ה' כרגיל (לבקבוק האחרון מזג את הטיפות האחרונות שהיו בגביע, ואח"כ מזג כרגיל מהבקבוק לכוס המקבל):

ר' דוד שי' קרפוב – עבור התוועדות במוסקבה.

ר' שלום שי' דוכמאן – עבור הכנסת ב"ת שתתקיים בפלורידה.

הרב הלל שי' פעוונזנר, שניגש עם בנו ר' יוסף יצחק שי' ועם מר יורם מרדכי שי' דרעי (שזכה בגורל לנסיעה לכ"ק אדמו"ר שליט"א מטעם כל הקבוצה שבאה לשבת ז) – עבור התוועדות שתתקיים בבית הספר היהודי הגדול בפאריז.

ר' משיח שי' חודייטוב מארגון חמ"ה – עבור התוועדות בערי רוסיה.

ר' שמואל שי' עטיה, שזכה בגורל שהתקיים ע"י תושבי נחילאל – עבור התוועדות ביישוב.

ר' אברהם שי' מייזליש – עבור התוועדות בכ"ס למלאכה בכפר חב"ד.

ר' צבי שי' שטיינמץ – עבור התוועדות של צאצאי התויו"ט ביום חמישי הקרוב.

ר' יוסף יצחק שי' איטקין – עבור התוועדות בפייטסבורג.

ר' מנחם שי' גערלציקי – עבור סיומי הלכות ברמב"ם השבוע.

כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא לתפילת מנחה בגן עדן התחתון בשעה 2:10 לערך. כשיצא נתן את הסיודור לשני חתנים שי' ובירכם בנוסח הרגיל, וגם נתן להם ולבני משפחותיהם מטבעות לצדקה. אח"כ חילק מטבעות לצדקה לכל המתפללים שי' בגעה"ת. בין הנוכחים היו ר' משה שמואל שי' שטרן – ראש ישיבת סטריקוב, וחתנו של האדמו"ר מסטריקוב.

בשעה 2:30 לערך (מאוחר בהרבה מהרגיל) יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לחלוקת הדולרים ונמשכה החלוקה עד השעה 7:34. בין העוברים (מלבד הקהל "הרגיל" של המוני עמך בית ישראל) היו הרבה קבוצות של אורחים, ביניהם גם כאלו שהגיעו ממדינות אחרות, וקבוצה גדולה מאוד של חסידים שבאו לניו-יורק להשתתף בשמחת בית ויז'ניץ.

לאחר שחלפו כ-4 שעות מתחילת החלוקה, פנה כ"ק אדמו"ר שליט"א אל הריל"ג ושאל: "סאיז נאך דא א לאנגער תור?" [התור עדין ארוך?] [לדברי הריל"ג, היתה זו הפעם הראשונה במשך כל השנים שכ"ק אדמו"ר שליט"א ישאל זאת!] הלה השיב שאין, וכשרצה לשלוח שיסגרו את דלתות ביהכ"נ אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: "די אלע וואס זיינען אין שול זאלן אריבער גיין, אָבער מ'קען פאַרשפּאַרן די טירן" [אלו שכבר בתוך בית הכנסת שיעברו, אבל אפשר [כבר] לנעול את הדלתות].

בסיום החלוקה הניח שני דולרים בתוך השקית, ואחרי שכבר הרים את השקית והחלו להזיז את השולחן, הגיע במרוצה עוד אברך א' עם פעוט בידיו ונתן להם כ"ק אדמו"ר שליט"א, ואח"כ הניח דולר נוסף בשקית ונכנס לחדרו הק'.

כמה דקות אחרי סיום החלוקה נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מעריב בזא"ל הקטן למעלה.

בקריאת שמע, התעכב כ"ק אדמו"ר שליט"א כמה דקות יותר מהרגיל.

אחרי התפילה הכריז הגבאי על "תוכנית" הערב: בתחילה יתקיימו הריקודים כסדרם, ואח"כ תתקיים מסיבת סיום הלכות ברמב"ם.

לפני צאתו, הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א קצת לימינו ועודד בחזקה את השירה (הניגון של "ויהי בימי אחשורוש"), ואח"כ הסתובב שוב לימינו ועודד. ליד המעלית בירך נוסעים שהמתינו.

לאחר שנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לחדרו הק', ביקש מהמזכיר להזמין את הרופא ד"ר פעלדמאן (דבר חסר תקדים). הלה נכנס אל הקודש ובדק את כ"ק אדמו"ר

שליט"א (סמוך לצאת השבת הופיע כרגיל, ומאוחר יותר – במהדורה שני' אחרי הגהה).

בתקופה זו, בהמשך למדובר אודות שיפוץ החדר [ראה לעיל יומן י"ט אדר ראשון], ובעקבות כך שבחודשים האחרונים סידר כ"ק אדמו"ר שליט"א את חדרו הק' (פינה את הארגזים הרבים שעמדו בחדר וכתב על כל אחד מהם לאן להעביר – לבית, לספרי' וכיו"ב), שאל המשב"ק ר' שלום בער שי' גאנזבורג את דעתו הק', האם לצבוע קצת את החדר (מאחר שכבר שנים רבות שלא צבעו אותו).

כ"ק אדמו"ר שליט"א הביט בהנ"ל ואמר: "די בעל-הבית ישקייט פון צימער באַלאַנג צו דיר, איך מיש זיך אין דעם ניט. אָבער ווען ווילסטו דאָס טאַן?" [הבעלות על החדר שייכת רף, איני אינני מתערב בזה. אבל מתי אתה מעוניין לעשות זאת?]. הלה השיב שמתי שכ"ק אדמו"ר שליט"א יורה לו, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "איך פאַר דאָך מאַנטיק אויף דעם אוהל, קענסטו דאָס דאַמאַלט מאַכען, אָבער אַז איך וועל קומען צוריק, וועט דאָס שוין זיין גענדיקט" [אני הרי נוסע ביום שני (כ"ז אדר) אל האהל, הינך יכול אז לעשות זאת, אבל תסיים עד שאשוב].

הלה הביע את חששו מכך שלא יוכל לגמור את הכל בזמן קצר כל כך, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "מיטוואך דאָרף איך פאַרן נאַכאַמאַל אויף דעם אוהל, וועסט דאָך דאַמאַלט ענדיקן" [ביום רביעי (ער"ח ניסן) אני צריך לנסוע שוב אל האוהל, ותוכל אז לסיים] [הערה לאחר זמן: מעניין שאודות נסיעתו הצפוי' ביום שני, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א "אני נוסע", אך אודות נסיעתו שאמורה הייתה להיות ביום רביעי, אמר "אני צריך לנסוע"!]. הלה אמר שהוא מעדיף לומר שלא יגמור ובפועל לגמור מקום שיקרה ההיפך, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אויף שבת וועט דאָך שוין זיין גענדיקט" [לשבת, שהכל כבר יהי גמור], ולפתע המשיך באמירת כו"כ דברי ברכה, וביניהם: "זאָל זיין בהצלחה רבה און בשעה טובה ומוצלחת"³ [שיהי' בהצלחה רבה, ובשעה טובה ומוצלחת].

יום ראשון, כ"ו אדר ראשון

כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת שחרית וכן בצאתו, ניגן הקהל ניגון "לכתחילה אריבער".

(3) ע"פ "בקודש פנימה" עמ' 61-60. וביומן "בית רבינו שבבבל" גיליון 1 מופיע גירסא שונה במקצת: המשב"ק ר' שלום גאנזבורג אמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שהיום (כ"ז אדר) מתחילים, ויגמרו בע"ה במשך פעמיים שלוש, בימי שני וחמישי (בהם כ"ק אדמו"ר שליט"א נוסע לאוהל, ויש אפשרות לצבוע מבלי להפריע לעבודה ק), וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה להנ"ל: בע"ה ביום רביעי השבוע ער"ח, אני אסע לאוהל וע"כ יוכלו לגמור כבר השבוע.

ראשון]. הוותיקים אומרים שזה 35 שנה לא צבעו את חדרו של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

לפנות ערב, בסביבות השעה 5:45 בערך, נודע ב-770 כי אירע משהו לכ"ק אדמו"ר שליט"א בעת שהותו באוהל. הידיעה התפשטה במהירות הבזק מפה לאוזן ובאופן ספונטני החלה נהירה של ציבור עצום, אנשים, נשים וטף לעבר 770.

בביפר של כמה מתלמידי הקבוצה שלמדו באותה שעה ב"חובבי תורה" התקבלה ידיעה "770-10-770", כשעשר מסמן התוועדות מיוחדת וה-770 פעם נוספת ללא כל משמעות כדי להתמיה ויבואו לברר [הודעה בנוסח זה היתה ידועה כסימן להתגלות מלך המשיח!], ובקו של W.L.C.C. לא השמיעו שום דבר, שזה כמוכן החשיד את המנויים – שהרי מדוע לא מודיעים אם כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא אם לאו? ומיד סגרו כולם כאחד את הגמרות ורצו ל-770, שם קיבלו את הידיעה.

כולם היו מבוהלים ונפחדים ומיד החלו לומר תהילים ביחיד וברבים. בשלב ראשון כל אחד ניסה להשיג מידע ואט אט הוא החל לזרום. מאוחר יותר התברר כי היה זה שטף דם קל, שאירע בעת שהקיף כ"ק אדמו"ר שליט"א את הציון כמנהגו הק' טרם צאתו מהאוהל. רבים נזכרו גם כי חלוקת הדולרים של אתמול היתה ארוכה מאוד והסתיימה אחרי שבע וחצי בערב...

בחדרו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א סיים המשב"ק ר' שלום בער שי' גאנזבורג להכין את החדר לסיוד מחדש ואף החל במלאכת הצביעה, אולם תיכף משנשמעה הבשורה הוחזר הכל למקומו ולא הושלמה הצביעה בחדר [וראה יומן כ"ח סיון]. כמו"כ הסיר הנ"ל את כל הספרים שהיו על שולחנו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, מלבד ארבעת כרכי "ספר השלוחים" (שיצאו לאור לפני זמן לא רב והיו מונחים שם

שליט"א, וכשגילה שמהו אינו כשורה ביקש מכ"ק אדמו"ר שליט"א שלא יסע מחר לאוהל, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א ביטל זאת באומרו: "און וואָס וועלן זאָגן די חסידים?" [ומה יאמרו החסידים?] [מפי השמועה].

בלילה התקיימו ריקודים בתזמורת ב-770 בהשתתפות קהל רב ו"פנים חדשות" יותר מביליות קודמים, ובהמשך לזה – סעודת מצוה והתוועדות חסידית לכבוד סיום הלכות כלי המקדש והתחלת הלכות ביאת מקדש ברמב"ם.

יום שני, כ"ז אדר ראשון

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 10:15.

כשעלה כ"ק אדמו"ר שליט"א לתורה, לפני הברכה שלפני הקריאה נגע בטליתו בתחילת הקריאה ובסופה, ושוב בתחילתה, ושוב – שלא כרגיל – בסופה.

בצאתו בירך נוסעים לדרכם. בין הנוסעים הי' החסיד הישיש ר' אליעזר שי' ננס, שאמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שהוא נוסע לירושלים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה לו: "בשעה טובה ומוצלחת".

כשנסע למקוה דיבר בדרך הנסיעה עם המזכיר הריב"ק, וגם כשהמכונית

הגיעה ליד המקוה המשיך לדבר איתו, סה"כ במשך כרבע שעה. גם כשחזר ל-770 המשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א לדבר איתו משך כמה דקות אחרי שחנה הלה את המכונית.

לאוהל נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 2:25. לפני צאתו נתן את הסיוד לחתן ובירכו בנוסח הרגיל, והוסיף (שוב): "בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד". כן נתן לו ולבני משפחתו מטבעות לצדקה.

בחוץ ליד המכונית בירך כ"ק אדמו"ר שליט"א נוסעים לדרכם וחילק מטבעות לצדקה לכל העומדים שם, וכן קרא לכמה ילדים שעמדו בקרבת מקום וחילק להם. לפני כניסתו לרכב נופף בידו הק' לשלום.

בעת שהותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א באוהל, החלו בצביעת חדרו הק' [ראה לעיל יומן י"ט ומוצש"ק כ"ה אדר

כשעה 7:10 החלו להשימע הרבה צפירות מכיוון שדרת קינגסטאן. עבר רכב ראשון, שני, שלישי, והנה הרכב בו נוהג הרחי"ק, וכ"ק אדמו"ר שליט"א אינו בפנים... אח"כ עברו שני אמבולנסים של "הצלה", אחד אחרי השני, והוכן שבא' מהם נמצא כ"ק אדמו"ר שליט"א.

ליד 770 כבר עמד קהל עצום לכל אורך החצר. א' האמבולנסים נכנסו ברוורס לחניה של הרכב והמתינו למשך כמה דקות. "ועד המסדר" התקין מחיצה (ממחיצות ה"קל-קל" של בניית 770), ואת החלון הקדמי של האמבולנס הסתירו במעילים, ואח"כ יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א באופן מוסתר לגמרי. יותר מאוחר נודע שכ"ק אדמו"ר שליט"א שכב בכסא-עגלה עם הסירטוק והכובע. בשעה זו, נסגרה כל הקומה העליונה של 770 לקהל.

תגובות הציבור היו, מטבע הדברים, מבוהלות ומבולבלות. על כל הפנים ניכרת היתה החרדה לבריאותו השלימה של כ"ק אדמו"ר שליט"א ובשעה זו הרוב טרם ידע מה אירע ומה המצב.

בתוך כך הגיעו גדולי וטובי המומחים ובהם פרופסורים ידועי שם, מנהלי בתי המרפא היוקרתיים בארה"ב (בין היתר נודע שד"ר ווייס בדרך משיקאגא, ויותר מאוחר הוא הגיע ברכב משטרתי משדה התעופה). הם הגישו את העזרה הנחוצה והורו על הטיפול המתאים ופתחו בסדרה ארוכה של בדיקות.

כשעה 9:28 הגיעה אל מול 770 משאית של "בית מרפא נייד" (עליו היה כתוב "רדיולוגית - סי. טי. סקאנער") ובה מכשירים הנחוצים לעריכת הבדיקות הדרושות במקרה זה. עוד לפני שהגיעה המשאית הציבו מחיצות מהכניסה הראשית של 770 עד סמוך לכביש, ותוך מספר דקות יצאו הריל"ג, הריב"ק, הרחי"ק, ר' אינגי שי' ביסטרצקי, ר' משה שי' קליין, ד"ר ווייס, ד"ר רעזניק ועוד כמה ועלו למשאית (עם מעלית אוטומטית) יחד עם כ"ק אדמו"ר שליט"א. הבדיקה נמשכה עד השעה 9:58, ואז יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א וחזר ל-770.

זמן קצר אח"כ, החל הציבור להירגע ולהתחזק בביטחון ובתקוה שהמצב ילך וייטב, זאת, בעקבות מידע שנמסר מתוצאות הבדיקות לפיו כל החשוב והחיוני לא נפגע ח"ו.

ככל שחלף הזמן, הקהל ב-770 גדל. אנשים ששבו מהעבודה, וגם בין השלוחים ותושבי ערי השדה, היו שחשו שעליהם למהר ל-770, וכן יצאה משלחת מיוחדת לתפילה באוהל.

מאז שהביאו אותם), להם לא מצא מקום מתאים והניחם על מעטפה והשאירם על השולחן⁴.

הדקות חלפו ואנשים רבים כגון ר' חיים ברוך שי' האלבערשטאם, ר' שלום בער שי' גאנזבורג, ר' א. ש"ט ור' ל. שי' ליבעראו נראו רצים מחדר לחדר מבוהלים ומפחדים, ונודע שר' א. ש"ט הזמין מסוק ממנהטן לכיוון האוהל (אך לפועל לא השתמשו בו). אין מילים לתאר את החששות והפחדים שהיו אז מחוסר עדכון מלא. באותה שעה היו רבים מאנ"ש והתמימים שכהרגלם באים בשעה זו ל-770 להתפלל עם כ"ק אדמו"ר שליט"א ולא ידעו כלל מהנעשה, אך תוך שניות גם הם ידעו.

בשעה 6:30 הודיעו מהמזכירות שעכשיו כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לדבר (אך שלפנ"ז אמרו שלא דיבר, ואח"כ אמרו שהסיבה שלא דיבר בתחילה היא שבחדרו שבאוהל אינו נוהג לדבר), ואמר (תוכן): "אלץ וואָס מוועט הייסן מיזאַל טאָן" [שיעשו כל מה שיוורו], כשכוונתו הק' (כנראה) לרופאים. אומרים שדעת הרופאים היא שכ"ק אדמו"ר שליט"א יכול להישאר בחדרו הק', כי מצד המכשור וכיו"ב, אפשר להביא את הדברים לכאן. עוד שמועה אומרת כי עלתה סברה שכ"ק אדמו"ר שליט"א ייסע לביתו שברחוב פרזידנט או אפילו לבית רפואה (ח"ו), אך כ"ק אדמו"ר שליט"א סירב והביע את רצונו הק' לשוב ל-770 כרגיל. הטיפול הראשוני והבדיקות הנחוצות נערכו בו במקום.

במשך היום נודע שמה שקרה באוהל הוא שבשעה 5:15 אחה"צ נכנס הרחי"ק (מידי משך זמן הוא נכנס לחדר שבאוהל) וראה את מה שקרה, והוא צלצל מיד ל"הצלה". הבחורים שמגיעים לארגן את הגנרטור וכו' באוהל לא ידעו אז כלל מה שקורה, ובשעה 5:40 הם ראו רכב של "הצלה" (קווינס) מגיע. בשעה הנ"ל יצאו במהירות מ-770 הריל"ג, הריב"ק ור' חנינא שי' שפערלין ברכב של הריב"ק לכוון האוהל.

בינתיים היה קהל גדול שאמר תהילים בזאָל הקטן והגדול. לקראת השעה 7:00 נעמדו בחוץ הרבה מאנ"ש והתמימים שיחיו, ור' יהונתן שי' האַקנער הכריז ברמקול אשר בשם אגודת חסידי חב"ד מתבקשים כולם לא לעמוד בחוץ בשעה שכ"ק אדמו"ר שליט"א מגיע, ומשהקהל לא נענה לבקשה זו, נכפלה ההודעה אך הפעם בשם המזכירות. כעת נפוצו הרבה מהקהל לכל עבר, אך עדיין היו "חכמים" שנשארו לעמוד בחוץ; כולם תיארו לעצמם שכ"ק אדמו"ר שליט"א יבוא עם המכונית שלו כרגיל...

(4) ע"פ "בְּקוּדֵשׁ פְּנִימָה" עמ' 62.

בהמשך ללילות הקודמים בהם נערכו ריקודים חסידיים וכינוסים לתורה, תפילה וצדקה כיאה לימים השמחים של חודש אדר, ומתוך ידיעה שהתוספת, ההתחזקות וההתגברות בשמחה, בתורה ובתפילה בוודאי יהיו לרצון לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א, הוחלט שהערב יהיה כל זה ביתר שאת. וכך היה: קהל הרוקדים והלומדים וקוראי התהילים היה גדול מאוד בלעה"ר (גם עזרת הנשים היתה מלאה כשאמהות לא היססו לבוא עם עוללים בידיהן) והשמחה עצמה היתה גדולה. שעה ארוכה שרו ורקדו "דער רבי איז געזונט, משיח קומט שוין" [הרבי בריא, משיח כבר מגיע] וחיזקו זה את זה שאכן כך יהיה, ובתכלית השלימות, בעתיד הקרוב מאוד. באמצע נשא דברים ברמקול ר' שמואל מ.מ. שי' בוטמאן.

770 היה מלא אדם בלילה הזה של אור ליום שלישי עד לשעות המאוחרות ביותר. אפילו אחרי חצות הלילה המשיך הקהל לזרום מקרוב ומרחוק. יהודים שאין ידוע עד כמה הם קשורים לליובאוויטש בימים כתיקונן אמרו בכנות כי לא היו מסוגלים לשכב למנוחת הלילה בלי לנסות לדעת מקרוב מה שלום כ"ק אדמו"ר שליט"א.

בשעה 3:07 לפנות בוקר נמסרה הודעה נוספת, הפעם ע"י ר' ח.ב. שי' הלברשטם:

"חלק מהרופאים כבר עזבו את המקום ואחרים עדיין נשארו. כולם בדעה אחידה שהשינוי הוא באין ערוך למצב שהיה לפני כמה שעות וכעת אנו מקווים לשינוי הגדול ביותר, לגאולה השלימה".

במשך הלילה הודיעו שכ"ק אדמו"ר שליט"א נת, וגם כאן נפוצו שמועות: ר' מאיר שי' הארליג סיפר בשם אביו שהיה לכ"ק אדמו"ר שליט"א קשה להירדם, וחלק אמרו שכ"ק אדמו"ר שליט"א נח עד הבוקר. סיפרו שהריל"ג והריב"ק עושים משמרות לשים עין כל הזמן. שמועה שכנראה נכונה היתה שכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לרופאים שמיום ראשון בבוקר הוא לא ישן (ויש לקחת בחשבון שכ"ק אדמו"ר שליט"א אינו יושן בליל שישי ובליל שבת)!

פה ושם מתבררים פרטים קטנים, כמו שבאיזה שהוא שלב הרים כ"ק אדמו"ר שליט"א את ידו הק' הימנית לחזק את היארמולקע; אומרים שהבעיה היא בתזוזת יד ורגל הימניים וגם בדיבור יש בעיה. הגיעו אנשים מכל מיני

ב-770 נוצרו חבורות של אומרי תהילים, לומדים, או סתם מחזקים זה את זה ומנסים להשיג עוד פיסת מידע של בשורות טובות ומשמחות. וכאלו אכן היו ע"י המזכירים שהודיעו על שיפורים מעת לעת. הודעה מיוחדת של המזכיר הריל"ג הושמעה ברמקול ושודרה מיד לכל העולם כולו באמצעות מערכת השידורים של W.L.C.C. שהיווה המקור העיקרי למידע אמין ומהיר מאז האירוע.

תמליל מההודעה הראשונה של הריל"ג:

"בנוגע למצב בריאותו של הרבי, נתבקשתי למסור בשם הרופאים כי המצב הולך ומשתפר. הלב בסדר גמור ות"ל לא קרה ללב שום דבר. כל החשוב והחיוני בסדר ומקוים שגם כל השאר ילך ויסתדר וישתפר לאט לאט.

השעה 10:40. הרופאים מסרו כי תוצאות הבדיקות

טובות מאוד. כעת גם הם מסכימים לרצונו של הרבי להישאר כאן למרות שקודם לכן היו ביניהם דעות שיש לנסוע לבית רפואה. התוצאות של כל הבדיקות היו "שלילי", כלומר שלא נמצא שום דבר לא רצוי.

הרופאים מסרו שהמצב השתפר בכל המובנים וזה נותן יסוד לתקווה שבתוך זמן קצר יהיה טוב בשלימות".

והמשיך ר' א. ש"ט:

"זה עתה שמעתם את ההודעה של הרב גרונר. הדברים הללו נאמרים בהסכמה מלאה של הרופאים. מצב הרוח כאן מרומם במידה רבה בהרבה

יותר ממה שזה נראה מרחוק. מרחוק הדברים מתקבלים קשה, אבל עובדה היא שיש שיפורים כאלו שמהווים סימנים להחלמה ורפואה מושלמת בעתיד הקרוב מאוד. מובן שעל כל אחד להוסיף בתורה, תפילה וצדקה אדעתא דנפשי אבל אין סיבה להיות במצב של היפך השמחה ח"ו. השיפורים מורים, כאמור, על חזרה לבריאות שלימה בקרוב מאוד. טרם נמסרה הודעה רשמית על כך אבל כידידים המבינים לרגשותיהם של אלו הנמצאים מרחוק מבקשים אנו להעביר את התחושה ששוררת כאן – שבקרוב מאוד נוכל לבשר על החלמה. בשעה זו ממשיכים את ה"מרבית בשמחה" לפי הוראת המזכירות ועל פניהם של הרופאים וחברי המזכירות היוצאים ונכנסים אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א ניתן להכיר שבקרוב מאוד נזכה לראות את ההחלמה המושלמת וכולנו יחד נלך בעקבות הרבי שליט"א אל הגאולה השלימה". ע"כ תוכן ההודעה.

אמשיך בדיווח אודות התקדמותו הרפואית של הרבי תודה".

בשעה 6:00 בערב לערך הגיעה בשנית משאית הענק – "בית מרפא נייד" ובה מכשירי בדיקה משוכללים נוספים על אלו שכבר הובאו אתמול והבוקר. הבדיקה נמשכה כ-20 דקות ומאוחר יותר במשך הערב פורסמו הודעות של המזכירים הרחי"ק והריל"ג כי הרופאים מרוצים מתוצאות הבדיקות ואפילו מופתעים לטובה מקצב השיפור במצב. סיפרו שאחד מהעובדים על המשאית אמר שכזה מוח (בצילום) הוא אף פעם לא ראה!

ובינתיים עולות יוזמות נוספות להוספת מיוחדות בתורה, תפילה וצדקה. למשל, בערב, הגיעה ל-770 קבוצה גדולה של ילדים מ"אהלי תורה" לאמירת תהילים. היו ששמו דגש על הצורך להגביר ולהגדיל את ההכנות הרוחניות ל"א ניסן הבעל"ט ולדווח על התקדמות בשטח זה (נושא שזכה כאן לכינוי "מבצע בשורות טובות"), אחרים פועלים להגברת ה"מבצעים" של יום שישי וכך כל אחד לפי דרכו.

בשעה 8:30 נמסרה הודעה ע"י המזכיר הרחי"ק:

"הרבי ממשיך לנוח במשרדו במרכז העולמי של ליובאוויטש. כפי שהד"ר ווייס דיווח, הרופאים הורו לרבי על מנוחה מוחלטת. הרבי עצמו לא הכי מרוצה מהמנוחה שצוותה עליו. היום המשיכו הרופאים לערוך בדיקות ולפי התוצאות הם החליטו פה אחד שיש שיפור והתקדמות. התוספת של כל אחד בתורה, תפילה וצדקה בוודאי תתרום את חלקה לרפואה מושלמת במהרה".

בשעה 9:45 נמסרה הודעה ע"י המזכיר הריל"ג:

"דו"ח קצר על מצב הבריאות של הרבי שליט"א כעת: אחרי הבדיקות שנערכו במשך היום והערב, הרופאים שמחים להודיע שהמצב טוב בהרבה. יש לקוות שבימים הקרובים נראה שיפור ניכר וזמן קצר אחר כך תהיה הרפואה בשלימות".

מספרים שא' הרופאים אמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שזה יקח "דיים אור וויקס" [ימים או שבועות] שהמצב ישתפר, וכ"ק אדמו"ר שליט"א השיב: "דיים!" [ימים].

מאוחר יותר בערב קיימו גם הערב את הוראת הקודש של "מרבין בשמחה", הוא החודש שבו "בריא מזלי" של כל יהודי בכפליים, והם היו חדורים בתחושה הכללית שמקיפה את באי 770 בשעה זו – מידה רבה של דאגה, ובד בבד –

שכונות סמוכות. במשך הלילה הביאו מכשירי בדיקה מיוחדים בדרך כלל מביאים אותם עם הרכבים של ההצלה, וכן בלוני חמצן וכו'.

יום שלישי, כ"ח אדר ראשון

עם בוקר הגיעו עוד רופאים מומחים, נערכו בדיקות נוספות ונדע על שיפורים נוספים (בחוג, בחניה, חנה טנק שהובא עבור הרופאים והעובדים שיהיה להם איפה לשים את הראש ולאכול משהו). הידיעות הללו הרגיעו את הציבור במידת-מה אבל מובן שעדיין כולם מלאי דאגה. במנינים שהתקיימו הבוקר ב-770 הוסיפו על שיעור התהילים היומי ובמוסדות החינוך שבשכונה, גם של התלמידים וגם של התלמידות, ערכו כינוסים מיוחדים של תורה, תפילה וצדקה.

סיפרו שתפילת שחרית ארכה הרבה זמן, יותר משעה. כ"ק אדמו"ר שליט"א הביט בסידור מעט ואת רוב התפילה אמר בעל פה. הריל"ג סייע לכ"ק אדמו"ר שליט"א בהנחת תפילין, אך בעטיפת הטלית היתה איזו בעיה.

מההודעות שנמסרו היום ע"י ר' ח.ב. שי' הלברשטם:

8:06 בבוקר: "זה עתה היה ביקור של הרופאים והוחלט שהמצב השתפר בהרבה".

10:22 בבוקר: "בבוקר היה ביקור של הרופאים וכולם מדברים על התקדמות משמעותית. כעת עורכים בדיקות נוספות".

1:11 בצהריים: "לפי שעה אין חדשות נוספות. מה שידוע הוא שיש שיפור מתמיד. כשיהיה מידע נוסף נדווח. בינתיים יש להגביר את ההוספה בתורה, תפילה וצדקה מתוך שמחה".

בשעה 4:00 נמסרה הודעה לכלי התקשורת ע"י הד"ר אירא שי' ווייס:

"ההודעה הבאה נעשה ע"י ד"ר ווייס משיקאגו, בשעה ארבע בצהריים ביום שלישי. זהו ד"ר אירא ווייס, מעדכן דיווח אודות הרבי מליובאוויטש שליט"א, נכון לשעה 4:00 בצהריים ביום שלישי, השלישי במרץ. הרבי עבר שבץ קל בעת שביקר בקבר קודמו וחוטנו אתמול, בשעות הצהריים המאוחרות. הרבי כעת נח בנוכחות חברי מזכירותו ורופאיו במרכז חב"ד העולמי. עמיתיי ואני הצענו מנוחה מוחלטת לרבי מסדר יומו המתיש. הוא מקבל את הטיפול הרפואי הדרוש. סימני החיוניים הינם יציבים, ברוך ה'. מזמן לזמן

הבוקר ביקר אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א מומחה גדול לנורולוגיה, ואחרי הביקור שלו פרסם הריל"ג את ההודעה הבאה:

"בקשר למצב בריאותו של הרבי – הלילה האחרון עבר ב"ה בצורה מאוד ניוחה. גם אמש וגם הבוקר ביקרו אצל הרבי שני נורולוגים מומחים גדולים ושניהם אומרים פה אחד (בהסתמך על הבדיקות שהם ערכו) כי הסיכויים לרפואה קרובה ושלימה הם טובים מאוד וגדולים מאוד. בעוד שעות אחדות נשתדל למסור אי"ה חדשות נוספות."

מאוחר יותר, בסביבות השעה 1:30, הובא שוב ל-770 בית מרפא נייד. משאית ענק – ובה מכשירים שונים הנחוצים לעריכת הבדיקות הדרושות – חנתה מול הפתח, והבדיקות נמשכו כחצי שעה ולאחריהן שב כ"ק אדמו"ר שליט"א לחדרו הק'.

באותה שעה התקיים בביהכ"נ הגדול "ראלי" לחיילי צבאות ה'. ילדי "אהלי תורה" ובנות "בית רבקה" התאספו (בנפרד, כמובן) לכינוס מיוחד במתכונת כינוס הילדים הנערכים מזמן לזמן – שנקבעה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, הכולל תפילה בציבור, דברי תורה וקיום מצות הצדקה.

המעמד אורגן ע"י מוסדות הרב העכט ע"ה והונחה ע"י יבלח"ט ר' שמעון שי' העכט. בעודם בין כותלי מוסדות החינוך שמעו הילדים מפי המחנכים על המצב המיוחד, והתכוננו להקדיש את הכינוס לתפילה להחלמתו ובריאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

הכינוס נפתח בשירת "שובה ה'". המנחה ר' שמעון שי' העכט עמד בקצרה על מטרתו של הכינוס הזה בזמן לא רגיל שכזה, ואח"כ סיפר ר' לוי שי' גאלדשטיין – מלמד ב"אהלי תורה" – סיפור חסידי שבמרכזו הפתגם "טרַאכט גוט וועט זיין גוט", ובסיום הסיפור חזרו כל הילדים אחריו כמה פעמים על אימרה זו.

לאחר תפילת מנחה אמרו הילדים כמה פרקי תהילים מתוך דפים מצולמים, והפסוק האחרון של הספר נאמר ע"י כולם בקול רם.

בעיצומו של הכינוס, בשעה 3:15, פורסמה הודעה נוספת של הריל"ג:

שמחה על כל פיסת מידע של בשורה טובה ובטחון מוחלט כי הרפואה השלימה תבוא מהר מאוד.

בשעה 12:30 בלילה לערך נמסרה הודעה ע"י ר' א. ש"ט:

"דיווח קצר על אסיפה שהתנהלה ע"י ועד אגו"ח העולמית בראשות הרחמ"א חדקוב שליט"א: אחרי דיון על הצעות קונקרטיות מעשיות לכלל אנ"ש, עובדו מספר נקודות וועד אגו"ח יצא בקול קורא לכללות אנ"ש. הקול קורא הוא, מטבע הדברים, התשובה לריבוי השאלות של אנ"ש חסידי חב"ד ושל יהודים בכל העולם ששואלים כל העת: מה צריך לעשות כעת?"

על הכתוב בקול קורא אני מבקש להוסיף שעכשיו, בשעה

12:30 בלילה (לפי שעון ניו).

הסתיימה שיחת-ועידה טלפונית בין ראשי השלוחים במדינות ארה"ב המפעילים בתי חב"ד ושלוחים ברוב מדינות ארה"ב. הועידה הטלפונית הזו תוכננה לפני כמה ימים כדי לדון בהכנות למסיבה חגיגית שתיערך אי"ה בווינגטון לכבוד י"א ניסן הבעל"ט. אחרי השיחה היום, כאשר כולם היו כמובן תחת רושם האירועים האחרונים, הוחלט בסוף שיחה של כמה שעות שיש להמשיך את כל התכניות ביתר שאת. אין שום ספק כי רצונו הק' של הרבי שליט"א הוא שלא תהיה ח"ו שום חלישות ושום הגבלה. נכון

שבזמן המתאים לכך יש להוסיף בתורה, בתפילה ובצדקה ולעסוק באמירת תהילים, אבל בכל שאר השעות צריך להמשיך לעסוק בלהט – קאָכן זיך – באותם דברים שבהם הרבי שליט"א קאָכט זיך. זה רצונו הק' ובטוח שזוהי הדרך הטובה ביותר שבה כל אחד יכול לתרום לשיפור המצב לקראת רפואה שלימה.

אין ספק שהקריאה של ועד אגו"ח העולמית לתקבל כראוי ואנו מצדינו נשמח לקבל ידיעות על הפעולות בכל אתר ואתר שיועברו לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

ויה"ר שהרבי שליט"א יהיה בריא כפשוטו ואנו כולנו נתמסר למלאכת הקודש להביא את הגאולה בקרוב ממש".

יום רביעי, כ"ט אדר ראשון – ערב ראש חודש אדר שני

רוח אינו שמח במיוחד, התחזקו והתעודדו רבים לשמות בחיות ולצאת בריקוד גם אם ברגשות מעורבים, כדי לקיים את רצונו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א להגביר את השמחה ולהקדים שמחות בימים של "בריא מזליה" של כל אדם מישראל – ימי חודש אדר.

באמצע נשא דברים ר' שמואל מ.מ. שי' בוטמאן, שאמר ששמחה ממתקת ומבטלת כל דבר בלתי רצוי ופורצת גדרים ושלכן נמסר מהמזכירות שירקדו עד השעה 11:00, אך הוסיף שכמובן יש להמשיך ג"כ באמירת תהילים וכל שאר הענינים של תורה, תפילה וצדקה, ואיחל שנזכה שכ"ק אדמו"ר שליט"א יהיה בריא כפשוטוהיום, ולא כפי שהרופאים אומרים שיש סיכויים טובים להחלמה מהירה וכו'.

אח"כ הזמין את הרב מרדכי שי' נחיימובסקי מחולון, אה"ק לישא דברים, והלה הזכיר את המאמר שנלמד מקודם, ועורר שצריך לחזק את האמונה אף שלמראי עיניים נראה אחרת וכו'.

לאחריו הקריא ר' חיים שלום דובער שי' ליפסקער את שמותם של אלו שנדבו את הוצאות הריקודים הערב לזכות כ"ק אדמו"ר שליט"א לרפואה שלימה וקרובה תיכף ומיד ממש. לאחר מכן המשיך הקהל בריקודים.

על מה שהיה בלילה בקודש פנימה לא ידועים פרטים, אך יצוין שמאוחר יותר גילה ד"ר ווייס שי' שבשלב מסוים באמצע הלילה התחיל הלה לנגן בחליל, וכ"ק אדמו"ר שליט"א קיבל זאת בחיוך של שביעות רצון.

יום חמישי, ל' אדר ראשון – א' דר"ח אדר שני

עם שחר, המתינו הכל לבשורות טובות. אלו אכן הגיעו מאוחר יותר (וכדלקמן), אך בשעות הראשונות של היום, תפסה מקום חשוב דוקא הדאגה כאשר בסביבות השעה 7:00 בבוקר חנתה שוב אל מול חדרו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א משאית ענק ובה מכשירים שנועדו לעריכת בדיקות נוספות. כמעט שעה שהה כ"ק אדמו"ר שליט"א במשאית זו (שעל דפנותיה כתוב CT SCANNER), ואז שב לחדרו.

כעבור חצי שעה התמלא המקום שמול הפתח בקהל רב, והפעם – לשם "ברכת כהנים" המונית. מישוהו תפס יוזמה וארגן שלפחות 100 כהנים יברכו את כ"ק אדמו"ר שליט"א מידי יום, והיום היתה זו הפעם הראשונה.

אחרי הברכה הזו פנו הכהנים וגם אלו שאינם כהנים – איש איש לדרכו; יש שהצטרפו למנין האומר תהילים, ויש שפנו לביהכ"נ הגדול לתפילת שחרית של ראש חודש.

"המצב כעת הוא יציב. הרבי דיבר בחדרו עם כמה מאתנו והרופאים נותנים נקוות גדולות שהכל יסתדר, וכפי שמסרתי בבוקר בשם הרופאים המומחים כי טובים מאוד הסיכויים לרפואה שלימה ורפואה קרובה".

אח"כ המשיך הכינוס להתנהל כמתוכנן. אחרי אמירת התהילים ערך המנחה בהתרגשות "מי שברך" לכ"ק אדמו"ר שליט"א, וכולם ענו עליו "אמן" רועמת.

בפני הילדים הופיע גם ד"ר אלי שי' ראָזען, רופא מוכר בקראון הייטס, שגם הוא נימנה על צוות הרפואי של כ"ק אדמו"ר שליט"א. הד"ר בישר לילדים כי במצבו של כ"ק אדמו"ר שליט"א יש מזמן לזמן שיפור מסוים, וקרא לילדים לעשות מה שהם יכולים למען בריאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"י שיפור מעשיהם (דבריו של ד"ר ראָזען שודרו אח"כ בקווים של W.L.C.C. בהמשך להודעת הריל"ג משעה 3:15).

הכינוס הסתיים באמירת הפסוקים, שירת "ווי וואַנט משיח נאָ" וקריאת "יחי אדוננו מורנו ורבינו".

הילדים התפללו ב-770 (כנ"ל), וכמוהם עשו שומרי המשמרות, ובד בבד – המשיכו התפילות גם בשאר המקומות; קבוצות מאנ"ש יצאו גם היום לאוהל לשפוך שיחם ליד הציון הק' של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, וגם הנהלת הישיבה אירגנה קבוצה של התמימים לנסיעה לאוהל.

בשעה 8:30 בערב נמסרה הודעה ע"י ד"ר איירו שי' ווייס:

"כאן ד"ר איירו ווייס, בדיווח מעודכן על מצב הבריאות של הרבי מליובאוויטש שליט"א. הרבי שוהה במנוחה בחדרו שבמרכז העולמי של חב"ד ומצבו משתפר בהדרגה אחרי שטף דם קל ביום שני. הרבי נמצא תחת השגחתם המסורה של קבוצות רופאים גדולים. לחדרו של הרבי הובאו מיטב המכשירים המשוכללים שיכולים לזרז ולסייע בשיפור מצב בריאותו של הרבי".

בערך באותה שעה היה פעם נוספת כינוס של ילדי "אהלי תורה" שנאספו יחד במערב 770 (על הפירמידה) לאמירת תהילים במשך כשעה.

הערב נמסר שיעור מרכזי מפי ר' י.ב. בקונטרס פורים קטן דשנה זו (שהוא, כזכור, המאמר האחרון שיצא לאור לפני מה שאירע ביום שני, וכ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו חילקו להמונים בידו הק' ביום פורים קטן [ראה לעיל...]), בהשתתפות קהל רב.

בסיום השיעור התחדשו ריקודי השמחה של חודש אדר במתכונת שהחלה מאז שושן פורים קטן. למרות שהמצב

בערב התקיימה ב-770 אסיפה בהשתתפות כמה מראשי השלוחים במדינות ארצות הברית, שתוכנה נמסרה על ידם בהודעות לציבור שאף שודרו בקווי הטלפון, ולקמן נקודות הדברים:

ר' ש.ב. ש"ט: התאספנו כאן יחד קבוצה של שלוחים שהגיעו לכאן בימים האחרונים. נפתח בציון העובדה שבמשך 24 שעות האחרונות מצב הרוח של כולנו השתנה לטובה לאחר שמדי כמה שעות שמענו על התקדמות נוספת לטובה במצב הבריאות של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כמצב בו אנו נתונים, יש לדעת שישנם שני סוגי אנשים שאינם קולטים את המצב לאשורו. ובשני הקצוות: ישנם החושבים שמדובר באיזו בעיה פעוטה, והאמת, לצערנו, אינו כן. מצד שני ישנם שנתונים בפחד מיותר ולכן בשם חבריי השלוחים שחלק מהם כבר חוזרים למדינותיהם להמשיך עבודתם, ברצוני למסור כי ביממה האחרונה חל ת"ל שיפור משמעותי לטובה והמצב הולך ומשתפר ב"ה. מבחינה רופאית הגדיר זאת אחד הרופאים שאילו היה נמצא כ"ק אדמו"ר שליט"א בבית הרפואה, היום הוא היה יוצא ממחלקת טיפול נמרץ למחלקה רגילה. כמו"כ נודע לנו אשר כ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו נתן כמה הוראות בנוגע לטיפול, והרופאים השתאו על ההבנה המיוחדת בדרכי הרפואה.

ובנוסף לכך, שמענו מהרופאים עוד דבר נפלא: הרופאים מאוד התפעלו לראות כאשר הבדיקות והסריקות הוכיחו שהמוח הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א הוא ת"ל כמוחו של איש צעיר מאוד, והם אמרו זאת כבסיס לכך שהרפואה תהיה בע"ה קרובה ומהירה הרבה יותר בגלל זה, ואחד הרופאים התבטא שבקרוב כאשר יבריא כ"ק אדמו"ר שליט"א בשלימות – הוא יהיה מאוד מעוניין לשאול אותו מה פשר הפלא הזה...

ר' ישראל שי' שמוטקין: אני נמנה על השלוחים הללו שכפי דברי ידידי הרב ש"ט חוזרים כבר לקהילותיהם. אני חושב שמהראוי שאספר לבני הקהילה שלי על ההתקדמות המשמעותית שחלה כאן ביממה האחרונה. ובאשר לאסיפה שלנו, הנני מבקש למסור כי דיברנו בינינו על דרכים שונות של הצעות לפעולות מיוחדות בימים אלו (בנוסף להצעות שבפניה של אגודת חסידי חב"ד) והרי כמה מההצעות:

ראשית, עלינו לדעת שכ"ק אדמו"ר שליט"א אף פעם לא משאיר מקום לספיקות ותמיד נותן הוראות מראש לכל מצב. בנידון זה – מהראוי לחזור וללמוד את שיחת הק' של ג' שבט השנה, בה נאמר במפורש כי כאשר חסר בענין הדיבור של נשיא ישראל, יש להוסיף בלימוד תורתו

והחודש החדש אכן הביא בכנפיו בשורות טובות. כפי שנודע, השיפור הרציני אכן החל מאז הבוקר; רבים שמעו על כך בסביבות השעה 10:00 בבוקר, כאשר השליח ר' שלמה שי' קונין נכנס לביהכ"נ בהתלהבות ובפיו הבשורה שזה עתה ביקש כ"ק אדמו"ר שליט"א לשבת על כסא.

בהמשך היום נודע שכ"ק אדמו"ר שליט"א ישב במשך רוב שעות היום, אולם כעת, בבוקר, היתה ההודעה הרשמית ללא פירוט יתר. וכך הודיע הריל"ג:

"הרופאים שמחים לבשר שהבדיקות של היום הראו על שיפור במצב הבריאות, ולא זו בלבד שהבדיקות מוכיחות את זה, אלא גם רואים שיפור חזק באופן פרקטי, למעשה. התקוה שהיתה עד עתה חוזרת ומתגברת, איפוא, שהרבי שליט"א יהיה בריא ותהיה לו בקרוב רפואה שלימה ורפואה קרובה".

מסתבר שהעובדה שההשתפרות היא לא רק לפי חו"ד רפואית אלא במידה שניכרת כלפי חוץ, הביאה לפרסום שתי הודעות נוספות זמן קצר אח"כ. קרוב לשעה 12:00 פורסמה עוד הודעה של הריל"ג, ובסביבות השעה 12:30 היתה הודעה מיוחדת של ד"ר איירו שי' וויס.

הודעתו של הריל"ג:

"בהמשך לידיעות הטובות שנמסרו קודם לכן על ההתקדמות במצב הבריאות של הרבי שליט"א, שמחים אנו להודיע שלפני זמן קצר ביקר אצל הרבי בשנים הנורולוג המומחה שביקר גם אמש [הוספת הרושם (כפ"ח)]: כפי שנודע ב-770, הכוונה לד"ר מור – מומחה ידוע בתחום זה], ואחרי עיון בתוצאות כל הבדיקות שנערכו אמש והבוקר, הוא קבע שרואים ב"ה שיפור ניכר במצבו של הרבי שליט"א וכפי שכבר נזכר, התקוה שבע"ה יהיה הרבי בריא בשלימות מתחזקת עוד יותר ממה ששיערו קודם לכן ומקוים שזה יהיה מה שיותר מהר".

הודעתו של הרופא:

"הרופאים המטפלים ברבי שמחים מאוד לבשר את ההשתפרויות במצבו של הרבי. הרבי מגיב טוב לתרופות שהוא מקבל והיום נענו הרופאים לבקשתו של הרבי והתירו לו לשבת בכסא, כך שההתקדמות מצוינת. אני מודה מאוד לכל קבוצת הרופאים ולקבוצות התומכים שהעמידו את עצמם לרשותנו בכל שעות היממה. כיון שהיום ראש חודש – ברכות הכי טובות לחודש טוב, חודש של רפואה לרבי היקר".

שמועות ב-770 אומרות שהשליח מהשמים לשיפור זה הוא ד"ר מור שי', שאבחן מהי התרופה הנכונה והמתאימה.

הרי זה ביד ה', אבל אנחנו יודעים שבקרוב יתפא כ"ק אדמו"ר שליט"א לגמרי.

בינתיים אני רוצה לפנות לאלו ששרויים בפחד או בפאניקה ולשלול זאת מכל וכל. אסור שזה יהיה ואין לכך כל סיבה. אני זוכר בבירור כאשר בתשל"ח נשברו הלכבות של יהודים בכל העולם כולו למשמע מה שקרה ללבו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, ועמדתי אז ליד שני אברכים והאחד פנה לחבירו וכשדמעות בעיניו אמר שזה לעולם לא יחזור להיות כמו שהיה, והשני, גם הוא בדמעות בעיניו, ענה לו שכנראה הוא צודק... ולבסוף שניהם טעו – כולנו יודעים כיצד ת"ל אחרי תשל"ח התחזק כ"ק אדמו"ר שליט"א והמשיך בעבודה שלא בערך למה שהיה קודם. אנו צריכים לזכור ולבטוח בהשי"ת שזהו מה שיהיה עתה ובקרוב – רפואה בשלימות ובמהירות.

בדיבור, ובודאי שכאו"א יקבל על עצמו החלטות מעשיות בכיוון זה.

זאת ועוד: כ"ק אדמו"ר שליט"א כותב לאחרונה פעמים רבות ש"הזמן גרמא לבשורות טובות". כמובן מאליו, בזמן כזה הדבר נחוץ וחשוב עוד יותר, ואנו מציעים שדוקא בימים אלו כל אחד ירבה בכתיבת בשורות טובות, לבשר גם על דברים שבימים רגילים לא היו עושים זאת.

יש לנצל את הימים האלו גם כדי להביא את דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א לחוגים רחבים ביותר. היום גם אנשים שלכאורה רחוקים מאוד יכולים לשמוע את דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א. בהוצאת פאקס א שיה"ח יו"ל לאחרונה דף באנגלית (ספ"ר לי מה אמר הרבי) באופן השווה לכל נפש, וזה הזמן לדעת שלב ישראל ער הוא לשמוע את דבר כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כפי שאתם יודעים, כ"ק אדמו"ר שליט"א נמצא תחת השגחתם וטיפולם של מיטב הרופאים, ולדבריהם ב"ה הלב לא הושפע כלל מזה, ומצפים לרפואה בשלימות.

רצוני להזכיר, כמו שחבריי הזכירו שכ"ק אדמו"ר שליט"א מחליט ומורה בעניני הטיפול, שואלים את כ"ק אדמו"ר שליט"א והוא מחליט, ופעמים גם דוחה סוגי רפואה ותרופות, והרופא הודה בזה שהוא חושב שכ"ק אדמו"ר שליט"א צודק. כדאי לדעת ולזכור גם את זה.

בכל אופן, צריכים להודות להשי"ת על העבר ולבטוח בבטחון גמור על העתיד ולהמשיך בתפילה ובתחנונים לבקש מהשי"ת שיעזור וכ"ק אדמו"ר שליט"א יהיה בריא בקרוב ממש, ו"עד מהרה ירוץ דברו" ובקרוב ממש נראה בהתגלות משיח צדקנו ובאופן ד"וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר".

ר' א. ש"ט: אינני יודע מה להוסיף על דברי חבריי, הגם שרבות צריך להיאמר אך עתה הוא זמן מעשים ולא דיבורים.

מצד אחד, מודים אנו להשי"ת ושמחים בהשתפרות המצב לפי דעת כל הרופאים ללא יוצא מן הכלל, שגם לפי הנראה בעיניהם בדרך הטבע תהיה לכ"ק אדמו"ר שליט"א רפואה שלימה בקרוב. מצד שני, צריכים לשים לב למצב המיוחד שבו כל עם ישראל, כל החוגים, התעורר: מגיעים

חיזוק ההתקשרות צ"ל גם בבתים של אנ"ש עצמם ובדברים של חיי היום יום, כמו נתינה לצדקה באופן קבוע לחיזוק ההתקשרות וכי"ב, ובכך יקיימו את הוראות כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחרונה להוסיף ולהרבות בצדקה.

ובכל אופן, דבר אחד ברור: כל הנמצאים כאן שותפים להרגשה של בטחון מוחלט ללא שום ספק שכל הענין הוא לזמן קצר וכשם שלאחר מה שאירע בתשל"ח חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א לאיתנו וביתר שאת, כן יהיה כעת בכל הפרטים.

ר' משה שי' הערסאן: תחילה ברצוני להודות להשי"ת על השיפור היום, הודאה על העבר ובקשה על העתיד שכה יתן וכה יוסיף ה' ויתן לכ"ק אדמו"ר שליט"א, תיכף ומיד באופן ד"עד מהרה ירוץ דברו". רפואה שלימה וקרובה, אריכות ימים ושנים טובות ורוב נחת מאיתנו השלוחים ואנ"ש בכל העולם בתוככי כלל ישראל.

עוברים אנו תקופה קשה. כפי שכבר הזכירו, אנשים לוקחים את מה שקרה בקיצוניות בשני הכיוונים, ישנם הלוקחים זאת בקלות רבה מדי ויש שנכנסו לפאניקה. האמת היא שמה שקרה זה רציני, ומצד שני חשוב לדעת שכל הרופאים מביעים הערכות מאוד חיוביות ונותנים את כל הסיכויים לרפואה שלימה במילואה. מתי בדיוק זה יקרה

שהשתפר בהרבה. הקב"ה שומע לתפילות ופעולות עם ישראל בכל העולם. ברוסיא נסעו במיוחד לאהלי הק' בליובאוויטש והתפללו שם והמוני יהודים פשוטים ברוסיא – ובהם כאלו שבקושי יודעים צורת אות – מתפללים לבריאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א. המצב ב-770 הוא מצב של שמחה ותקווה גדולה. הלילה התקיים כאן עצרת התעוררות וביחד עם זה סעודת ר"ח בבשר ודגים, מתוך בטחון אשר ישועת ה' תבוא בלי שום ספק ועוד ביום ר"ח אדר שני נקבע יו"ט חדש בעם ישראל על כך שהקב"ה החזיר לנו את הבריאות של כ"ק אדמו"ר שליט"א, כשם שקבענו את ר"ח כסלו ליו"ט בשנת תשל"ח. והרי רואים אנו במוחש את הפעולות האדירות שנפעלו בעולם בארבע עשרה השנים שחלפו מאז, ובודאי בלי שום ספק שכ"ק אדמו"ר שליט"א יבריא ויתחזק כמקודם, ויותר מזה אי"ה, ויהיה קץ לכל הגלויות.

מיד אחרי הדברים של השלוחים, היתה הודעה נוספת של הריל"ג בזו הלשון:

"בהמשך לבשורות הטובות שנמסרו קודם על מצב בריאותו של הרבי שליט"א, שמחים אנו להוסיף ולהודיע בשורות טובות: ראשית, היום הרבי שליט"א ישב על כסא כמעט כל היום, והוא מרגיש נוח וחש בטוב. שנית, הרבי שליט"א אכל היום מאכלים רגילים והרופאים מאוד מרוצים מזה. שלישית, לפני שאחד הרופאים יצא ללכת הוא ביקש מהרבי ברכה פרטית. הרבי האזין לבקשתו ובירכו. לדעת הרופאים, כל אלו הם סימנים טובים שמצב הבריאות הולך ומשתפר יותר ויותר, ויש לקוות שכל הסיכויים הטובים שהיו קודם לכן יתקיימו בקרוב ממש".

כפי שכבר נזכר, להערב נועדה עצרת גדולה של כל אנ"ש דקראון הייטס, וכמו בתור הכנה אליה היתה זמן קצר לפני הודעה נוספת של הריל"ג (בשעה 8:45 בערב):

"אנו שמחים להודיע שלא מכבר היו אצל הרבי עוד שני רופאים מומחים גדולים, ואחרי שבדקו את הרבי ערכו התייעצות עם הרופאים שביקרו קודם לכן וכולם יחד הסכימו שרואים ב"ה הטבה גדולה במצב הבריאות של הרבי בכמה מובנים ובכמה פרטים והם חזקים בתקוותם, עוד יותר מאשר עד עתה, שהרפואה הקרובה והשלימה של הרבי שליט"א תבוא הרבה יותר מהר ממה ששיערו".

ועל ההודעות הרשמיות יש להוסיף עוד בשורה משמחת מפי השמועה, לפיה עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א על רגליו הק' בתפילות שמו"ע של שחרית ומעריב.

כל ההודעות הללו והדברים של קבוצת השלוחים הביאו לידי כך שאכן מצב הרוח של היום טוב בהרבה מזה ששרר

ידיעות מכל הישיבות מכל החוגים, מכל הסוגים, אשר כולם הקדישו זמן לומר תהילים ולהתפלל לבריאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א. תמיד ידענו את הקשר החזק של כל יהודי עם כ"ק אדמו"ר שליט"א, ועתה רואים זאת במוחש. צריכים לזכור שאין זה זמן לחלישות ח"ו, אלא צריכים להמשיך את התפילות ביתר שאת, וזה ימהר את הרפואה של כ"ק אדמו"ר שליט"א וגם יוסיף למטרה הנעלית של כ"ק אדמו"ר שליט"א – לאחד את כל עם ישראל באחדות אמיתית. עלינו להמשיך בדרך זו: לנצל את ההתעוררות להגביר את האחדות.

מתכוננים עתה לחגוג את היום הקדוש והגדול די"א ניסן שנת התשעים. כ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו פירש כמה פעמים את המשמעות של שנת הצדי"ק ויש בידינו את האפשרות לעורר את עצמנו ואת העולם לרגע נעלה זה.

כידוע לכולם, כל שליח במקומו עסוק בענין נעלה זה – לתת ביטוי לתחושה האישית שלו בימים נעלים אלו, ולהביע את תודתו האישית להקב"ה על שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, וכד בכד – לנצל זאת כדי להגיע גם לאלו שעדיין רחוקים מענינים אלו, והעבודה הזאת צריכה להמשיך בכל התוקף.

היתה לנו אסיפה עם השלוחים מאמריקה ומארצות אחרות, והוחלט שלא רק שממשיכים בתוכניות שהתוו מראש, אלא מוסיפים ביתר שאת ויתר עוז ואפילו לקשר את ענין היום גם עם אלו שמחוץ לעם ישראל ונושאי משרות חשובות. ואגב, רואים את דאגתם העמוקה של גדולי אומות העולם לבריאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א. אצלנו אולי אין זה פלא, ובכל זאת מעניין לראות במוחש את המקום שכ"ק אדמו"ר שליט"א תופס בעולם, וזה מגדיל את החובה והזכות שלנו למשך השבועות הבאים לחזק את התפילות למהירות הרפואה, אבל אסור בשום אופן להחליש את העבודה וצריכים להמשיך ביתר שאת ויתר עוז. כ"ק אדמו"ר שליט"א מתעדכן ויתעדכן ברציפות מההצלחה בעבודה, וכשיראה כ"ק אדמו"ר שליט"א שהתחזקו בעבודה זה יוסיף בנחת רוח, ויעזור השי"ת שהנח"ר תהיה ברפואה בשלימות ונמשיך לשמוע מכ"ק אדמו"ר שליט"א באופן ד"קול גדול ולא יס"ף".

אני מבקש להודיע גם ש"אגודת חסידי חב"ד" לוקחת על עצמה פרויקט גדול של כתיבת ספר תורה לזכותו ורפואתו המהירה והשלימה של כ"ק אדמו"ר שליט"א, והפרטים על כך יבואו בע"ה. ובינתיים נמשיך בתפילות מתוך תקווה ובטחון, ונמתין ל"ושמחת עולם על ראשם".

ר' שלמה שי' קונין: השי"ת זיכה אותנו היום לשמוע חדשות טובות ממצב בריאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א,

כמו"כ נשאו דברי התעוררות וחיזוק, כל אחד בדרכו ובשפתו: ר' י.ב., המנחה הנ"ל ור' שניאור זלמן שי' גורארי'. במשך האסיפה נתקבלו כמה הוראות מאת הרבנים, וכן יצאה קריאה מ"ועד רבני חב"ד הכללי" על סדרי התפילה בימים אלו בתוספת פרקי תהילים וכו' (וכאן המקום לציין גם שאגודת חסידי חב"ד פירסמה הצעה לשבת).

לפי התוכנית שהוכנה מראש, פנו עתה לעריכת סיום הלכות בשיעור היומי ברמב"ם, וכעבור כמה דקות, בשעה 12:45, הופיע לפתע בביהכ"נ המזכיר ריל"ג ובפיו הדברים המפתיעים והמרגשים הבאים:

"זכינו כעת לשמוע מהרבי שליט"א כמה מילים, ומבין הדברים שאפשר לפרסם הוא כי הרבי שליט"א אמר: **תהיה רפואה קרובה ברוב שירה וזמרה**". הריל"ג הוסיף כי בשעת

מעשה חיך כ"ק אדמו"ר שליט"א חיך רחב.

הקהל המופתע התרגש מאוד לשמוע דברים שנאמרו זה עתה בקודש פנימה, לשמוע דברים מכ"ק אדמו"ר שליט"א לאחר שמאז יום שני בערב לא היתה שום פניה מכ"ק אדמו"ר שליט"א אל הציבור, והעיקר בגלל תוכן הדברים הנפלאים. ספונטאנית פרצו הכל בשירה אדירה של "דער רבי איז געזונט", ועד מהרה נסחפו כולם משירה כפה וזמרה בכלי זמר גם לריקוד ברגליים. הידיעה על כך התפרסמה במהירות הבזק, ואם הציבור שהיה כ-770 מתחילת העצרת בראשית הערב החל

להתפזר אט אט, כעת החלה נהירה מחודשת ל-770 של קהל נוסף ששמע על הבשורה המשמחת ובמשך כמה שעות היו כולם נתונים באווירת השמחה על המילים הספורות שנשמעו מכ"ק אדמו"ר שליט"א. השמחה היתה גדולה, וה"לחיים" מזה והתזמורת מזה סייעו לה...

בסביבות השעה 3:00 לפנות בוקר הגיעו לביהכ"נ ד"ר ווייס שי' ועוד רופאים וגם הם הצטרפו לשמחה. בשלב מסוים גם הסכים ד"ר ווייס לדבר מספר מילים, ובהן סיפר על הניגון בלילה הקודם ועל החיך הרחב והמיוחד שזכה לקבל מכ"ק אדמו"ר שליט"א, שרק עבורו כדאי היה לבוא לניו יורק, מרחק אלפי קילומטרים... כשנתבקש לספר עוד, סירב באומרו שאין מספרים על כ"ק אדמו"ר שליט"א דברים פרטיים.

כ-770 אתמול. עם זאת, איש אינו משלה את עצמו שעדיין זקוקים אנו לרחמים כדי שיהיה באופן של "עד מהרה ירוץ דברו". גם בהמשך הערב המשיכו, אם כן, המשמרות של אומרי התהילים והקהל הגיע לאסיפת ההתעוררות שנקראה מטעם הבד"ץ דהשכינה בתעורבות הרגשות הללו – לשאת תפילה, להתעורר בכל הדרוש התעוררות ולהתוועד ב"שבת אחים" בהתוועדות וסעודת ר"ח של חודש אדר שני, חודש של שמחה ושל "בריאת מזלי".

בסביבות השעה 10:00 בערב, כאשר אסיפת ההתעוררות התחילה, היה ביהכ"נ מלא בקהל גדול. תושבי השכונה נענו לקריאת הבד"ץ ועליהם נוספו יהודים רבים משכונות אחרות שהשמועה על עצרת התעוררות בליובאוויטש הגיעה אליהם, המצב נוגע לליבם וגם הם באו להשתתף.

מצב הרוח היה, כפי שכבר נזכר – של דאגה, התעוררות והתחזקות ל"שפרו מעשיכם", ובד בבד – שמחה של התוועדות חסידית וסעודת ראש חודש. חלק חשוב מיצירת האווירה המיוחדת הזו נזקף לזכות מנחה ר' יוסף הלוי שי' וויינבערג, אשר פתח בברכה – ברכת כל קהל אנ"ש ברחבי העולם לרפואתו השלימה והקרובה של כ"ק אדמו"ר שליט"א, וכל הקהל ענה "אמן" רועמת.

בסמוך לברכה היתה התפילה – קראו את פרקי התהילים ליום שישי (ופרקים נוספים), והש"ץ היה השליח ר' שלמה שי' קונין שסחף את הציבור בהתעוררות והתלהבות, ובפרק צדי"ק שרו יחד "שובה ה' עד מתי".

ומהתפילה אל התורה – אחרי אמירת התהילים לימד ר' יהודה לייב שי' אָלטין משיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א על נושא ההתקשרות, על פרשת השבוע ובעניני הגאולה.

לאחר מכן החלו הנאומים. תחילה נשא דברים חבר הבד"ץ הרב יהודה קלמן מאַרלאָו שליט"א, שבין דבריו השמיע פסק דין להלכה שנשיא הדור מוכרח להיות בריא, והקהל השיב ב"אמן" ובקריאה של "יחי אדוננו מורנו ורבינו". חבר הבד"ץ הרב יוסף אברהם הלוי העלער שליט"א השמיע דברי התעוררות בנושא אהבת ישראל, וחבר הבד"ץ הרב אברהם אָזדאָבאָ שליט"א דיבר אף הוא על כך שע"פ תורה נשיא הדור צריך להיות בריא בשלימות.

"דער רבי האט אלץ באזארנט" ליקוט מיוחד בקשר עם כד שנה לכ"ז אד"ר תשנ"ב

הערור ומוכן לאכול לפני האדם, שעליו ערוכים הליותן ושור הבר ויין המשומר!

ועוד ועיקר - שעדיין לא נתקבלה ההודעה והציווי ונתינת-כח ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (כפי שקוראים בתורה במנחה) בנוגע לבנין ביהמ"ק השלישי!

ומזה מובן גודל הצורך וההכרח להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהענינים שמקרבים ומזרזים ומביאים בפועל ממש את הגאולה תיכף ומיד ממש.

(ש"פ משפטים ה'תשנ"ב, ספח"ש ח"ב עמ' 374-2)

"עד מתי?!"

...בנוגע לעניננו, ענין החידוש, הצורך בכלל בחידוש הוא - כיון שנוצר מצב של העדר השמחה ר"ל אצל כמה וכמה מבנ"י. בנ"י עייפים מהגלות, עייפו מהעייפות ועייפים מהצפיה למשיח.

וזו הרי טענה צודקת: עד מתי?! [ובמכ"ש וק"ו:] אם כבר בנבואת ישע"י נשאלה השאלה "שומר מה מליל עד מתי", ואם בדורות שקדמונו, עוד טרם הגזירות ר"ל, כבר בזמנם צעקו "עד מתי", "עבר קיץ כלה קציר ועדיין לא נושענו" - עאכ"כ לאחרי שעברנו את כל ענינים אלו, וידע אינש בנפשו מעמדו ומצבו, הרי זו זעקה הבוקעת עד לב השמים: עד מתי?!

ורואים, שזועקים, ומבקשים, ושותקים.

וכידוע המשל של המגיד, שחסידים אמרוהו בשם המגיד, המבארת את טענתו של הקב"ה, ומביא משל על זה, מאב המסתתר מבנו, שאין זה ח"ו משום שאינו רוצה להיות יחד עם בנו; אלא רצונו הוא שהבן יתעורר בתשוקה לחפש את האב ולמצוא את האב!

דהנה, כאשר הבן נמצא בתמידות עם האב הדבר אינו ניכר בו, שהרי "תענוג תמידי אינו תענוג"; אך כאשר האב מסתתר, אזי מתעוררת בכך תשוקה: היתכן שאינו רואה את אביו. אף שחושב באופן הכשר, וחושב ע"פ מש"כ בשו"ע, ובנוגע ללימוד התורה הוא לומד כפי שראוי ללמוד תורה, אולם, לחשוב אודות "נותן התורה" בעת לימוד התורה, ולחשוב אודות "משאו ומתנו באמונה", היינו, אודות "הוי"

בחיצוניות רק למראה עינים

דער גאנצער ענין קומט נאר צוליב דעם וואס דער אויבערשטער בחסדו הגדול האט געוואלט ברענגען אידן צו אן עלי' הכי גדולה (העכער ווי מצבם מצ"ע), דעריבער איז "עלילה נתלה בו" און עס ווערט א ירידה לפי שעה (ע"ד מש"נ "ברגע קטן עזבתיך") ובחיצוניות (נאר למראית עינים), בכדי ברענגען די עלי' שלא בערך, און ניט נאר אן עלי' לרגע קטן (כנגד "רגע קטן עזבתיך"), נאר אן עלי' נצחית שאין אחרי' הפסק כלל. ווי עס וועט זיין בגאולה האמיתית והשלימה - וואס קומט דורך דער ירידה גדולה אין גלות - א גאולה נצחית שאין אחרי' גלות.

(ש"פ כי תשא ה'תשנ"ב, ספר השיחות ח"ב עמ' 431)

ולאח"ז מגלים כוונת הצמצום וההעלם

להעיר מהעילוי דיום כ"ז - אותיות "זך", כולל גם זיכור וכירור וצירוף, כמ"ש בנוגע לזמן הגאולה "יתבררו ויתלכנו ויצרפו רבים" . . . אשר, שלימות הזיכור והצירוף הוא - עי"ז שמגלים כוונת הצמצום וההעלם דשם אלוקים גופה.

ויומתק יותר - שיום כ"ז (זך) בא לאחרי יום כ"ו, בגמטריה הוי', היינו, שסדר העבודה הוא שתחילה נעשה גילוי שם הוי' (צמצום בשביל הגילוי), ולאח"ז מגלים כוונת הצמצום וההעלם דשם אלוקים.

(ש"פ ויקהל-פקודי, ז"ך אדר ה'תש"ג, הערה 110)

להוסיף בענינים שמקרבים את הגאולה

ע"פ האמור לעיל מתחזקת יותר הפליאה והתמיהה, ביחד עם גודל הצער וההבהלה (ועד שמצד גודל הצער אין להאריך בזה ביום השבת) - היתכן שבנ"י נמצאים עדיין בגלות?!... "עד מתי?!..."

היתכן שלאחרי כל הסימנים על בוא הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, עד להמאורע דערב שבת זה שאפילו אוה"ע מכריזים שהגיע הזמן ד"וכתתו חרבותם לאתים" - נמצאים אנו ביום הש"ק זה בחוץ לארץ, במקום להמצא, יחד עם כל בני' מכל קצוי תבל, בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש ובבית המקדש, מסובים ל"שולחן

וזהו אחד מהענינים: ע"י שלא מוסיפים אור רגיל, אלא באור גופא מוסיפים באור המשמה, אור הקשור עם שמחה, ושמחה פורצת גדר - עי"ז נפרצים הגדרים שלו, ונפרצים גדריו העולם, ונפרצים גדריו החושך כפול ומכופל.

(ליל ט"ו בשבט ה'תשל"ט. [תרגום חפשי מתוך סרט ההקלטה])

השגת עצמות ומהות רק ע"י העלם והסתר

ישנם הטוענים, שלכאורה, אילו בני ישראל היו יושבים איש "תחת גפנו ותחת תאנתו", כלומר, אילו הגשמיות הייתה מצויה באופן ד"ביום ההוא יהי איש עגלת בקר ושני צאן" - וכמבואר ברמב"ם, שכוונת הכתוב היא שיהי' לאיש כל הדרוש לו בגשמיות ובמילא, הגשמיות לא תבלבלהו מלפעול הענינים המוטלים עליו לפעול ברוחניות - וברוחניות תהי' לו הרחבה גדולה, ובמילא יהי' זה "תחת גפנו ותחת תאנתו" ברוחניות כפשוטו,

או-אז היו כולם נשכרים: הן היהודי, שהי' נשכר, כי אז הי' פועל יותר בהענינים שאפשר לעשות ולפעול בעולם הזה הגשמי, ואפילו בעוה"ז החומרי,

במילא אז הי' יכול לפעול יותר בענינים דלימוד-התורה ובעניני קיום המצוות.

ובמילא, מה צורך יש בכל ההעלמות וההסתרים, שבגללם כל ענין בא מתוך קשיים, ולא רק בקשיים, אלא גם מתוך נסיונות?!

ואפילו אם מבטלים את הנסיון, ומתגברים על הקשיים, הרי אף על פי כן, חלק מן הכחות יוצאים על ביטול הנסיונות ועל בירור ההעלמות וההסתרים, ובמילא נותרים כחות מועטים יותר לפעול בהם הענינים שיהודי בכחו לפעול?

והתירוץ על-זה: "בהדי כבשי דרחמנא למה לך".

אלא שזהו מענה שעונים על "גזירה גזרתי חוקה חקקתי - ואין לך רשות להרהר אחרי"; אבל הרי אין זה מוסיף עריכות בהעבודה.

ועל-זה המענה, ש"דיו לעבד להיות כרבו": בשעה ש"גלו לבלל - גלה עמהם", ובשעה שגלו לשאר גלויות, הקב"ה "גלה עמהם", עד שבשעה ש"גלו לאדום" - גם אז "גלה עמהם". ובמילא, הקב"ה במצב של "השוכן אתם בתוך" כל המקומות שנמצאים בני ישראל - שם נמצא הקב"ה.

ואדרבה: בזמן הגלות הקב"ה נמצא דוקא שם, על דרך מה שכתוב "נעוץ תחילתן בסופן" יותר מ"בראש המתפשט".

כלומר: אם אין רוצים להשיג הגילויים, ולא להשיג הענינים בעלי סיבה או שרש או מקור, כי-אם, כמו שרבינו

(ש)הוא הנותן לך כח... לעשות חיל" - על זה הוא הפסיק לחשוב.

וכאשר באים אליו בטענות על כך... הוא משיב: מדוע באים אליו בטענות?!... את הטענה יש להפנות כלפי הקב"ה... וכאמור - עד מתי!...

כי אמנם האב צריך להסתתר מפני בנו... כדי שהבן ירצה לחפש אחריו, וכדי שתתעורר אצלו תשוקה כמו שנמצא ב"ארץ צי' ועיף בלי מים", אולם כאשר הוא תוחב אותו... בתוך חושך כפול ומכופל, ואח"כ נעשה מצב ש"הראשונים כמלאכים וכבני אדם"... ואנו אפילו לא "כחמורו... של ר' פנחס בן יאיר"... וביחד עם זה תובעים ממנו, שהוא... לא יפסיק לחפש ...

ביום ראשון הוא חיפש, וביום שני הוא חיפש ...

וכאשר מחפשים הסברה על זה, מחפשים בספרי מוסר, ובדוקים בספרי חסידות, ואח"כ מוצאים פסק-דין ברור בגמרא, ש"כלו כל הקיצין.. ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ואח"כ נפסק פס"ד ברור, שע"י ש"הרהר תשובה" עי"ז נעשה צדיק גמור. ולא קיימת מציאות כזו של יהודי אשר, אם מצד האהבה או מפני היראה, מאיזו סיבה שתהי' לא עלה בו הרהור תשובה. לא קיימת מציאות כזו אצל יהודי.

ועאכ"כ בדורנו, שראינו - הי' לא תהי', לא תקום פעמיים צרה... - את כל הענינים שאירעו אשר בעינינו ראינו ובאזנינו שמענו ולא אחר. וכאמור "לא תקום פעמיים", די כבר בזה, וכמ"ש אדמו"ר האמצעי, שזה לא יקרה שוב ח"ו.

אולם ראה ראינו זאת ושמענו שמענו זאת וזכור זוכרים אנו זאת, ובודאי, כאמור, בכל ישראל לא קיימת מציאות שאפשר שלא הרהר תשובה. ולא הרהר רק פעם אחת, אלא כמה פעמים ככה.

ובמילא, מדוע באים בטענה לבשר ודם... שהוא מדוד ומוגבל... ומדוד ומוגבל ע"י הקב"ה עצמו, ובמילא לא ניתן לבוא אליו בטענות על-כך ג"כ, ומדוד ומוגבל בדברים שיכול להכיל... ואח"כ באים אליו בטענה: היתכן שאינו חושב אודות הגאולה, אעפ"י שאומר - או יודע שאחרים אומרים ואילו הוא חושב על-כך - ש"אצפה לו בכל יום שיבוא", ואח"כ רוצים, שהוא יעמוד במעמד ומצב זה כל היום כולו - והרי זה בלתי אפשרי!...

והרי ה' "אינו מבקש... אלא לפי כחן". והרי הוא בעצמו לא נתן כחות גדולים יותר...

בראותו כיצד [כאן בכה כ"ק אדמו"ר שליט"א הרבה] עבודה זו מחזקתו מעבודת התפלה, ומרחקתו מלימוד התורה... ומרחקתו מקיום המצוות בהידור...

ואומרים לו [מכאן ואילך שוב בכה הרבה]: אין זה לא "תחת גפנו". ולא "תחת תאנתו"...

-- חושב הוא שכוונתי אליו... אך הרי "אדם קרוב לעצמו", כוונתי איפוא לעצמי... [כאן נשמע מישהו בוכה ואומר משהו] --

אומרים לו שאין הוא מרגיש מה עריבות... ויתירה מזה, עבודה זו מרחקתו מכל ענינים אלו... -

אזי אומרים לו... שכ"ק מו"ח אדמו"ר שלח אותך על-זה... ד"חתנו כבנו": שלחך על זה רבך, והרי "ושננתם לבניך אלו התלמידים"... ובפרט שמדובר על חסיד רבי... שבזה ההתקשרות עמוקה שלא בערך ובהתאחדות יתירה... מאשר רב ותלמיד בנגלה דתורה,

שכן בנדון דידן, לבד המעלה שזוהי התאחדות (בענינים) בלימוד פנימיות התורה, הרי זה גם התאחדות בענינים של **קיום בפועל**,

והרי זהו תכלית "כל האדם", "את האלקים ירא", דהיינו קבלת-עול מלכות שמים דשם אלהים שבגימטריא "הטבע", שבו אלקות נמצאת בהעלם והסתור, וענין זה מתגלה והבחינה אה היא - "ואת מצוותיו שמור": קיום המצוות מצד הנפש שבנפש האלקית, כפי שמתלבשת בנפש שבנפש הבהמית, וכפי שנמשך ומתגלה בקיום המצוות ד"עשה טוב" ו"סור מרע" -

אשר דוקא על ידי זה אפשר להתקשר עם עצמות ומהות אין"סוף ברוך הוא.

(משיחת פורים תשט"ו - בלתי מוגה - [תרגום חפשי מתוך סרט ההקלטה])

רגש הצער והמרירות חדור גם ובעיקר ברגש השמחה

ובפרטיות יותר: ביחד עם התפלה, הבקשה והדרישה מהקב"ה שיביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, שהיא מתוך רגש של **צער ומרירות** ("מרים על שם המידור") על אריכות הגלות, שבאה לידי ביטוי בהצעקה מקרב ולב עמוק "עד **מתי, עד מתי, עד מתי**"!... חדורות הן (גם ובעיקר) ברגש השמחה, ושמחה גדולה ביותר שבאה לידי ביטוי **בהשירה**, מצד גודל הבטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", וכבר בא!

(ש"פ בא וש"פ בשלח ה'תשנ"ב, ספה"ש ח"א עמ' 307)

הזקן חי' אומר, והי' מרגיש זה - וכפי שהורו לנו, אשר אפילו אם אין אנו מרגישים זה, עלינו להתייגע לידע שזהו תכלית המכוון: "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ", היינו, שיהודי באשר הוא אין לו לחפץ - ובנקודת נפשו **אכן אינו חפץ** - לא בגן-עדן התחתון, לא בגן-עדן העליון, לא בעולם האצילות, לא עולמות שלמעלה מאצילות, ולא כל הענינים שלמעלה מן הצמצום, ואפילו לא באור שלמעלה משייכות לזולתו, ואין הוא רוצה [כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר הבא להלן בכבי'] **אלא אותך בעצמך**...

[גם הבא להלן בקול בוכים] וזה נאמר על ידי יהודי **שידע והי'** - בעודו בחיים חייטו בעלמא דין - מהו גן-עדן התחתון, וידע והי' בגן-עדן העליון, והי' בעולם האצילות - להיותו נשמה חדשה משם - והי' גם למעלה מזה, וביודעו מהות הדבר, אף על פי כן אמר - והתכוון לזה בכל הפרטים - שאינו חפץ בכל ענינים אלו, אלא אותך בעצמותו.

והוא מסר לנו, בהתורה שלו, שזוהי המטרה שאלי' עלינו לילך.

[כאן נשתנה הקול והחל לדבר בקול נמוך] ובכן, על-זה אומרים, שלדעת עלינו לידע, שמשחרב בית המקדש, ובמילא בטל הסדר ד"תחת גפנו ותחת תאנתו" ברוחניות, ובמילא בטל הדבר גם בגשמיות -

הנה אזי עלינו לידע, שלא רק ש"בהדי כבשי דרחמנא"... ובמילא אין לו עריבות בזה; כי-אם, נותנים לו עריבות, שכן בשעה ש"גלו לאדום" [כל הבא להלן נאמר בקול נמוך ובקול בוכים] צריך לידע, אשר... הן-אמת ש"לית אתר פנוי מיני", אבל אעפ"כ, הדירה שבה נמצא - נמצא הוא דוקא באדום!

ואם רצוננו... "ליקה" אותו ולהתקשר עמו - הנה אמנם הסדר לזה צ"ל עבודת-התפלה ועבודת-התורה, אבל אעפ"כ, במה לוקחים אותו ומתאחדים עמו, והרי ענין זה אינו יתכן אלא ע"י "שכר מצוה מצוה", ע"י קיום רצון העליון... - הנה לזה ישנה דרך אחת בלבד: הענין דקיום מצוה מעשית בפועל ממש, בלי הבנה... ובלי השגה, ואפילו לא בתור ענין של סגולה, ומבלי עריבות ותענוג בזה...

ובשעה שמקיימים ענין כזה - אזי נעשים דבר אחד עם עצמות ומהות אין-סוף ברוך הוא.

.. ולכן אומרים, שכיון שרוצים אשר פלוני בן פלוני יגיע אל... עצמות ומהות, המצוי - משחרב ביהמ"ק - דוקא באדום - לכן אזי מזכים אותו בעבודה כזו... אשר בהבנה והשגה דנפש-הבהמית אינו רואה מעלתה:

ואפילו בהבנה... והשגה של נפש-האלקית - גם כן אינו יכול לראות מעלתה; ויתירה מזה - רואה הוא היפך הדבר...

חסיד בוער - ר' גרשון חנוביץ

סב הכלה, החסיד ר' גרשון חנוביץ זכה ללמוד בישיבות תומכי תמימים בפולין ובאמריקה במחיצת הרבי הריי"צ, כשבתווך הוא זוכה להינצל בדרך נס מציפורני הנאצים כשהוריו נשארים מאחור - הקים בית חסידי לתפארת והיה דוגמא לחסיד ירא שמים ולמדן בקהילתו. סקירה מיוחדת על החסיד שהפך את משרפות השואה למנוע בעירה פנימית.

המשפחה הייתה ידועה בין חסידים שהבריוח את הגבול כמקום מקלט. גם בדיסנה ודאקשיץ שהיו קרובות יותר לגבול היו קהילות אנ"ש, אולם הבורחים פחדו להתחבא מהם מחמת הקירבה היתירה אל הגבול, והמשיכו לגלובוקה שנחשבה למקום יותר בטוח.

עלקא, הייתה בת הזקונים של שמואל אברהם הלמן. אחיה, ר' חיים מאיר, התפרסם כמחבר הספר 'בית רבי'. גם אחיה השני, ר' משה היה רב מפורסם. בהתאם למשפחתה הייתה גם עלקא יהודיה חכמה. ר' איצ'ה דער מתמיד דיבר איתה בלימוד, ור' יוסף ווינברג סיפר שהיא נחשבה כ'למדנית'.

בני הזוג זכו לכתוב פעמים רבות לרבי, אם כי לא תמיד בשמם. באותה העת, רוב הנשים היהודיות וגם גברים רבים לא ידעו קרוא וכתוב. כאשר רצו לכתוב מכתב לרבי, פנו אל ר' בן ציון או אל מרת עלקא שכתבו עבורם את המכתבים.

ר' גרשון היה אחד מעשרה ילדים. בגיל צעיר, ר' גרשון למד מהמלמד המפורסם יוסי טישעס (שנפטר כאשר ר' גרשון היה בן 12). הנ"ך שלמד אצל ר' יוסי, נשאר איתו לאורך כל חייו. לאחר מכן אביו שלח אותו לדאקשיץ, כי הוא הרגיש שהמלמד שם יהיה טוב יותר.

הדרך מגלובאקע לדאקשיץ אינה כה ארוכה - סך הכל 30 ק"מ, אך בימים ההם בשל תנאי הדרך והכבישים המשובשים היא הייתה לוקחת חצי יום.

בדאקשיץ למד ר' גרשון עד גיל בר מצווה. 'חגיגת' בר המצווה שלו, הייתה בר מצווה 'טיפוסית', אבל ממש לא טיפוסית במובן של ימינו. בני משפחתו חלו בטיפוס והיו בהסגר, כך שלא יכלו להשתתף בשמחה.

החסיד ר' גרשון חנוביץ נולד בעיירה גלובאקא שבאיזור ויטבסק בסביבות חנוכה תרפ"א. העיירה הקטנה שכיום שייכת לבלארוס, ממקמת הייתה באותם שנים על יד גבול פולין רוסיה, והחליפה ידיים מדי כמה שנים בין הפולנים, הליטאים והרוסים. העיירה הייתה בעלת צביון יהודי מובהק - מרשם האוכלוסין מהשנה בה נולד, מדווח על 63 אחוז יהודים בין תושבי העיירה. העיירה מוזכרת כבר ברישומי ועד ארבע הארצות הידוע.

למרות שגלובאקא הייתה עיירה קטנה, שכנו בה משרדי הממשל האזוריים ובניגוד מוחלט לרוב כפרי האיזור, היה בה אפילו חשמל כבר. למרות זאת, העיירה עצמה, כבכל העיירות הייתה כפר ישן. היהודים הרבים גרו במרכזה כשעשירי העיירה חיו בוילות מסביב. בעיירה התקיים גם שוק גדול, אליו היו מגיעים מכפרי הסביבה.

בעיירה שנחשבה למעוז של הציונות הדתית, התקיימה קהילה חב"דית לא קטנה. ארבעה בתי כנסת חב"ד היו בעיירה שהתחלקו על פי שלוחות חב"ד השונות (ליאדי, סטראשלע וליובאוויטש). באחד מהם היה אפילו 'חדר שני עבור תפילת ה'עובדים'', סימן ההיכר לבית כנסת חב"ד. בעיר כיהנו שני רבנים, האחד ליטאי והשני חב"די.

הוריו של ר' גרשון היו ר' בן ציון ועלקא. ר' בן ציון היה שוחט מכובד. באותם ימים מעמדו של השוחט היה מכובד ורב השפעה כמו עמדתו של רב. את משרתו ירש ר' בן ציון מאביו ר' ישראל, שהיגר לעיירה מסלובודה (עיירה ברוסיה שהתגוררו בה חסידי קאפוסט רבים) ר' בן ציון היה ידוע גם כנציג של הרבי הריי"צ בעיירה.

שנים, כשהוא חוזר עליהם מילה במילה עם הניגון המיוחד שבהם אמר זאת הרבי.

ר' יחזקאל פייגין הרשה לו גם לבוא למנייני התפילה של הרבי ביתר קלות בשל הקשר המשפחתי עם הרמ"ל. בנו של ר' האצ"ה, היה בין חבריו הטובים באותם שנים. הוא זכה גם לשהות במחיצת חסידים כמו ר' איצ"ה דער מתמיד (שהיה גם קרוב משפחה) ולשמוע מהתוועדותיותיהם.

בערב סוכות ביקש ממנו ר' איצ"ה לעזור לו לאגוד את ארבעת המינים בסוכה, מכיון שהתקשה לעשות זאת בעצמו. כמתנה על העזרה למד איתו את המאמר 'ושאבתם מים' בלקוטי תורה. עד סוף ימיו היה לר' גרשון חיות מיוחדת במאמר הזה.

על החינוך החסידי והדרישות בישיבה, סיפר ר' גרשון לימים את האנקדוטה הבאה: באותם שנים היה אוהב ללמוד קצות, נתיבות ואבני נזר כליל שישי. פעם חלף לידו המשגיח ר' בער"ל קורניצער ושם לב כי הוא לומד נגלה. לאחר כמה דקות, חזר אליו לפתע והורה לו

לחזור מאמר בשבת. ההודעה היתה מאד קצרת מועד - בדרך כלל היו מודיעים לבחור הרבה קודם.

הסדר בישיבה היה כי היו מספר בחורים שאומרים מאמר, וכל אחד מהם היה אוסף לעצמו מנין באחד החדרים וחוזר בפניהם את המאמר. בין השומעים של ר' גרשון זיהה את ר' בער"ל קורניצער, שבא לוודא כי הוא יודע את המאמר למרות ההתראה הקצרה.

מה עושים עם כוס מים אחת?

לקראת סוף תרצ"ט, הופרה האוירה השלווה בישיבה הכפרית מקולות הפצצות המטוסים הגרמניים. הישיבה התפרקה מיידית. רבים מהבחורים הפולנים חזרו

אמו שלחה קוגל, ואביו שלח כסף על מנת לקנות קצת משקה ומזונות, וכך נחגגה בר המצווה בבית הכנסת בנוכחות מנין יהודים, ללא מתנות, ללא סעודת מצווה וללא שאר כל המאפיינים של בר מצווה מודרנית.

בתומכי תמימים באטווצק

כמה חודשים לאחר בר המצווה שלו נסע הביתה, ולאחר חג הפסח עזב לוילנה כדי ללמוד בישיבת ליובאוויטש ששכנה בבית כנסת מקומי. שמו מופיע ברשימת התלמידים בכיתה השנייה בכ"ה סיון תרצ"ו. מוריו היו הרב גוסטמן, הרב אושפאל ור' יהודה עבער.

שנה לאחר מכן, לקראת תשרי תרצ"ח, נסע לוורשה ומשם לאטווצק, כדי ללמוד בישיבת תומכי תמימים שליד חצר הרבי.

הרבי התגורר במרחק חצי קילומטר מהישיבה, שהייתה מורכבת מכמה מבנים כפריים. ר' גרשון התחיל ללמוד בכיתה הצעירה, שם לימדו אותו ר' יהודה עבער ור' ברוך פרידמן. לאחר מכן עבר לזאל, שם שמע שיעורים מר' דוד טייבלום (דוד ריקער), שלאחר מכן נתמנה לאדמו"ר מקוצק.

ר' גרשון למד באותם שנים עם הרבה חיות הן בנגלה והן בחסידות ופיתח קשר קרוב עם הרמ"ם והמשפיעים.

במשך כל תקופת לימודיו בוילנה ואטווצק לא חזר הבחור הצעיר לבקר את הוריו. מלבד העובדה שלא היה לו מאיפה לשלם את הוצאות הנסיעה, היתה לו גם סיבה טובה להישאר - דודו, הרמ"ל רודשטיין, היה מזכירו של הרבי וגר לידו. כאשר היה הרבי אוכל את סעודות החגים עם מנין חסידים, זכה גרשון למה שלא זכו חסידים רבים ובזכות דודו נכנס אל הסעודות. כליל הסדר היה חוזר דברי תורה ששמע מהרבי באותם

ר' חיים עוזר גרודזנסקי שהיה ממונה על ועד ההצלה בוילנה, סייע לקיומה של הישיבה באותם חדשים. כאשר הגיע חג הפסח, הוא סייע להם לקנות סט כלים (סירים וצלחות) חדשים, מתוך כבוד למנהג חב"ד שלא להכשיר כלי חמץ לחג הפסח. כאשר נפטר ר' חיים עוזר, שמרו על גופתו הפליטים, ובתוכם בחורי ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש.

מכיון שבא ממשפחה של שוחטים, והכיר את המושגים והעבודה. למרות שלא היה מקובל שבחורים צעירים ילמדו הלכות שחיטה, החל ללמוד הלכות אלו בזמנו הפנוי עם יהודי מבוגר. בוילנה, הוא החל ללמוד את ההלכות במלוא המרץ ביחד עם ר' יוסף וינברג. כאשר דיווח על כך ר' יהושע אייזיק לרבי, השיב הרבי הקודם במענה מי"ז מנחם אב: "נכון מאד לימוד שחיטה של מר יוסף ומר גרשון שיחי".

אוד מוצל מאש

בתש"א, החמיר מצבם של היהודים בוילנה. הגטו היהודי שם עמד בפני סכנת הכחדה, מה שאכן התרחש בחודשים שלאחר מכן. באורח פלא, גילה ר' גרשון כי

בקובנה, ניתן לקבל אשרת מעבר ליפן - למרות שיפן הייתה בעלת בריתם הרשמית של הנאצים. קונסול יפן בקובנה, מר סוגיהארה, היה חסיד אומות העולם אמיתי. הוא זייף אלפי אשרות מעבר שאפשרו ליהודים רבים להימלט מיפן. מספרי האשרות שאותם השיג, מגלות את הנס: אשרה מספר 1785 לעצמו, אשרה מספר 1836 לאחותו פרומא, אשרה מספר 1841 לאחיו שמואל אברהם, ואשרה מספר 2027 לאחיו ישראל. האשרה האחרונה נשאה את המספר 2139.

אלפיים אשרות הונפקו, אולם הראש היהודי המשיך לעבוד ועל פי ההערכות למעלה מעשרת אלפים יהודים יצאו. השיטה הייתה להפוך כל אשרה לויזה

לביתם. חמשת הבחורים האמריקאים שרק הגיעו, חזרו ליבשת החדשה בהקדם האפשרי. גרשון, הלך לצידם של הסוס והעגלה שנשאו את חפציו של הרבי לוורשה, שם אמר הרבי לבחורים לעלות צפונה, ור' גרשון החל במסע לעבר הצפון.

הגרמנים שכבר כבשו את פולין, החלו לאכוף את הדיקטטורה שלהם בכל מקום. באחת ממסעותיו היה נעול ר' גרשון ביחד עם יהודים רבים במשך יומיים בכנסייה, כשהם רעבים ללחם וצמאים למים. לבסוף, הגרמנים ימח שמם נתנו לכל אדם כוס מים אחת. ר' גרשון לקח את כוס המים שהוקצתה לו, והשתמש בחציה לנטילת ידיים...

בנדודיו, היה לר' גרשון בכיסו אוצר יקר מכל יקר:

עוגיה שקיבל מדודתו לפני שיצא לדרך. הוא רצה לאכול ממנה, אך יהודי מבוגר פנה אליו והפציר בו שיתן לו מעט. הוא נתן לו חתיכה מהעוגיה, ואז ביקש יהודי עבור ילדיו הקטנים שהיו שם. ר' גרשון חילק חלק קטן לכל ילד, ולבסוף, כאשר נשאר לו עצמו רק חלק קטנטן שאותו רצה לאכול, לא יכל

להרשות זאת לעצמו כאשר לידו ילדים גוועים ברעב, והוא מסר גם את החלקיק האחרון לאחד הילדים.

לאחר מכן ניסה ר' גרשון להתחמק מהחיילים הגרמנים. הוא הצליח להגיע לעיירה דרויה, שם כיהן דודו כרב והוא עזר לו למצוא משהו שיכריח אותו מעבר לנהר הדווינה הסמוך.

לאחר הפסקה קצרה בבית הוריו בגלובאקע, המשיך ר' גרשון את מסכת נדודיו, והגיע לוילנה שם התקבצו פליטי ליובאוויטש והקימו מחדש את הישיבה בבית הכנסת שבו הייתה ממוקמת לפני המלחמה בראשות ר' יהושע אייזיק ברוך.

כאשר דאג לה למזון ותרופות מתאימות, והיא הייתה אסירת תודה לו על כך.

מכיון ולא היה בישיבה בזמן מחלתו לא קיבל אחיו את קצבת המזון הזעומה. גרשון השיג עבורו כסף, על מנת שיוכל לקנות אוכל ולהתקיים. כך עשה גם עבור אחותו שלא הייתה עדיין נשואה.

הסיוע לפרומא לא הסתכם רק בכסף: גרשון סייע לה למצוא שידוך. מכיון שבחורי ליובאוויטש היו יחסית צעירים ובחורי מיר היו יותר מבוגרים, השידוך נעשה עם ר' מיכל בירנבוים, תלמיד ישיבת מיר, ולימים משגיח במתיבתא 'תפארת ירושלים'. סעודת החתונה התקיימה בכיתו של משגיח ישיבת מיר, ר' יחזקאל לוינשטיין, וגרשון כובד לומר דברי תורה בסעודת שבע הברכות. בכלל, באותם ימים אפורים, הקשר בין בחורי שתי הישיבות היה קשר ידידותי מאד.

במהלך ימי המלחמה, המידע שהתקבל בשנחאי היה מוגבל מאוד. לאחר המלחמה, גרשון כתב לחברים ובני משפחה וביקש שוב ושוב מידע על הוריו. בסופו של דבר הוא הבין שהם נרצחו בסביבות י"ט מנחם אב תש"ב על ידי הגרמנים ימח שמם.

הרבי יוצא ידי חובה

לאחר המלחמה, ר' גרשון בא לאמריקה בלי רוב בני משפחתו והתחיל חיים חדשים בעצמו. למרות שבמשך שנים לא היה מסוגל להתמודד עם הזכרונות מ'שם', את הסבל והכאב של השואה, הצליח ר' גרשון למנף לכח אישי אדיר. הוא חי את חיי בלי תירוצים, מנסה להשיג כמה שהוא יכול. היה לו מעין מנוע פנימי, אולי כדי לפצות על האובדן העצום של הדור הקודם.

הרבי הריי"צ שלח את הרב ויינברג לקבל את פני הבאים בס. פרנסיסקו, כמו גם משלחת גדולה שקיבלה אותם בתחנת הרכבת בניו יורק. בין הבאים היה גם ר' יוחנן גורדון שהיה ידיד המשפחה מדוקשיץ, עיירה

משפחתית. ר' גרשון הצליח להגיע בדרך התחתית להוריו והציע להם להצטרף לנסיעה לקובה שביפן, אולם הם היו מפוחדים מדי בשביל להצטרף לנסיעה כזו. הוא נטל מביתו של הוריו ספר 'פתחי תשובה' ממנו למד, ספר תורה (שהוחרם אחר כך בגבול הרוסי) ואת מכונת הכתיבה הישנה ששימשה להדפסת מאמרי הרבי. המכונה שרדה והגיעה עימו לניו יורק.

בב' שבט תש"א הגיע ר' גרשון ברכבת לוולדיוסטוק ומשם עלה על האוניה לקובה שביפן, שם הצטרף ללימודים בישיבת תומכי תמימים שנפתחה מיד במקום. לאחר מספר חודשים גורשו תלמידי הישיבה ור' גרשון עבר עם הישיבה לשנחאי, שם המשיך ללמוד בשקידה והתמדה למרות הקשיים הגשמיים שהעיקו על תלמידי הישיבה. הוא הצטיין בלימודיו, והרב מאיר אשכנזי, שכיהן כרבה של הקהילה בשנחאי, בחן אותו ונתן לו תעודת סמיכה.

בזמן שהותו בשנחאי, תפקד בחור הצעיר כמו אב ואם לאחיו שנשארו ללא הוריהם וללא קרובי משפחה אחרים, לאחר שגם הדודים שקיבלו את אשרות הנסיעה ליפן, קיבלו אשרות כניסה לארצות הברית והפליגו לס. פרנסיסקו שבחוף המערבי. גם חב"ד קיבלה תשע ויזות באותה תקופה, אולם ויזות אלו נמסרו לבחורים הותיקים

יותר, והם נשלחו בהוראת הרבי להקים את ישיבת תומכי תמימים במונטריאול.

כאשר לקה אחיו במחלת עיניים ור' גרשון עבד קשה מאד מול רופאים ובתי רפואה על מנת להביא מזור לאחיו. בידו סייעו כמה ממנהיגי היהדות במקום, כמו האדמו"ר מאמשינוב שצעד עימו דרך ארוכה על מנת לוודא שהחולה יאכל ביום כיפור, או הרבנית קוטלר (אשתו של ר' שניאור קוטלר) שתרגמה עבורם את דברי הרופאים. ר' גרשון גמל לה לאחר מכן, בעת שלקתה במחלה באניה לעבר חופי ארצות הברית,

מוציא [= מכיון שאתה שואל, זה סימן שזה דבר חביב אצלך. על דבר חביב אתה יכול לעשות שהחיינו. בחתונתי לא עשיתי, מכיון שהרבי לא הורה לי, ברוך שהחיינו ותוציא גם אותי]."

תורה, עבודה וגמילות חסדים

כמה שנים לאחר החתונה, ר' גרשון רכש את הבית הראשון שלו ברחוב פרזידנט, סמוך לשדרת פרנקלין. הוא סייע לדודו לבנות את המקווה שבבית הכנסת הסמוך, ולמחייתו עסק במלאכת השחיטה.

ר' גרשון ולא היה בעלי הכנסת אורחים. הוא גם עסק באחד הגמ"חים הראשונים בליובאוויטש, ביחד עם ידידו ר' יוחנן גורדון ומאוחר יותר עם יבלחט"א ר' שמעון גולדמן. הוא פשוט נהנה לעשות טובה ליהודי.

ר' גרשון נהג לקום מוקדם מאוד בכל בוקר, לפני שעזב את ביתו ויצא לשחיטה (בסביבות 5:00) הוא היה חוזר על הלכות שחיטה. גם בימים החופשיים שלו היה קם מוקדם על מנת ללמוד דברים אחרים, מנהג אותו המשיך גם לאחר שהפסיק לעבוד ויצא לפנסיה. השעות המוקדמות של הבוקר היו השעות הטובות ביותר עבורו ללמידה.

ר' גרשון היה יהודי "יודע ספר" שלמד כל חייו. מכיון וזכה ל"אשת חיל" שדחפה אותו ללמוד תורה, הייתה לו חברותא בגמרא באמצע היום ועוד שיעור בערב.

הוא עבר על הש"ס מספר פעמים. הוא למד תורה אור וליקוטי תורה באופן קבוע. הוא זכר הרבה מהתנ"ך מילה במילה מהגירסא דינקותא, תמיד נהנה מסברא טובה או חידוש למדני עמוק. ר' גרשון היה קרוב מאד לרבנים חשובים וביניהם רבה של שכונת קראון הייטס, הרב זלמן שמעון דווארקין, לרב משה דובער ריבקין, לרב טייץ, ולאדמו"רים מצעהלים, באבוב ונובוניסק.

הסמוכה לעירית הולדתו של ר' גרשון. כאשר ראה את ידידו רץ לחבק אותו, אך ר' גרשון בצניעותו לא הבין מה ה'ביג דיל' שהוא עושה ממנו...

מיד עם הגיעו לניו יורק נרשם לישיבה ב-770. בשנים הראשונות ללימודיו בישיבה יצא פעמים רבות להתרים עבור הישיבה. הוא התברך בכושר נאום, אותו ניצל כאשר דיבר פעמים רבות בבתי כנסת שונים על החשיבות של חינוך יהודי וחיים יהודיים. הוא התחיל לעבוד בשחיטה ברוק איילנד, אילינוי ובמקומות אחרים.

עם חלוף השנים הוא החל להקדיש יותר זמן לשידוכים. ביהדות ארצות הברית של אחרי המלחמה הוא היה מקרה די נדיר - לא היו אז בחורים רבים דתיים בעלי זקן מלא. הוא רצה בחורה חרדית וממשפחה טובה, ואכן זכה והשתדך עם לאה.

החתונה התקיימה בי"א כסלו תשי"א. מכיון שהיה באמצע שנת האבל על הרבי הרי"צ, הרבי מלך המשיח לא השתתף בשמחת הנישואין, אך בהתוועדות בשבת ה'אופרוף', פתח הרבי ודיבר שיחה שלמה על העליה לתורה של חתן בשבת, ולמד הוראה מהמסופר בפרשת השבוע על

האבנים שהקיף בהם יעקב את ראשו לכל יהודי היוצא מתומכי תמימים לעולם, אשר הוא צריך לתוספת שמירה לקראת האתגרים העומדים בפניו.

בבוקר שלאחר החתונה, נכנס ר' גרשון ל-770 לתפילת שחרית, ולא ידע האם לברך 'שהחיינו' על הטלית או לא. הוא ניגש לשאול את ר' שמואל לויטין, שהציע לו לשאול את הרבי שמגיע עוד מעט. כאשר הגיע הרבי ושמע את השאלה, ענה לו: "וויבאלד אז דו פרעגסט, איז א סימן אז ביי דיר איז עס דבר חביב. אויף א דבר חביב קענסטו מאכן שהחיינו. בא מיין חתונה האב איך ניט געמאכט, ווייל דער רבי האט מיר ניט געהייסן, איז מאך א שהחיינו און זיי מיר אויך

באחת הפעמים הוזמן ר' גרשון לדבר בקמפוס גדול בבולדר שבקולורדו, שם מכהנת כשליחה בתו, הגברת שיינר, ביחד עם בנו של מר סוגיהרה. 800 איש נכחו בהרצאה, שבה הודה ר' גרשון באופן ציבורי למר סוגיהרה הצעיר שאביו היה שליח ההשגחה העליונה להציל אותו ואת משפחתו מעמק הבכא, ואז החלו להציף אותו הזכרונות. הוא דיבר ברגש על מה שעברו יהודי אירופה, והשפיע כה חזק על הקהל, שעבור רבים מהם היה זה נקודת המפנה שהביאה לשיבתם ליהדות.

יראת השמים הייתה חלק בלתי נפרד ממנו גם ברגעים הקשים ביותר. אחד השכנים שהיה מהראשונים לפגוש בו לאחר השבץ שקיבל, ראה אותו שוכב על הרצפה כשידו אוחזת בכיפה לבל תישמט מראשו.

ר' גרשון נפטר בכ' מנחם אב תשע"ג. השאיר אחריו את ילדיו: מרת עלקא אלבאום מבורו פארק, ר' משה חנוביץ ממונטריאול, מרת שיפרא קאהל מבורו פארק, ר' בן ציון חנוביץ שליח הרבי במונטיסעלא, מרת אסתר פישמן מבורו פארק, מרת סימא שטרוקס, שליחה בסוריי שבקולומביה הבריטית, ר' ישראל חנוביץ ממונסי ומרת חנה שיינר, שליחה בבולדר, בקולורדו.

מוכן להוראה

כאשר הוציא הרבי את ספרי המאמרים ת"ש - תשי"א, הרבי דרש כל הזמן תוצאות מהירות מאד, והעורכים עבדו ללא הפסקה על מנת להספיק לעמוד בקצב. ר' משה לייב רודשטיין, שראה את הנולד, הכין כבר את ספר המאמרים תרצ"ט ושמר אותו אצלו. חלק מהמאמרים, נדפסו מהעותק שנשמר אצל ר' שמואל אברהם חנוביץ, אחיו של ר' גרשון שכבר נפטר, ונמסרו לרבי אחר כך.

הרבי לא ביקש להכין את הספר, עד אמצע השלושים של הרמ"ל, והמזכיר אמר לרבי שרודשטיין כבר הכין את הספר. הרבי שאל אצל מי הוא נמצא, ומכיון שהספר היה אצל ר' גרשון הוא זכה להיכנס ליחידות ולמסור את הספר. הרבי איחל באותו מעמד כי לרמ"ל זאל האבן א ליכטיקען גן עדן."

במיוחד נהנה כאשר היה בוחן את ילדיו ונכדיו, או מדבר עימם בלימוד. הוא כל הזמן ניסה להוסיף להם 'געשמאק' וחיות בלימוד, ותמיד היה עוקב מקרוב אחר התקדמותם בלימוד התורה.

תמיד נשאר הרחק ממחלוקות. אם החל ויכוח על הפוליטיקה הקהילתית, דאג להישאר רחוק מהדיון. היה מכובד על ידי חבריו ועמיתיו, וידוע כיהודי ישר, פשוט, טוב לב, אכפתי וירא שמים. תכונות אלו והכבוד ההדדי שנתן לכל אחד, יצרו קשרים בינו לבין יהודים מחוגים שונים ביהדות החרדית ואף מכאלו שעשו את צעדיהם הראשונים בה. כמה פעמים התבקש לחזור חסידות בבתי כנסת של חוגים שונים.

ר' גרשון היה תמיד יהודי אחראי מאד מבחינה פיננסית. הוא אף פעם לא רצה לקחת שום דבר מאף אחד אחר. את משפחתו חייב לחיות חיים פשוטים, כדי לחיות במסגרת האמצעים שהיו להם. בשלב מסויים בחייו, ר' גרשון התעסק במשך כמה שנים במכירת ביטוח וקרנות נאמנות. בתקופה זו חלק מלקוחותיו הפסידו כסף על ההשקעה. ר' גרשון לקח על עצמו מספר פעמים עבודות נוספות במטרה להחזיר את כספי לקוחותיו.

בתחום זה התגלתה לא פעם אהבת ישראל הטבועה בו. פעם פנה אליו יהודי שאך הגיע מארץ ישראל ולא היה לו ביטוח רפואי מתאים וסיפר לו כי גילו אצלו בעיה רצינית ברגל והוא צריך לעבור כפי הנראה ניתוח. ר' גרשון יצא מגדרו על מנת לסייע לו לפגוש את הרופאים הטובים ביותר בתחום, ולעבור את הטיפול בהצלחה.

נאום מרגש

כפי שכבר הוזכר לר' גרשון היה חוש נאום יוצא מן הכלל, והוא היה מנצל אותו פעמים רבות לחזק יהודים ביראת שמים. הוא נהג לתאר את הבית היהודי הישן ולספר סיפורי צדיקים ששמע מחסידים מדורות קודמים. בנאומיו הוא שאב את השומעים לעולם אחר, למציאות שאיננה עוד. יהודים רבים התעוררו מהדרשות אותם נשא. הוא לא תבע מאנשים, אבל הסיפורים שסיפר היו כמו פנסים שהאירו את הדרך העולה בית קל.

housekeeping instincts, his receptivity, his ability to learn from others — all these inner thrusts can be mobilized and directed toward the goals of *Hakhel*.

A *yeshivah* student can muster and consolidate all his positive potentials — his fortitude, his emotive attributes, his desire for inner order, his thirst for knowledge — and inspire them all with a renewed and productive awe of G-d.

In this way the ideal of *Hakhel* can direct a man to bring his microcosm in touch with its intrinsic sanctity, recharging his determination to heed the words of the King, the Holy One, blessed be He.

ON A COMMUNAL LEVEL

The goal of *Hakhel* imposes a weighty responsibility on Jewish communal organizations. For the true role of every Jewish organization is to bring together individuals who share some common outlook. Thus, bodies serving G-d-fearing Jews should seek ways of encouraging the shared endeavors of their members or students in the observance of Torah and *mitzvos*. Reciprocally, encouragement of this nature will of course upgrade the sense of responsibility that members will develop towards their organization.

Every Jewish congregation, association, federation and institution — and certainly every *yeshivah*, *cheder*, *Talmud Torah*, kindergarten, and every other educational framework — would be well advised to lead the way in the *Hakhel* project proposed above. Gathering together from time to time — say, once a month — to study Torah, give *tzedakah* and pray in unison will also enable them to reach out to

parents, relatives, friends and acquaintances, and include them all in activities which will foster the awe of G-d, and Jewish unity.

In addition, teachers may seek to encourage their students to organize themselves into groups for the periodic study of particular areas of Torah literature.

FROM RESOLVE TO REALITY

Positive resolutions are strengthened by being recorded in writing. Moreover, seeing the recorded commitment of one's friends generates widening circles of enthusiasm.

It is therefore recommended that in each congregation, educational institution or association, cards should be printed for distribution among all their members and students. Anyone who undertakes to organize or attend a *Hakhel* project can then jot down his first name and his mother's name, his address and telephone number, and his commitment to work for the ideals of *Hakhel*. It should be understood that people filling out such cards implicitly give permission that they be contacted from time to time with regard to the progress of their local projects and with offers of help with educational materials, for example, if needed.

Jewish organizations will no doubt lose no time in mobilizing this effort. It would then be advisable for individual groups to combine with others so as to create an overall body with a broadly-based sense of solidarity, and with centralized listing and effective publicity. Newspaper advertisements could include mail-in coupons.

Since the purpose of *Hakhel* is not the assembly in itself, but rather the heightened awe of G-d that results from it thereafter, the whole of that year is permeated with the spirit of *Hakhel*.

A CALL TO ACTION

The opportunity beckons for everyone to be involved in the spiritual *mitzvah* of *Hakhel* at all times, in all places. Today, too, every Jew is obligated to disseminate *Yiddishkeit* by gathering together fellow Jews and teaching them Torah and the awe of G-d. And this must of course be done in a spirit of true *ahavas Yisrael* and Jewish unity.

Such initiatives are most appropriate in the year of *Hakhel*, when the potential for their success is great, because at this time we are granted additional powers from Above. The spiritual dynamics of the days of old are then not only *recalled* in their season; they are also *brought into being*.

Active involvement in *Hakhel* in our times is not merely a matter of remembrance — and for this reason we find that the Jewish leaders of past generations did not organize *Hakhel* gatherings after *Shemittah*. Rather, we are speaking of the intrinsic, spiritual spark of *Hakhel*, which today, too, must be fanned in the spiritual sanctuary within every Jew.

Experience has shown that people are enthusiastic when they are told how in Temple times the coming year would be a *Hakhel* year. Furthermore, in the spiritual sense one can fulfill the *mitzvah* now, too, by attending a *Hakhel* gathering which will encourage its participants to stand in awe

of their Maker and which will foster Jewish unity.

THE HAKHEL PLAN

At opportune times and on auspicious days, such as *Shabbos* and festivals, assemblies should be convened in an atmosphere of sanctity to motivate Jewish unity and the awe of Heaven, by means of collective endeavors in Torah study, charity and prayer.

Every individual who fits the role of "king" in his/her sphere of influence — a spiritual leader, *mashpia*, educator, parent, and so on — and in fact anyone who can generate a positive reaction in his fellow Jews, whether relatives or friends, should utilize such opportunities to foster the goals of *Hakhel*.

At such gatherings Torah should be taught with diligence and sincerity, so that it will leave a lasting impression on people's daily lives from this *Hakhel* year to the next. An appropriate time to initiate these joyous gatherings would be the festival of Sukkos, the Season of our Rejoicing, and they could then be continued at least once a month throughout the year of *Hakhel*.

HARMONIZING THE VOICES WITHIN

Just as individual Jews can be brought together to form cohesive communities, every individual can organize his own personal *Hakhel* — by marshaling and harmonizing all the diverse faculties within his own spiritual personality. He can gather together the man, woman and child within himself and instill in them the fear of G-d. An individual's leadership qualities, his

HAKHEL IN OUR TIMES

The eternity of the Torah leaps over the bounds of time and place. Hence, even those *mitzvos* that are assigned exclusively to *Kohanim* and Levites, or that are restricted to the Temple precincts, also have a spiritual content which may be applied at all times, by all Jews.

Chassidus explains that every *mitzvah* exists at three levels — thought, speech and action. Thus, when a particular *mitzvah* cannot be carried out physically in action, it may still be fulfilled in the dimension of speech or thought. Our daily prayers, for example, were instituted to substitute for the sacrifices. In the words of the prophet, "We will render the prayer of our lips in place of the sacrifice of bullocks." For prayer, which the Sages term "the service of the heart," is a corresponding form of Divine service, except that it is fulfilled in speech and thought.

Likewise, the Sages teach that when one studies the laws relating to a sacrifice, this is considered as if he had actually offered the sacrifice, except that this *mitzvah*, too, is fulfilled in the dimensions of speech and thought.

The commandment of *Hakhel* is singled out in *Sefer HaChinuch (Mitzvah 612)* as "a strong pillar and [source of] great honor for our religion." True, its physical observance is suspended for the duration of the present exile, but its spiritual content applies at all times and at all places.

Moreover, whereas all the commandments are comprised of the revealed and the hidden, only the physical aspect of the *mitzvah* is usually revealed,

while its inner meaning remains esoteric. *Hakhel* however, is explicitly intended to arouse an awe of G-d — and awe knows no bounds of time or place.

In the days when the *Beis HaMikdash* stood, the *Hakhel* assembly took place in its courtyard. We have recently had occasion to speak about the Torah's command to build a Sanctuary, which our Sages have understood as including the obligation that every individual Jew and Jewess construct a mini-sanctuary within himself or herself. Moreover, people have recently been urged to sanctify their homes and environments as mini-sanctuaries where the Divine Presence may come to dwell.

Now, as we speak of the commandment to muster the Jewish people in the Sanctuary for the assembly of *Hakhel*, these two concepts — the personal sanctuary and the environmental sanctuary — invigorate each other: every Jew should endeavor to muster a mini-*Hakhel* within himself and within his environment.

THE HAKHEL YEAR

Though the historic *Hakhel* was observed on one day in the holiday of Sukkos, the concept applies *throughout* the year, and the entire year is known as the *Hakhel* year.

Likewise with the jubilee (*Yovel*) that was celebrated every fifty years, when bondmen returned to the freedom of their homes and fields were restored to their original owners. The *Yovel* year is so called even though it centered around one high moment — the sounding of the *Shofar* on Yom Kippur.

children — fused them into one united community. And one prominent factor that unified them was the fact that *Hakhel* inspired an awe of G-d.

As far as the knowledge and comprehension of the Torah are concerned, there are Jews of all levels. When we speak of awe, however, all Jews are on the same humble level. Awe brings about self-nullification: as people of different levels become increasingly aware of the awesome presence of G-d, they become less preoccupied with their own individual worth and relative status.

This was the degree of awe that the revelation of Divinity at Sinai engendered. Echoing this experience, the goal of the *Hakhel* assembly was not so much to increase knowledge as to nurture the awe and fear of Heaven. And, just as at Sinai, this awe dwarfed the people's preoccupations with their individual differences and relative worth, and brought together all levels and all types of Jews.

At the *Hakhel* assembly the Torah was not read to the people by members of the *Sanhedrin*, who would normally be responsible to teach them. It was read out by the king, for it is the *fear* of G-d that is taught at *Hakhel*, and only the king, before whom the people stand in awe and fear, can bring them to sincere submission. Besides, since the king is the "heart of the congregation of Israel," it is he who welds them into a cohesive unit, imbuing them with a fear of G-d and the acceptance of the yoke of Heaven.

HAKHEL FOLLOWS THE SHEMITAH YEAR

It now becomes obvious why the *Hakhel* assembly always followed the year of *Shemita*. During *Shemita*, which was a *Shabbos* year — a year of rest — all agricultural work was suspended. In this way the fallow year proclaimed G-d's sole sovereignty over all existence — man rested, the earth rested, and the produce of the earth was ownerless. This relinquishment of mortal self-assertion in the *Shemita* year expressed the people's awe of G-d, as a foretaste of the awe which they were soon to experience at the *Hakhel* assembly.

Indeed, we find that the year following *Shemita* is referred to as coming "at the end of seven years" and not "in the eighth year," thus highlighting the connection between the year of *Shemita* and the year of *Hakhel*.

During the year of *Shemita* the people could devote themselves to spiritual pursuits. Even field workers, when given the opportunity to be free during *Shemita*, "will be awakened to seek G-d." And indeed, the *Shemita* year enabled the people at large to devote increased time and attention to their Divine service, whether through Torah study, through prayer, or through the observance of the commandments. And the upgraded closeness to G-d, which they now shared with all their contemporaries, in turn intensified their sense of unity as His people.

The *Shemita* year thus served as a fitting preparation for the awe and unity which the mass pilgrimage of *Hakhel* aroused.

Today, too, that message can be passed on by everyone.

WHAT IS THE MITZVAH OF HAKHEL?

Rambam defines it in these words:

It is a positive commandment to assemble the entire Jewish people, men, women, and children, after the close of every *Shemithah* year, when they have gone up [to Jerusalem] to make the pilgrimage, and in their hearing to read passages from the Torah that will vitalize their observance of the commandments and fortify them in the true religion. As it is written, "At the end of every seven years, at the appointed time of the *Shemithah* year, in the festival of Sukkos, when all Israel have come to appear [before the L-rd your G-d in the place which He shall choose, you shall read this Torah before all of Israel and in their hearing]. Assemble the people, the men and the women and the little ones, and your stranger who is within your gates..."

Rambam further explains the details:

When did they read? At the close of the first festive day of the Festival of Sukkos, which is the beginning of the intermediate, semi-festive days of the festival, in the eighth year.

It is the king who reads in their hearing; and the reading took place in the Court of the Women....

How does he read? Trumpets are sounded throughout Yerushalayim to assemble the people and a large dais of wood is brought and set up in the middle of the Court of the Women. The king ascends and sits there so that they may hear his reading...

This *mitzvah* was observed only while the *Beis HaMikdash* stood and "the Jewish people dwelled upon their land." With the Destruction and the exile, it fell into disuse.

ONE GOAL

The goal of this assembly was to inspire all those present with an awe of G-d. The Torah states this explicitly:

...so that they will hear, and learn to stand in awe of the L-rd your G-d, and vigilantly observe all the words of this Torah. And their children who do not know will hear, and will learn to stand in awe of the L-rd your G-d, as long as you live in the land...

Likewise *Rambam* explains:

As for proselytes who are not knowledgeable, they must ready their hearts and alert their ears to listen with dread and awe and with trembling joy, as on the day that [the Torah] was given on Sinai. Even great scholars who know the entire Torah must listen with the utmost devout attention..., for Scripture ordained [this reading] solely for the strengthening of true religion.

The intent of that memorable gathering, as *Rambam* goes on to say, was that every man, woman and child, every proselyte and every scholar present — regard himself as though the Torah had been commanded to him at that moment, and as though he now heard it from the mouth of the Almighty, for the king is an ambassador to proclaim the words of G-d.

JEWISH UNITY

In addition, this massive assembly of all the Jewish people — men, women and

THE YEAR OF HAKHEL THEN AND NOW

In ancient times, when the *Beis HaMikdash* stood atop the Temple Mount, the Jewish people would converge on Jerusalem once every seven years to fulfill the *mitzvah* of *Hakhel*. There, as the king read out selected passages of the Torah, they would all relive the experience of the Giving of the Torah at Sinai. They were then ready to return to their homes, having revitalized their reverence for the Giver of the Torah.

Eventually, however, the *Beis HaMikdash* was destroyed. Over 1900 years passed by, and even in observant circles the *mitzvah* of *Hakhel* was spoken about very little.

Then, in the year 5741 (1980), *Hakhel* sprang into life. That year, for the first time, the Rebbe delivered a *sichah* after *Maariv* every evening of Sukkos. Drawing on the wellsprings of *Chassidus*, the Rebbe explained what makes Sukkos the Season of our Rejoicing. As soon as that talk was over, night after night, all the chassidim present went outside and danced with gusto in the streets of Crown Heights. This sequence became an annual custom.

With the approach of Sukkos seven years later, in the year 5748 (1987), the theme of *Hakhel* appeared prominently in many of the Rebbe's talks and letters. In response, in excited anticipation of Sukkos, an even greater number of chassidim than usual, from all around the world, decided to spend the month of Tishrei at "770."

During that period, predictably, the Rebbe demanded action. Specifically, he urged his listeners to learn a lesson from the *mitzvah* of *Hakhel* — to reach out to their fellow Jews and assemble them in appropriate settings to teach them Torah and instill in them an awe of G-d. The directives the Rebbe issued on those occasions were summarized and published in 5748, and were edited afresh for publication in the present essay.

A TASTE OF SINAI

In ancient times, when the *Beis HaMikdash* stood atop the Temple Mount, the Jewish people would converge on Jerusalem once every seven years — in addition to the three pilgrim festivals of every year — to fulfill the *mitzvah* of *Hakhel*. There, as the king read out selected passages of the Torah, they would all relive the experience of the Giving of the Torah at

Sinai. They were then ready to return to their homes, having revitalized their reverence for the Giver of the Torah.

The Torah is eternal. Thus, even when the physical frame of the *Beis HaMikdash* is no longer visible on the Temple Mount, the spiritual message of the *Hakhel* assemblage continues eternally to inspire Jews everywhere.

of people but the stories that he told were like lanterns that illuminated the way.

One time, he was invited to speak at a big campus in Boulder, Colorado where his daughter, Mrs. Scheiner, is a shlucha. 800 people were present when he thanked the son of Mr. Sugihara who had saved him and his family. He emotionally told about what European Jewry went through. He made such a powerful impression on the audience that for many of them this was the turning point that led to their return to Judaism.

Yiras Shamayim was an inseparable part of him even in the hardest moments. One of his neighbors who was the first to discover him after he had his stroke saw him lying on the floor with his hand holding his yarmulke so that it wouldn't fall off.

R' Gershon Chanowitz passed away on 2 Av 5773/2013 at the age of 91. His children are: Mrs. Elki Elbaum of Boro Park, R' Moshe of Montreal, Mrs. Shifi Kohl of Boro Park, R' Bentzion, shliach in Monticello, Mrs. Esti Fishman of Boro Park,

Mrs. Simi Schtroks, shlucha in Surrey, BC, R' Sruli Chanowitz of Monsey, and Mrs. Chani Scheiner, shlucha in Boulder, Colorado.

HE HAD FORESIGHT

When the Rebbe published the sifrei maamarim 5700-5711, he kept demanding speedy work. The editors worked nonstop in order to keep up the pace. In light of that, R' Moshe Leib Rodstein, thinking ahead, had already prepared the Seifer HaMaamarim 5699. Some of the maamarim were printed from a copy preserved by R' Shmuel Avrohom Chanowitz, R' Gershon's brother who had died.

The Rebbe did not ask that it be printed until the middle of the Shloshim of R' Moshe Leib and the secretary told the Rebbe that R' Rodstein had already prepared it. The Rebbe asked where it was and since R' Gershon had it, he was given a yechidus in order to give it to the Rebbe. The Rebbe said that R' Moshe Leib should have a luminous Gan Eden.

uncle build a mikva in the nearby shul and worked as a shochet.

Gershon and Leah opened their home to guests. He was also involved in one of the first gemachs in Lubavitch together with his friend Yochanan Gordon and later with Shimon Goldman.

R' Gershon rose very early every morning. Before leaving the house and going to sh'chita (around 5:00) he would review the laws of sh'chita. Even on his days off, he would get up early to learn other things, a practice he continued even after he retired. The early morning hours were the best time for him to learn.

R' Gershon learned all his life. Since he had an "eishes chayil" who pushed him to learn, he had a chavrusa for Gemara in the middle of the day and another shiur in the evening. He went through Shas a number of times. He learned Torah Ohr and Likkutei Torah regularly. He remembered a lot of Tanach by heart from his youth and always enjoyed a good svara or deep, learned chiddush. He was very close with distinguished rabbanim including the rav of Crown Heights, R' Zalman Shimon Dworkin, R' Berel Rivkin, R' Teitz, and the Admurim of Tzeilim, Bobov, and Novominsk.

He particularly enjoyed testing his children and grandchildren and talking to them in learning. He always tried to add to their geshmak and chayus in learning and would closely follow their progress in learning.

He stayed far away from disputes. If an argument began relating to community politics, he stayed out of the discussion. He was respected by his friends and peers and was known as a straight person, simple, goodhearted, someone who cared, and a yerei Shamayim. These characteristics and the respect he gave everyone enabled him to make connections with Jews from other religious groups. He was even asked to review Chassidus in shuls of other groups.

He was very responsible financially and never took anything from anyone. He taught his family to live simply and to live within their means. At a certain point in his life he was involved for a number of years in selling insurance and mutual funds. Some of his customers lost money from their investment so R' Gershon took on extra jobs in order to repay his customers.

Someone who had just arrived from Eretz Yisroel and did not have medical insurance asked him for help in obtaining medical care for his foot. R' Gershon went out of his way to help him meet the best doctors and to go through the treatment successfully.

MOVING SPEECH

R' Gershon often used his oratorical abilities to strengthen people's yiras Shamayim. He would describe the Jewish home of old and tell tales of tzaddikim that he heard from Chassidim of previous generations. In his speeches he drew his audience into another world, into a world that no longer exists. Many Jews were inspired by his talks. He made no demands

relationship between the bachurim of the two yeshivos was very friendly.

During the war, the news they received in Shanghai was meager. After the war, Gershon wrote to friends and family and asked them repeatedly for information about his parents. He finally realized that they had been murdered around 19 Av 1942 by the cursed Germans.

EXEMPTING THE REBBE

After the war, R' Gershon went to America without most of his family and began a new life on his own. Although for years he was unable to deal with memories of the suffering of the Holocaust, he succeeded in tapping into tremendous inner powers. He lived his life without excuses, trying to attain whatever he could. He had a sort of inner drive, perhaps to compensate for the tremendous loss of the previous generation.

The Rebbe Rayatz sent R' Wineberg to welcome those arriving in S Francisco. There was also a large delegation which welcomed them at the train station in New York. Among them was R' Yochanan Gordon who was a friend of the family from Dokshitz. When R' Yochanan saw his friend he ran to hug him but R' Gershon, in his humility, did not understand what the big deal was about.

Immediately upon arriving in New York he joined the yeshiva in 770. In his first years there, he went many times to fundraise for the yeshiva. He had the gift of

oratory which he used when he spoke in shuls about the importance of a Jewish chinuch and Jewish life. He then began working in sh'chita in Rock Island, Illinois and other places.

Some years later he began devoting time to shidduchim. In America after the war he was a rare specimen. There weren't many religious bachurim at that time with full beards.

His wedding took place on 11 Kislev 5711. Since it was in the middle of the year of mourning for the Rebbe Rayatz, the Rebbe did not take part in his wedding, but at the farbrengen on the Shabbos of the oifruf, the Rebbe said an entire sicha about the aliya l'Torah of the chassan.

The morning after the wedding, R' Gershon went into 770 for Shacharis and did not know whether to say the SheHechyanu blessing on his new tallis. He asked R' Shmuel Levitin who suggested that he ask the Rebbe who would be coming soon. When the Rebbe arrived and heard the question, he said, "Since you ask, that shows that it is precious to you. You can make a SheHechyanu on something that is precious. At my wedding I did not say it because the Rebbe did not tell me to. Say a SheHechyanu and exempt me too."

TORAH, AVODA, GEMILUS CHASADIM

Some years after he was married, R' Gershon bought his first house on President Street near Franklin Avenue. He helped his

On 2 Shevat 5701 he arrived by train in Vladivostok and from there took a ship to Kobe, Japan where he joined Yeshivas Tomchei T'mimim which had opened there. After a few months, the talmidim of the yeshiva were expelled and R' Gershon moved with the yeshiva to Shanghai. There he continued learning diligently despite the physical hardships that plagued the talmidim. He excelled in his learning and R' Meir Ashkenazi, who was the rav of the k'hilla in Shanghai, tested him and gave him smicha.

While in Shanghai, the young Gershon served as father and mother to his brothers who remained without their parents and without any other relatives. His uncles had received transit visas to Japan and then received visas for the US and had sailed to S Francisco. Chabad was given nine visas at that time, but these visas were given to bachurim who were there longer and they were sent, by the Rebbe's instruction, to start Tomchei T'mimim in Montreal.

When his brother was stricken with an eye disease, R' Gershon worked very hard to deal with the doctors and hospitals to have him cured. He was helped by some of the Jewish leaders there like the Amshinover Rebbe who walked the long

distance with him to make sure the patient ate on Yom Kippur, and Rebbetzin Kotler (engaged to and later the wife of R' Shneur) translated for them what the doctors said. R' Gershon paid her back later on when she was seasick on the ship to America and he made sure she had the right food and medication. She was forever grateful to him for that.

Since he wasn't in yeshiva during his illness, R' Gershon's brother did not receive his small food allotment. Gershon obtained money for him so he could buy food and subsist. He did this for his sister too, who was not yet married.

His help to Fruma was not just with money. He helped her find a shidduch. Since Lubavitcher bachurim were relatively young and the Mirrer bachurim were older, the shidduch was made with R' Michel Berenbaum, a Mirrer talmid and later the mashgiach in Mesivta Tiferes Yerushalayim. The wedding meal was in the home of the mashgiach of the Mirrer yeshiva, R' Yechezkel Levenstein, and Gershon was given the honor of saying divrei Torah at the Sheva brachos meal. In general, during those bleak times, the

church for two days, without food and water. In the end, the cursed Germans gave each person one cup of water. R' Gershon took the cup and used half of it for netilas yadayim.

R' Gershon tried to avoid the German soldiers. He managed to get to Druya where his uncle was the rav. His uncle found someone to smuggle him across the Dvina River.

After a short pause at his parents' house, he continued his travels and arrived in Vilna where refugees from Lubavitch had gathered and restarted the yeshiva in the shul where it had been located before the war.

R' Chaim Ozer Grodzenski, who was in charge of the Vaad Hatzala in Vilna, helped the yeshiva during those months. For Pesach, he helped them buy a set of keilim (pots and plates) out of respect for the Chabad custom of not koshering utensils used for chametz on Pesach. When R' Chaim Ozer passed away, refugees who included bachurim from Tomchei T'mimim watched over his body.

Since he came from a family of shochtim and was familiar with the profession, he began learning the laws of sh'chita in his free time with an older man in Vilna, together with R' Yosef Wineberg. When R' Yehoshua Isaac, the Rosh Yeshiva, reported this to the Rebbe, the Rebbe answered:

Yosef and Gershon's study of sh'chita is most proper.

A SURVIVOR

The situation in Vilna deteriorated for the Jews in 1941. R' Gershon miraculously found out that in Kona it was possible to get a transit visa to Japan even though Japan was an ally of the Nazis. The Japanese consul in Kovna, Mr. Sugihara, was a righteous gentile. He issued thousands of these transit visas which enabled numerous Jews to escape to Japan. The numbers show the miracle that R' Gershon had: Transit visa #1785 was for himself, #1836 was for his sister Fruma, #1841 was for his brother Shmuel Avrohom, and #2027 was for his brother Yisroel. The last transit visa was #2139.

Over 2000 transit visas were produced but about 6000 (possibly 10,000) Jews left. The method was to turn every transit visa into a family visa. R' Gershon managed to make his way home to his parents and suggested that they join the trip to Kobe, Japan, but they were too fearful to join in this journey. He took the *Pischei T'shuva* from his parents' house and that is what he learned. He also took a Torah scroll (which was later confiscated at the Russian border) and an old typewriter which was used to print the Rebbe's maamarim. The typewriter survived and arrived with him in New York.

Then he moved to the zal where he heard shiurim from R' Dovid Teiblum (Dovid Ricker) who was later appointed Admur of Kotzk.

R' Gershon learned with much chayus both in Nigleh and Chassidus and developed a close relationship with the teachers and mashpiim. Throughout the entire time that he learned in Vilna and Otvotzk he did not go home. Aside from the fact that he did not have the money to pay for the trip, he had another good reason to stay - his uncle, R' Moshe Leib Rodstein, was the Rebbe's secretary and lived near him. When the Rebbe would eat the Yom Tov meals with a minyan of Chassidim, young Gershon was allowed in, thanks to his uncle. Pesach night he would repeat the divrei Torah that he heard from the Rebbe in those years. He would repeat them word for word with the special niggun that the Rebbe used.

R' Yechezkel (Chatshe) Feigin also allowed him to attend the Rebbe's minyanim more readily because he was related to R' Rodstein. R' Chatshe's son was one of his very good friends in those days. R' Gershon also spent time with Chassidim like R' Itche der Masmid (who was a relative) and heard their farbrengens.

Erev Sukkos, R' Itche asked him to help him bind the four minim in the sukka since he found it hard to do it himself. To repay him for his help, he learned with him the maamer, "U'shavtem Mayim" in Likkutei

Torah. Until the end of his life R' Gershon had a special chayus in this maamer.

In those days, he loved to learn Ketzos, Nesivos, and the Avnei Nezer on Friday night. One time, the mashgiach, R' Berel Kurenitzer passed by and noticed that he was learning Nigleh. After a few minutes he came back and told R' Gershon to review a maamer on Shabbos. This was very short notice, for usually they told a bachur way earlier.

The way it was in yeshiva was that there were a number of bachurim who would review a maamer and each of them would have a group to whom they said the maamer. Among those who listened to R' Gershon was R' Berel Kurenitzer who came to ascertain that he knew the maamer despite the short notice.

WHAT TO DO WITH ONE CUP OF WATER

Toward the end of 5699, the peaceful atmosphere in yeshiva was disturbed by the bombing of German planes. The yeshiva immediately disbanded. Many of the Polish bachurim returned home. The five American bachurim who had just arrived returned home as soon as possible. Gershon walked alongside the horse and wagon that carried the Rebbe's belongings to Warsaw where the Rebbe told the bachurim to go north.

The Germans had already conquered Poland and began imposing their tyranny. On one of his journeys, R' Gershon was locked up along with many other Jews in a

of their proximity to the border and opted instead to continue to Glubokoe which was considered safer.

Elka was the youngest child of Shmuel Avrohom Hellman. Her brother, R' Chaim Meir, is known as the author of *Beis Rebbe*. Her other brother, R' Moshe, was a well-known rav. Elka was also a wise woman. R' Itche der Masmid would talk to her in learning and R' Yosef Wineberg said she was considered a lamdanis.

The couple wrote to the Rebbe often, albeit not always for themselves. At that time, most Jewish women and even many men could not read and write. When they wanted to write a letter to the Rebbe, they asked R' Bentzion or his wife to write for them.

R' Gershon was one of ten children. He studied with the famous melamed, Yosse Tishes (who passed away when R' Gershon was 12). The Nach that he learned by R' Yosse remained with him forever.

Then his father sent him to Dokshitz because he felt that the melamed there would be better for him. The distance from Glubokoe to Dokshitz is not far, just thirty kilometers, but in those days, because of

the poor condition of the roads, it would take half a day to get there.

R' Gershon learned in Dokshitz until he was bar mitzva. His bar mitzva celebration was typical of those days. His family was sick with typhus and in quarantine so they could not attend the simcha. His mother sent kugel and his father sent money so he could buy some mashke and cake. The event was celebrated in shul with a minyan of Jews, without gifts, without a seudas mitzva and without all the frills that characterize bar mitzva celebrations today.

IN TOMCHEI TMIMIM IN OTVOTZK

A few months after his bar mitzva, he went home and after Pesach he left for Vilna to learn in the Lubavitcher yeshiva there. His name appears in the list of students in the second class on 25 Sivan 5696/1936. His teachers were R' Gustman, R' Ushpal, and R' Yehuda Eber.

A year later, before Tishrei 5698/1937, he went to Warsaw and from there to Otvotzk in order to learn in Yeshivas Tomchei T'mimim near the Rebbe's court. The Rebbe lived a half kilometer from the yeshiva. R' Gershon began learning in the youngest class where he was taught by R' Yehuda Eber and R' Boruch Friedman.

A PASSIONATE CHASSID

The Kallah's grandfather, R' Gershon Chanowitz, learned in Yeshivos Tomchei T'mimim in Poland and America and was saved from the clutches of the Nazis. He established a beautiful Chassidic home and was an example of a Chassid, Yerei Shamayim, and Lamdan in his community.

Although Glubokoe was small, district government offices were located there and in contrast to the majority of villages in the area, it had electricity. Most of the Jews lived in the center of town while the wealthy people lived in villas on the outskirts. The town had a large market which was visited by people from the surrounding villages. The Chassid R' Gershon Chanowitz was born in Glubokoe in the Vitebsk region around Chanuka 5681/1920. The small town which today belongs to White Russia (Belarus) was located at that time on the Polish-Russian border and exchanged hands every few years between the Poles, the Lithuanians, and the Russians. The town had a decidedly Jewish character – a census of the year he was born shows 63% Jews in the town's population. Glubokoe is even mentioned in the listings of the Vaad Arba Aratzos.

Glubokoe was a bastion of religious Zionism and also had a Chabad community. There were four Chabad shuls that were

divided according to the various Chabad strains (Liadi, Strashela, and Lubavitch). One of them even had a second-room for the davening of the ovdim, a mainstay of a Chabad shul. There were two rabbanim in the town, one Litvish and the other Lubavitch.

R' Gershon's parents were Bentzion and Elka. R' Bentzion was a distinguished shochet. In those days, the position of shochet was honorable and influential like the position of a rav. He inherited his position from his father, R' Yisroel, who immigrated to the town from Sloboda (a town in Russia where many Kopust Chassidim lived). R' Bentzion was also known as a representative of the Rebbe Rayatz in the town.

Their home was known among the Chassidim who smuggled over the border as a place of refuge. There were Lubavitcher communities in Disna and Dokshitz that were closer to the border, but refugees were afraid to hide there because

The half-*shekalim* were given for the census of the Jewish people. A census emphasizes the unique importance possessed by each individual. Together with that emphasis, however, comes the concept that every Jew's true existence is bound up with that of his fellow man. Only when he fulfills the *mitzvah* "Love your fellow man as yourself," can he reach his own individual fulfillment.

The Alter Rebbe highlights the importance of these concepts by placing the declaration, "Behold I accept upon myself the fulfillment of the *mitzvah*, 'Love your fellow man as yourself,' " at the very beginning of the prayer service.

The half-*shekalim* were used to bring the communal offerings on behalf of the entire Jewish people. Herein there was also an emphasis on completion and perfection, for the offerings and the utensils used to bring them were required to be "perfect and complete."

This also serves as an allusion to the imminence of the time when we will again bring these offerings in the perfect and complete *Beis HaMikdash*, "the Sanctuary of G-d established by Your hands." At that time, the communal sacrifices will again be purchased from the half-*shekalim* which the Jews will give.

Although we are in exile at present, we can still perform a service representative of the giving of the half-*shekalim*, giving to *tzedakah*. Indeed, it is customary to give three half *shekalim* to *tzedakah* before Purim. This custom is surely fulfilled by those who are 20 years old and even those who are merely *Bar Mitzvah*. And it is fitting that children be trained in its fulfillment and that they give of their own funds for this purpose. (Their

parents, in turn, should help them so that they can make these gifts without feeling strained.)

And these gifts will hasten the coming of the time when, as mentioned at the beginning of *Parshas Shekalim*, "the heads of the Jewish people will be uplifted." Similarly, as the conclusion of *Parshas Ki Sisa* mentions, Moshe's face will shine.

Since there is "a spark of Moshe within every Jew," this phenomenon will be reflected in the countenance of every Jewish man, woman, and child in the Era of the Redemption. Their faces will shine and then, there will be no need for a veil, for G-d's essence will be revealed throughout the world.

May this take place in the immediate future and may it be hastened by the distribution of money to be given to *tzedakah* at present, for Friday is a day particularly appropriate for giving *tzedakah*. And most importantly, the present time is particularly appropriate, indeed, the most appropriate time that could be, for the coming of the Redemption.

Then "Moshe will gather," i.e., Moshe, "the first redeemer and the ultimate redeemer," will gather every single Jewish man, woman, and child, "a great congregation shall return there." And we will proceed "with our youth and with our elders... with our sons and with our daughters" to *Eretz Yisrael*, to Jerusalem, and to the Third (and threefold) *Beis HaMikdash*. May this take place in the immediate future.

We're currently experiencing a foretaste of Kibbutz Galuyot

*Free translation from the talks of the Rebbe - Eve of the 24th of Adar I, 5752
(1992)*

1. Our Rabbis taught, "Begin with blessing." The greatest blessing possible is the fulfillment of the promise alluded to in this week's Torah reading, *Parshas Vayakhel*, that the Jews be gathered in from all four corners of the world.

And a foretaste of this is already being experienced at present, for Jews from many different nations are gathering together in our Holy Land. Furthermore, this ingathering of exiles is being carried out "with mercy and kindness." Instead of having to secretly flee from those countries, the Jews are being allowed to leave openly.

There are still countries where Jews are not granted permission to emigrate and they must flee under shades of concealment. Moreover, this flight endangers their safety. Nevertheless, the ingathering of those Jews who are allowed to reach *Eretz Yisrael* in a peaceful manner has a positive effect on the status of those whose *aliyah* at present involves danger. The spiritual influences generated ensure that ultimately, these Jews will also be released from danger and reach *Eretz Yisrael* where they can live with prosperity and peace of mind. And this is reflected in the manner in which the present immigrants to *Eretz Yisrael* have found prosperity and peace of mind when compared to the circumstances prevailing in the countries from which they have left.

Every concept present in the world at large must also be reflected in microcosm within the personal world of every individual Jew and applied in his divine service. Similarly, the concept of gathering in the dispersed members of our people must be reflected in an inner process of gathering in and unification, binding together our ten different conscious powers and unifying them as a single holy entity.

This is alluded to in the Torah reading of the previous week, *Parshas Ki Sisa*, which is also directly related to the Torah reading of the present week, for the first passages of that *parshah* are read again this week as *Parshas Shekalim*. That portion relates how "atonement for one's soul" is attained by giving "ten *gerah*." Nevertheless, these ten *gerah* are [half of] "a holy *shekel*."

Furthermore, beyond the ingathering of one's own potentials, there is also a direct allusion to the importance of joining together with other Jews in the spirit of "Love your fellow man as yourself." For a Jew is required to give only a half-*shekel*, and indeed, is forbidden to give more, "The rich may not give more¹ ... than a half-*shekel*."

What is the reason for this command? To teach us that our ten soul powers are only half a *shekel* and in order to be a complete entity, one must join together with another Jew.

FORWARD

B"H

23 Adar I 5776 – HAKHEL YEAR!

With thanks to the Al-mighty, and great joy, we would like to thank you for joining us to in celebrating this momentous day, as we rejoice at the marriage of our dear children **Mendy** and **Sara Rochel**. May they be zoche to all the berochos of the Rebbeim, and all the berochos and merits of their illustrious forbears. May their lives be blessed with an abundance of good health, happiness and success in all of their endeavors, both physical and spiritual.

It has become customary – based on the Rebbe's wedding practice – to share with family and guests a Teshura - a memento.

Included are:

1. Free translation from the talks of the Rebbe - Eve of the 24th of Adar I, 5752 (1992) – 24 years from tonight! (Printed with permission from S.I.E)
2. 'A PASSIONATE CHASSID' – Biography of R' Gershon Chanowitz, the Kallah's grandfather (from the Beis Moshiach Magazine)
3. 'THE YEAR OF HAKHEL - THEN AND NOW' – an essays on the year of Hakhel by S.I.E.

We thank everyone for joining us in our simcha, and we hope to share many more with all of you.

It is our heartfelt prayer that in the merit of bringing joy and happiness to the Chosson and Kallah, we will merit to the greatest joy of all, the celebrating of the rebuilding of the Beis Hamikdosh, with the revelation of the Rebbe Melech Moshiach, speedily in our days!

The Turen and Scheiner Families

היום יום...

ה'תש"ג	כג אדר א	יום ראשון
שיעורים. חומש : ויקהל, פרשה ראשונה עם פירש"י.		פירוש חזקוני על פרשת ויקהל
תהלים : קחקיב.		
תניא : פרק לב. והנה . . . מא' ועד קטן.		
הרבנים ובעלי תורה נקראים עיני העדה וראשי אלפי ישראל, וכשהראש הוא בריא אזי גם הגוף בריא.		

לקאואלענקא ז טבת רצא [אג"ק אדמו"ר הריי"צ ח"ב עמ' שו]. מראה מקום לפתגם 'היום יום' של כג אדר א' שרשם כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על גליון ספר היום יום הפרטי שלו.

ר' מיכאל א. זליגסון זכה לקבל את הלוח מהרבי ע"מ לצלם ביום שושן פורים תשמ"ט.

Hayom Yom: 23 Adar I

Sunday	23 Adar I	5703
Torah lessons:	Chumash: Vayakheil, first <i>parsha</i> with Rashi. Tehillim: 108-112. Tanya: Ch. 32. Acting upon (p. 145)...great and small. (p. 145).	

Rabbis and scholars are called the "eyes of the community" and "heads of the thousands of Israel," and when the head is healthy, the body is then also healthy.

Layout by Booklayouts@Gmail.com

Memento

Wedding Celebration of
Mendy & Sara Rochel Turen

23rd of Adar 5776 – Shnas Hakhel

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד